

PSALTERI

KËTHYEM MBAS EBRAISHTESË VIETËRË SHQIP NDË GJUHË GEGËNISHTE prei KONSTANTINIT KRISTOFORIDHIT, ELBASANASIT

KONSTANTINOPOL. Ndë shtypashkronjë të A. H. Bojaxhianit. Shitunë ndë Stamboll, udha Filxhanxhiler-jokushu, ndë Magazinë të Biblësë. 1872.

PSALLMË

1

- ¹ Lum ai njeri qi nuk' eci ndë këshillë të pa-besëvet, edhe s'qindroi nd'udhë të fajtorëvet, edhe s'ndenji ndë shkamp të përqeshësëvet.
- ² Por dashunimi i ati ashtë ndë ligjët të Zotit; edhe shkon ndër mend ligjën e ati dit' e natë.
- ³ Edhe ka me qenunë pors druni qi ashtë mbiellë përënë viavet ujënavet, qi ep pemën e vet ndë kohë të vet, edhe gjethi s'i vyshketë; edhe gjithë sa të bajë, kanë me votunë mbarë.
- ⁴ Të pa-besëtë *nukë kanë me qenunë kështu*, por *kanë me qenunë* pors kashta, qi e heth tej era.
- ⁵ Përandai të pa-besëtë s'kanë me qindruem ndë gjyq, as fajtorëtë ndë përmbëledhëje të dreitëvet.
- ⁶ Sepse Zoti ngjef udhën' e të dreitëvet, por udh' e të pa-besëvet ka me u bierrë.

2

- ¹ Përse shfryitnë kombetë, edhe popujtë shkuenë ndër mend *punë* të kota?
- ² Mbëretënit e dheut ndenjné, edhe të parët' u mbëllohnë bashkë kundrë Zotit, edhe kundrë të lyemit ati,
- ³ *tue thanë*: Le të këpusim lidhëjet' e atyne, edhe le të hedhim tej prei nesh vargjet' e atyne.
- ⁴ Ai qi rri ndë qillt ka me qeshunë: Zoti ka me përqeshun' ata.
- ⁵ Atëherë ka me u folunë ndë mëni të vet, edhe ka me i trubulluem ndë zemërim të vet.
- ⁶ Por unë, *ka me thanë*, Leva mbëretinë t'em mbi Sionë, malin e shenjtënisë s'eme.
- ⁷ Unë kam me diftuem urdhëniminë; Zoti më tha: Ti je biri em, unë sot të kam piellë.
- ⁸ Lyp prei meje, edhe kam me të dhanë kombetë *për* trashigiminë tand, edhe kantet' e dheut për të përmbaitunitë tat.
- ⁹ Ke me kullotun' ata me shkop të hekurtë; ke me thyem ata pors enë tiegullari.
- ¹⁰ Tashti pra urtësohi, o mbëretënë; mësohi, o gjykatësit' e dheut.
- ¹¹ Shërbeni Zotit me frikë, edhe gëzohi me të dridhunë.
- ¹² Puthni birinë, mos zemërohetë ndonji herë, edhe keni me hupunë *prei* udhësë, kur të ndizetë së shpeiti zemërimi i ati. Lum gjith' ata qi kanë shpëryem mb'atë.

3

Psallm' e Davidit, kur iku prei sysh të birit vet Absalomit.

- ¹ Zot, sa u shumuen' anëmiqt e mi! Shumë *vetë* ngrenë krye kundrë meje.
- ² Shumë *vetë* thonë për shpirtinë t'em: Nuk' ashtë shpëtim për atë te Perëndia.
Selah.
- ³ Por ti, o Zot, *je* mburonjë rreth meje, lavdia eme, edhe ai qi nalton kryetë t'em.
- ⁴ Thërrita me zaninë t'em te Zoti, edhe më ndëgjoi prei malit shenjtënisë vet. Selah.
- ⁵ Unë rash' e fjeta; u sqova, se Zoti më forcon.
- ⁶ Nukë do të frikohem prei dhetë mijënash populli, atyneve qi qindrojnë kundrë meje përqark.
- ⁷ Ngreu, o Zot, shpëto-më, o Perëndia em, se ti u re gjith' anëmiqvet mi mbë nofullët, theve dhambët' e të pa-besëvet.
- ⁸ Shpëtimi *asht* i Zotit, bekimi yt *ashtë* mbi popullinë tand. Selah.

4

Mbë të parinë kankatuer, mbë Neginoth. Psallm' e Davidit.

- ¹ Kur thërres, ndëgjo-më, o Perëndia i dreitënisë s'eme; më sgjanove ndë ngushtim, përdëlle-më, edhe ndëgjo të falunitë t'em.
- ² O bij njerëzish, nder kurë *këtheni* lavdinë t'eme ndë turpëni, *përse* doni kotësinë, edhe kërkoni rrenë? Selah.
- ³ Por merrni vesh, se Zoti sgjodhi të dreitin' e vet; Zoti ka me më ndëgjuem, kur të thërres tek ai.
- ⁴ Zemërohi, e mos fëjeni, flitni ndër zemërat tueja mbi shtratinë tuei, e prahi. Selah.
- ⁵ Bani kurbane dreitënie, edhe shpëreni mbë Zotinë.
- ⁶ Shumë *vetë* thonë: Kush ka me na diftuem të mirënë? Ngre nalt mbi ne dritën' e faqesë s'ate, o Zot.
- ⁷ Dhe gëzim ndë zemëret t'eme, *ma tepërë* se kur shumohetë gruni i atyneve edhe ven' e atyneve.
- ⁸ Ndë paqtim edhe kam me ranë, edhe kam me fjetunë, sepse ti vetëmë, o Zot, më ban të rri ndë siguri.

5

Mbë të parinë kankatuer, mbi Nehinoth. Psallm' e Davidit.

- ¹ Ven'-u vesh fjalëvet mia, o Zot, kupëto shamtimënë t'eme.
- ² Mba-i vesh zanit klithmësë s'eme, o Mbëreti em, edhe Perëndia em, sepse tyi kam me t'u falunë.
- ³ Zot, ndë mëngjes ke me ndëgjuem zaninë t'em, ndë mëngjes kam me ndenjunë përpara teje, edhe kam me shikuem.
- ⁴ Sepse ti nukë je Perëndi qi do pa-besëninë, i keqi s'ka me ndenjun' afërë teje.
- ⁵ As të marrëtë s'kanë me qindruem përpara syvet tu; merr mëni ata qi punojënë pa udhë.
- ⁶ Ke me bierrë ata qi flasinë rrenënë, Zoti ka të ndytë njerinë gjaksuer edhe gënjeshtarinë.
- ⁷ Por unë, me anë të shumëtit përdëllimit tand, kam me hymë ndë shtëpit tande, kam me lutunë ndë tempull të shenjtënisë s'ate me frikënë tande.

- ⁸ Zot, tërhiq-më udhënë ndë dreitënit tande, për punë të anëmiqvet mi, dreito udhënë tande përpara meje.
- ⁹ Sepse nuk' *asht* e vërtetë ndë gojë t'atyneve, zemëra e atyneve *asht'* e keqe, gurmazi i atyneve *ashtë* vorr i hapëtë, me gjuhën' e vet përkëdhelinë.
- ¹⁰ Dëno ata, o Perëndi, mos qillofshinë ndë këshillet të veta, nxir jashtë ata për të shumën' e pa-besënvivet atyne, se ngritnë krye kundrë teje.
- ¹¹ Por u gëzofshinë gjith' ata qi shpërejënë mbë tyi; le të gëzohenë përherë, sepse ti mbulon ata qark; edhe le të mburrenë mbë tyi ata qi duen' emëninë tand.
- ¹² Se ti, o Zot, ke me bekuem të dreitinë, ke me kunorëzuem atë me pëlqim, porsì me mburonjë.

6

Mbë të parinë kankatuer, mbi Neginoth, mbi Sheminith. Psallm' e Davidit.

- ¹ Zot, mos më qirto ndë zemërimt tand, as mos më mundo ndë mënit tande.
- ² Përdëlle-më, o Zot, se *jam* i pafuqishim; shëndosh-më, o Zot, se u tuntuënë eshtënat' e mia.
- ³ Edhe shpirti em u tund fort, por ti, o Zot, nder kurë?
- ⁴ Këthehu, o Zot, liro shpirtinë t'em, shpëto-më për përdëllimt tand.
- ⁵ Se s'ka kush me të kuituem ndë vdekët, *edhe* kush ka me të lavduruem ndë vorrt?
- ⁶ U lodha ndë shamtimët t'eme, gjithë natënë laj shtratinë t'em, lak shtresënë t'eme me lott e mi.
- ⁷ Syni em u vyshk prei idhënimit, u plak për punë të gjith' anëmiqvet mi.
- ⁸ Largohi prej meje, gjithë ju qi punoni pa udhë, se Zoti ndëgjoi zanin' e të qjamt t'em.
- ⁹ Zoti ndëgjoi të lutunitë t'em, Zoti priti të falunitë t'em.
- ¹⁰ U tërpënofshin' e u tuntuëshinë fort gjith' anëmiqt' e mi, u këthefshinë mbrapa, e u turpënofshinë befas.

7

Shiggaion i Davidit, qi i psalli Zotit, për fjalët' e Hushit Beniaminit.

- ¹ O Zot Perëndia em, shpërej mbë tyi: shpëto-më prei gjith' atyneve qi më ndiekinë, edhe liro-më;
- ² mos rrëmbejë ndonji herë *anëniku* shpirtinë t'em porsì leon, *edhe mos* e shqyejë, pa mos qenunë shpëtimtar.
- ³ O Zot Perëndia em, ndë bana unë këtë, ndë ashtë pa-udhëni ndë duert të mia,
- ⁴ ndë i shpagova të keqe *për të mirë* ati qi kishte paqtim me mue (a në shtrëngova atë qi më ndiek pa ndonji punë),
- ⁵ ndiektë anëniku shpirtinë t'em, edhe e kaptë, edhe shkeltë përdhe jetënë t'eme, edhe vuftë lavdinë t'eme ndë plahunë. Selah.
- ⁶ Çohu, o Zot, ndë zemërimt tand, naltohu për punë të tërbimit anëmiqvet mi, edhe çohu për mue *ndë gjyq, qi* urdhënove.
- ⁷ Edhe përmbëledhëja e popujvet ka me të qarkuem, edhe këthehu, *të rrish* përmbi atë mbë të naltë.
- ⁸ Zoti ka me gjukuem popujtë, gjuko-më, o Zot, mbas dreitënisë s'eme, edhe mbas të

mos qenunit' e keqe tek unë.

- ⁹ Le të mbarohetë ma e keqeja e të pa-besëvet, edhe forco të dreitinë ti, o Perëndia i dreitë, qi shprovon zemëra e veshnje.
- ¹⁰ Mburonja eme *ashtë* mbë Perëndinë, qi shpëton zemërë-dreitëtë.
- ¹¹ Perëndia *ashtë* gjyqtar i dreitë, edhe Perëndi qi zemërohetë përditë.
- ¹² Ndë mos u këtheftë i *pa-besi*, ka me pefunë shpatën' e vet; ngrefi harkun' e vet, edhe e bani gati.
- ¹³ Edhe bani gati armë vdeke për atë, ndërtoi shigjetat' e veta kundrë ndiekësëvet.
- ¹⁴ Qe i *pa-besi* te mundohetë me piellë pa-udhëni, edhe u mbars të keqe, edhe puell rrenë.
- ¹⁵ Mihu gropë, edhe e thelloi, por ka me ranë ndë gropët *qi* bani.
- ¹⁶ E keqeja e ati ka me u këthyem mbi kryet t'ati, edhe pa-udhënia e ati ka me sdrypunë ndë majët *të kresë* ati.
- ¹⁷ Kam me lavduem Zotinë mbas dreitënisë ati, edhe kam me psallunë për emënin' e Zotit naltë.

8

Mbë të parinë kankatuer, mbi Gittith. Psallm' e Davidit.

- ¹ O Zot Zoti ynë, sa i mërekullueshim *ashtë*' emëni yt mbë gjithë dhenë! Qi vune lavdinë tande nalt përmbi qillt.
- ² Prei gojësë foshnjevë edhe atyne qi pinë sisë bane gati lavdurim për punë të anëmiqvet tu, qi të prishish anëmikun' edhe shpagë-marrësinë.
- ³ Kur ve ore qillt' e tu, punën' e gishtënavet tu, hanën' edhe yjetë, qi themelove ti!
- ⁴ Qish *ashtë* njeriu, qi kuitojsh? A i biri njeriut, qi ta vështrojsh?
- ⁵ Por ti e bane ate pakëzë ma të poshtëm se engjujtë, edhe e kunorëzove me lavdi e me nder.
- ⁶ E vune ate zot mbi punët të duervet tua, të gjitha ja vune poshtë ndënë kambët t'ati.
- ⁷ Gjithë dhentë edhe qetë, por edhe shtazët e fushësë,
- ⁸ shpendët' e qiellit, edhe peshqit' e detit, qi shkojnë' udhëvet detënavet.
- ⁹ O Zot Zoti ynë, sa i mërekullueshim *ashtë*' emëni yt mbë gjithë dhenë!

9

Mbë të parinë kankatuer mbi Muth-Ilabben Psallm' e Davidit.

- ¹ Kam me *të* lavduruem me gjithë zemrënë t'eme, o Zot, kam me treguem gjithë mërekullit e tua.
- ² Kam me gëzuem e me u gazmuem për tyi, kam me psallunë për emninë tand, o i Naltë.
- ³ Kur të këthehenë mbrapa anëmiqt' e mi, kanë me ranë, edhe kanë me u bierrë përpara sysh tu.
- ⁴ Se ti bane gjyqinë t'em edhe të dreitënë t'eme, ndenje mbë shkamp tue gjukuem me dreitëni.
- ⁵ Qirtove kombetë, prishe të pa-besinë, shove emënin' e atyneve ndë jetët të jetësë.
- ⁶ O anëmik, të shkretuemetë pushuenë për kur-do, edhe rrenove qytetetë; të përmendunit' e atyneve hupi bashkë me ata.

- ⁷ Por Zoti mbet për *gjithë* jetënë, bani gati shkambin' e vet për gjyq.
- ⁸ Edhe ai ka me gjukuem botënë me dreitëni, ka me gjukuem popujtë me të dreitë.
- ⁹ Edhe Zoti ka me qenunë mpështetëje te i nevojëshimi, mpështetëje ndë kohë të shtrëngimit.
- ¹⁰ Edhe ata qi ngjofin emninë tand kanë me shpëryem mbë tyi, se s'hoqe dorë prei atyneve qi të kërkojën', o Zot.
- ¹¹ Psallni Zotit, qi rri ndë Sionë, tregoni punët' e ati ndër popuj.
- ¹² Se, kur të kërkojë gjaknatë, i kuiton: s'harron klithmën' e atyneve qi heqinë keq.
- ¹³ Përdëlle-më, o Zot, shif shtrëngiminë t'em, *qi vien* prei atyneve qi më kanë mëni, ti qi më ngre nalt prei dyervet vdekësë,
- ¹⁴ qi të tregoj gjithë lavdurimet' e tu ndër dyert së bijësë Sionësë: unë kam me u gëzuem për shpëtiminë tand.
- ¹⁵ Kombetë ranë nd'atë gropë *qi* banë: kamb' e atyneve u zu nd'atë kurth, qi mpëshefnë.
- ¹⁶ Zoti ngjifetë për gjyqinë *qi* ban: i pa-besi zihetë ndë lak për punët të duervet veta. Higgaion. Selah.
- ¹⁷ Të pa-besëtë kanë me u këthyem ndë ferr: *edhe* gjithë kombetë qi harrojnë Perëdinë.
- ¹⁸ Se i vobegu s'ka me u harruem kurrë, shpëresa e të nevojëshimëvet s'ka me hupunë kurrë.
- ¹⁹ Ngreu, o Zot, le të mos dali ma i fortë njeri, le të gjukohenë kombetë përpara teje.
- ²⁰ Ven', o Zot, ligjë-dhanës mbi ata, le ta ngjofinë kombetë, se janë njerës. Selah.

10

- ¹ Përse rri së largu, o Zot? *Përse* mpëshife ndë kohë shtrëngimi?
- ² I vobegu përvëlohetë ndë madhështi të pa-besit; le të zihenë ndë dinakëritë qi shkojnë ndër mend.
- ³ Se i pa-besi mburretë mbë dëshërimet të shpirtit vet, edhe lakëmuesi lumënon *vetëvetëhenë*, s'e zë për gja Zotinë.
- ⁴ I pa-besi s'ka me kërkuem *Zotinë*, për madhështin' e faqesë vet, gjithë mendimet' e ati *janë*, se s'ka Perëndi.
- ⁵ Udhët' e ati ndyhenë mbë qish do kohë, gjyqet' e tu *janë* shumë nalt prei faqes ati, shfryn kundrë gjith' anëmiqvet vet.
- ⁶ Tha ndë zemërët të vet: S'kam me u tundunë bres mbas brezi, pa ndonji të keqe.
- ⁷ Goja e ati ashtë plot me mallëkim e me idhënim e me gënjeshtë, ndënë gjuhët t'ati *ashtë* e keqe edhe pa-udhëni.
- ⁸ Rri ndë pritë ndëpër katunde, qi të vراسi të pa-fajminë ndë të mpëshefëtë, syt' e ati përgjojnë të nevojëshiminë.
- ⁹ Pulitetë ndë vend të mpëshefetë, porsi leoni ndë shpellët të vet, pulitetë për me rrëmbyem të vobegunë; rrëmben të vobegunë, kur heq atë ndë lak të vet.
- ¹⁰ Ngërmuqet' e ulëtë poshtë, qi të bienë të vobegjitë ndë thonj t'ati.
- ¹¹ Tha ndë zemërët të vet: Perëndia harroi; këtheu mbënjanë faqen' e vet, s'ka me pamë kurrë.
- ¹² Ngreu, o Zot, o Perëndi, nalto dorënë tande, mos harro të nevojëshimitë.
- ¹³ Për ç'punë zemëroi Perëdinë i pa-besi? Tha ndë zemërët të vet: S'ke me

kërkuem.

- ¹⁴ Pe, se ti ve ore të shtrembëtën' edhe të shamitë, qi ta shpagueish me dorënë tande; i vobegu lihetë ndë dorët tande, ti je ndifmësi i të vorfënit.
- ¹⁵ Dërrmo krahin' e të pa-besit edhe të keqit, kërko fajin' e ati, *nder sa të mos gjejsh ma.*
- ¹⁶ Zoti *ashtë* mbëret ndë jetë të jetësë, kombetë kanë me u bierrë prei dheut ati. Ndëgjove dëshërimin' e të nevojëshimëvet,
- ¹⁷ o Zot, ke me bamë gati zemërën' e atyne, ke me vumë vesh,
- ¹⁸ qi të gjukojsh të vorfënin' edhe të përungjëtinë, nder sa të mos mundojë ma njeriu i dheut.

11

Mbë të parinë kankatuer. Psallm' e Davidit.

- ¹ Vuna shpresënë mbë Zotinë, qysh i thoni shpirtit t'em: Ik ndë mal' tuei, *porsi* zok?
- ² Sepse, shif të pa-besëtë te ngrëfnë harkunë, banë gati shigjetat' e veta mbi kordhëzënë, për me shigjetuem ndë errësinë zemërë-dreitëtë.
- ³ Ndë u rrënofshinë themeletë, i dreiti qish mundetë me bamë?
- ⁴ Zoti *ashtë* ndë të shenjtënueshiminë tempullin' e vet, Zoti *ka* shkambin' e vet ndë qiell; syt' e ati shofinë, qerpikët' e ati shikojënë të bijt' e njerëzëvet.
- ⁵ Zoti shikon të dreitinë, por shpirt' i ati ka mëni të pa-besin' edhe atë qi do të shtrembëtënë.
- ⁶ Do të bajë me ranë shi kurthash mbi të pa-besët; ziarm, e surfullë, e erë e fortë *ashtë* pjesa e potirit atyneve.
- ⁷ Se Zoti *ashtë* i dreitë, *edhe* do dreitëni: syni i ati shef të dreitënë.

12

Mbë të parinë kankatuer mbi Sheminith. Psallm' e Davidit.

- ¹ Shpëto-më, o Zot, se s'mbet i dreitë, se u pakësuenë miqt' e të vërtetësë prei të bijvet njerëzëvet.
- ² Gjithë-se-cilli flet të kota tek i afërmi vet, me buzë gënjeshtare flasinë prei zemrësë dy faqesh.
- ³ Zoti thaftë gjithë buzëtë gënjeshtare, *edhe* gjuhënë qi flet fjalë të mëdha.
- ⁴ Të cillëtë thanë: Kemi me dalë ma të fortë me gjuhët t'onë, kemi me vetëhe buzëtë t'ona: kush *ashtë* zot mbi ne?
- ⁵ Për të vuetunit e të vobegëvet, *edhe* për shamtimën' e të nevojëshimëvet, tashti kam me u ngritunë, thotë Zoti, kam me vumë ndë shpëtim *atë, prei ati* qi flet keq kundrë ati.
- ⁶ Fjalët e Zotit *janë* fjalë të këthiellëta: argjand i sprovuem, tretunë nd' anë balte, kulluem shtatë herë.
- ⁷ Ti, o Zot, ke me rueitun' ata, ke me mbaitun' ata prei këti brezi për gjithë jetënë.
- ⁸ Të pa-besët' ecinë rreth e rrotullë, kur naltohenë ma të këqijt' e të bijvet njerëzëvet.

13

Mbë të parinë kankatuer. Psallm' e Davidit.

- ¹ Nder kurë, o Zot, ke me më harruem gjithë një? Nder kurë ke me këthyem mbë-nj'-anë faqenë tande prej meje?
- ² Nder kurë kam me bamë këshille ndë shpirt t'em, të dhimptuna ndë zemërët t'eme për ditë? Nder kurë ka me u naltuem anëmiku em mbi mue?
- ³ Ven'ore, ndëgjo-më, o Zot Perëndia em, ndrit syt' e mi, mos fle ndonji herë *gjumin'* e vdekësë,
- ⁴ mos thotë ndonji herë anëmiku em: Dola ma i fortë se ai, *edhe* të gëzohen' ata qi më shtrëngojënë, ndë u tunça.
- ⁵ Por unë shpëreva mbë përdëlliminë tand, zemëra eme ka me u gëzuem mbë shpëtiminë tand.
- ⁶ Kam me i kënduem Zotit, sepse më bani mirë.

14

Mbë të parinë kankatuer. *Psallm'e Davidit.*

- ¹ Tha i marri ndë zemërët të vet: S'ka Perëndi. U prishnë *edhe* u ndynë ndë punët, s'ka kush me bamë mirë.
- ² Zoti u kurrus prej qiellit mbë të bijt e njerëzëvet, për me pamë ndë ashtë *ndonji* qi kupëton, a qi kërkon Perëndinë.
- ³ Të gjithë u përvanë mbë-nj'-anë, *edhe* u banë të pavëjefshim bashkë, s'ka kush me bamë mirë, s'ka asnji.
- ⁴ S'kanë mend gjithë ata qi punojënë pa udhë, ata qi hanë popullinë t'em, *porsi* kapshatë buke nukë thirrënë Zotinë.
- ⁵ Atie u hyni frik' e madhe, se Perëndia *ashtë* ndë brest të dreitëvet.
- ⁶ Turpënuetë këshillen' e të vobegut, por Zoti *ashtë* mpështetëja e ati.
- ⁷ Kush ka me dhanë kah Siona shpëtimin' e Israelit? Kur të këthejë Zoti popullin' e vet prej robënisë, ka me u gëzuem lakobi, *edhe* ka me u gazmuem Israeli.

15

Psallm' e Davidit.

- ¹ Zot, kush ka me ndenjunë ndë tendët tande? A kush ka me ndenjunë ndë malt të shenjtënisë s'ate?
- ² Ai qi ecën dreitë, *edhe* punon dreitëni, *edhe* flet të vërtetënë ndë zemërë të vet.
- ³ I cilli nukë përflet me gjuhë të vet, as nuk' i ban keq fëqinjësë vet, as nukë pret shpërderim për të afërmin' e vet.
- ⁴ I keqi nukë zihetë për gja përpara sysh ati, por nderon ata qi kanë frikë Zotinë, i cilli i përgjyrotetë të afërmit *vet*, *edhe* s'del prej fjalësë.
- ⁵ Nuk' ep argjandin' e vet me kamatë, as nukë merr dhunëtia kundrë të pa-fajmit. Ai qi ban këto s'ka me u tundunë për gjithë jetënë.

16

Miktam i Davidit.

- ¹ Ruetë-më, o Perënni, se shpëreva mbë tyi.
- ² Ti, o *shpirti em*, i the Zotit: Ti je Zoti em, se s'ke *nevojë* për të mirat e mia.

- ³ Gjithë dashunia eme *ashtë* mbë shenjtënit qi janë ndë dhet, edhe mbë të sgjedhunit.
- ⁴ Kanë me u shumuem të dhimtunat' e atyneve qi venë mbas të tierësh *perëndinave*, unë s'kam me prumë kurbanet' e atyneve të stërpikuna prei gjaknash, as kam me zanë n'gojë emënat' e atyneve.
- ⁵ Zoti *ashtë* piesa e anës' eme, edhe e potirit t'em, ti ruen shortënë t'eme.
- ⁶ Shkurtatë më ranë në vende fort të mirë, *sepse* trashigimi em *ashtë* fort i mirë.
- ⁷ Kam me bekuem Zotinë, qi më këshilloi, por edhe ndë kohë të natësë më mësojënë veshnjet' e mia.
- ⁸ Kishiem ndër sy Zotinë përherë, se *ashtë* prei së diathtash mia, qi të mos tundem.
- ⁹ Përandai u gëzue zemëra eme, edhe u gazmue gjuha eme, por edhe mishi em ka me u praitunë mbë shpëresë.
- ¹⁰ Se s'ke me lanë shpirtinë t'em ndë vorr, as s'ke me lanë të dreitinë tand të shofi prishëje.
- ¹¹ Më diftove udhën' e jetësë, faqeja jote *ashtë* plot me gëzim: gazmend *ashtë* kurdo ndë të diathtët tande.

17

Urata e Davidit.

- ¹ Ndëgjo, o Zot, të dreitënë, ki kujdes lutëjesë s'eme, mba-i vesh uratësë s'eme, *qi epetë* jo me buzë gënjeshtare.
- ² Daltë gjyqi em prei faqesë s'ate: syt' e tu pafshinë të dreita.
- ³ Shikove zemërënë t'eme, vune ore ate natënë, më shprovove, edhe nuk' u gjind e *shtrembëtë tek unë*, mendimi em s'dan prei fjalëvet mia.
- ⁴ Sa për punët' e njerëzëvet, unë, me anë të fjalëvet buzëvet tua, u rueita *prei* udhëvet të pa-udhëvet.
- ⁵ Forco hapat' e mia mb'udhët tua, qi të mos luejënë kambët' e mia.
- ⁶ Unë thirra mbë tyi, se ke me më ndëgjuem, o Perëndi; ul' veshinë tand tek unë, *edhe* ndëgjo fjalët e mia.
- ⁷ Ban të mërekullueshim përdëllimet' e tu, ti qi shpëton ata qi shpërejënë *mbë tyi* prei atyneve qi janë ngritunë mbë kambë kundrë së diathtësë s'ate.
- ⁸ Ruei-më porsi dritën' e synit, mbëlo-më ndënë hiet të fletëvet tua,
- ⁹ prei sysh të pabesëvet qi më shkretojënë; anëmiqt' e mi qarkuenë shpirtinë t'em.
- ¹⁰ U majnë tepërë, goja e atyne flet madhështi.
- ¹¹ Tashti qarkuenë gjurmatë t'ona, ngulnë syt' e vet, për me na rrëzuem për dhe;
- ¹² shëmbëllejënë porsi leon, *kur bahetë* gati për gja, edhe porsi këlysh leoni, qi rri ndë të mpëshefta.
- ¹³ Ngreu, o Zot, mbërri atë, *edhe* rrëzo atë, shpëto shpirtinë t'em prei të pa-besit, *me* shpatënë tande, prei njerëzish dorësë s'ate,
- ¹⁴ o Zot, prei njerëzish botësë, *të cillëtë marrinë* piesën' e vet ndë *këtë* jetë, edhe mbush barkun' e atyne prei së mpëshefunavet *të miravet* tua; u mbushnë me dielm', edhe lanë të mbetunatë foshnjevet veta.
- ¹⁵ *Por* unë kam me pamë faqenë tande me dreitëni, kam me u ngimë së pami tyi, kur të çohem.

18

Mbë të parinë kankatuer. Psallm' e Davidit, shërbëtorit Zotit, i cilli foli te Zoti fjalët e këesai kanke, mb'atë ditë qi e shpëtoi Zoti prei duersh gjith anëmiqvet ati, edhe prei dorësë Saulit, edhe tha:

- ¹ Kam me të dashun', o Zot, fuqia eme.
- ² Zoti *ashtë* guri em, edhe kasteli em, edhe shpëtimtari em; Perëndia em, shkrepim em; mb'atë kam me shpëryem; mburonja eme, edhe brini i shpëtimit t'em, edhe pyrgu em i nalti.
- ³ Kam me thirrunë mbë Zotinë, *qi ashtë* për të lavduem, edhe kam me shpëtuem prei anëmiqvet mi.
- ⁴ Më rrethuenë të dhimptuna vdeke, edhe më tremnë përronj pa-udhënie.
- ⁵ Më rrethuenë të dhimptuna vorri, ma mbërrinë kurthe vdeke.
- ⁶ Ndë shtrëngim t'em thirra Zotit, edhe klitha mbë Perëndinë t'em; më ndëgjoji zaninë prei tempullit vet, edhe klithma eme e mbërrini përpara ndë veshët t'ati.
- ⁷ Atëhere u tund edhe u droth dheu, edhe themelet' e malevet u tuntnë e lueitnë vendit, se u zemëru.
- ⁸ Hypi tym prei fejevet hundës' ati, edhe ziarrm qi diek prei gojës' ati, thëngjij u ndesnë prei ati.
- ⁹ Edhe uli qilltë, edhe sdrypi, edhe *ishte* errësinë ndënë kambët t'ati.
- ¹⁰ Edhe hypi mbi Qerubim, edhe fluturoi, fluturoi mbi fletët t'erënavet.
- ¹¹ Vuni errësinë të mpësheftinë vendin' e vet; tenda e ati *ishte* qark ati, *ishinë* ujëna të zes ndër rena të shpesha erëdash.
- ¹² Prei ndriçimit përpara ati shkuenë retë, breshën' edhe thëngjij ziarrmi.
- ¹³ Edhe Zoti bumbullini ndë qillt, edhe i Nalti nxori zanin' e vet: breshën edhe thëngjij ziarrmi.
- ¹⁴ Edhe dërgoi shigjetat' e veta, edhe shpërdau ata, edhe shumoi vetima, edhe i përzieu.
- ¹⁵ Edhe u duknë bunimet' e ujënavet, edhe u sbuluenë themelet' e botësë, prei qirtimit tand, o Zot, prei të frymit frymësë fejevet hundësë s'ate.
- ¹⁶ Dërgoi prei së nalti, e më muer; më hoqi prei ujëdash shumëta.
- ¹⁷ Më shpëtoi prei të fortit anëmiqut t'em, dhe prei atyneve qi më kanë mëni, sepse *ishinë* ma të fortë se unë.
- ¹⁸ Ma mbërrini ndë ditë të keqe, por Zoti qe forcati em.
- ¹⁹ Edhe më nxuer ndë vend të gjanë, më liroi, sepse i pëlqeva.
- ²⁰ Zoti ma shpagoi mbas dreitënisë s'eme, edhe mbas së këthiellëtësë duervet mia ma shpagoi.
- ²¹ Se rueita udhët' e Zotit, edhe nukë dola i pa-besë te Perëndia em.
- ²² Se gjithë gjyqet' e ati *ishinë* përpara meje, edhe nukë largova prei meje urdhënimet' e ati.
- ²³ Edhe dola faqe-bardhë tek ai, edhe u rueita prej pa-udhënisë s'eme.
- ²⁴ Edhe Zoti ma shpagoi mbas dreitënisë s'eme, edhe mbas së këthiellëtësë duervet mia përpara syvet ati.
- ²⁵ Me të dreitinë ke me qenun i dreitë, me njerin' e qirutë ke me qenun' i qirutë,
- ²⁶ me të këthiellëtinë ke me qenun' i këthiellëtë, edhe me të shtrembëtinë ke me qenun' i shtrembëtë.

- 27 Se ti ke me shpëtuem *nji* popull qi ashtë ndë shtrëngim, por syt' e madhështorëvet ke me i përvumë.
- 28 Se ti ke me ndriçuem kandilinë t'em, Zoti Perëndia em ka me ndriçuem errësinënë t'eme.
- 29 Se me anë tande kam me thyem ushtëri, edhe me anë të Perëndisë t'em kam me kapërcyem murë.
- 30 Udh e Perëndisë *asht'* e qirutë, fjal' e Zotit *asht'* e shprovueme, ashtë mburonja e gjith' atyneve qi shpërejënë mb'atë.
- 31 Sepse kush *ashtë* perëndi, veç Zotit? Edhe kush *ashtë* shkrep, veç Perëndisë t'onë?
- 32 Perëndia *asht'* ai qi më ngjesh fuqi, edhe ban të qirutë udhënë t'eme.
- 33 Ban kambët' e mia porsi të drenavet, edhe më qindron mbi vende të naltë.
- 34 Mëson duert' e mia ndë luftë, edhe bani krahat' e mi hark të ramtë.
- 35 Edhe më dhe mburonjën' e shpëtimit tand, edhe e diathta jote më ndimoi, edhe të mirëtë t'at më riti.
- 36 Sgjanove hapat' e mia përposh meje, edhe kambët' e mia nuk' u tuntnë.
- 37 Ndoqa anëmiqt' e mi, edhe i mbërrina, edhe nuk' u këthyeshë der sa s'mbetnë ma.
- 38 Dërmova ata, edhe s'muftnë me u ngritunë: ranë ndënë kambët e mia
- 39 Edhe më ngjeshe fuqi ndë luftë, vune ndënë kambët e mia ata qi u ngritnë kundrë meje.
- 40 Edhe bane anëmiqt' e mi të më këthejënë shpinënë, edhe prishe ata qi më kanë mëni.
- 41 Thërritnë, por s'kishte kush me i shpëtuem, *thërritnë* Zotit, por nuk' i ndëgjoji.
- 42 Atëherë i hollova porsi pluhunë përpara faqes' erësë, i hodha porsi baltën' e udhëvet.
- 43 Më shpëtove prei kundrë-fjalëvet popullit, më vune krye kombesh; *nji* popull, *qi* nuk' e ngjofta, më shërbeu.
- 44 Porsa ndëgjuenë me veshë, *edhe* më ndëgjuënë, të bijt' e të huejvet ulnë kryetë tek unë.
- 45 Të bijt' e të huejvet u shpërdanë, edhe u tremnë ndë të mpësheftat *vendet* e vet.
- 46 Rron Zoti, edhe *qoftë* bekuem shkrepit em, edhe u naltoftë Perëndia i shpëtimit t'em.
- 47 Perëndia qi merr shpagim për mue, edhe ve popujtë ndënë mue, i cilli më shpëton prei anëmiqvet mi.
- 48 Po, më nalton përmbi ata qi janë ngritunë kundrë meje, më shpëtove prei njeriut pa-udhë.
- 49 Përandai kam me të lavduruem ndërmiet kombevet, o Zot, edhe kam me psallunë për emninë tand.
- 50 Ai madhënon shpëtimet' e mbëretit vet, edhe përdëllen të lyemin' e vet, Davidin' edhe farën' e ati për gjithë jetënë.

19

Mbë të parinë kankatuer. Psallm' e Davidit.

- ¹ Qijetë tregojënë lavdinë e Perëndisë, edhe qindresa difton punën' e duervet ati.
- ² Dita i flet fjalë ditësë, edhe nata i difton mend natësë.
- ³ Nukë janë ligjërata, as fjalë, qi të mos u ndëgjohetë zani.

- ⁴ Zani i atyneve duel' mbë gjithë dhenë, edhe fjalët' e atyneve *votnë* der mbë kantet të botësë. Ndër ata vuni tendë për diellinë.
- ⁵ Edhe ky del' porsi dhandërrë prei dhomësë dhandërrisë, gëzohetë porsi burr' i fortë, kur ecën sheshit;
- ⁶ të dalët' e ati *ashtë* prei kantit qiellit, edhe të qarkuemit' e ati *mbarohetë* der mbë kand *tietërë*, edhe s'ashtë *gja* me u mpëshefunë prei së nxetit ati.
- ⁷ Ligja e Zotit asht' e këthiellëtë, qi këthen shpirt, dëshmia e Zotit asht' e besueme, qi ban të mençim të mituninë;
- ⁸ urdhënime' e Zotit *janë* të dreitë, qi gëzojnë zemrënë; porosia e Zotit *asht'* e ndrçime, qi ndrit sytë,
- ⁹ frik' e Zotit *asht'* e këthiellëtë, qi mbet ndë jetë të jetësë; gjyqet' e Zotit *janë* të vërtetë, *edhe* të dreitë kreit;
- ¹⁰ janë ma të dëshërueshim se ari, por edhe ma tepërë se ar' i kullutë, edhe ma t'ambëlë se mialta, edhe pikat' e hojit.
- ¹¹ Shërbëtori yt këshillohetë fort tepërë me anë t'atyneve; ndë të rueitunit t'atyneve *ashtë* shumë shpagim.
- ¹² Kush kupëton fajetë? Qiro-më prei së mpësheftavet *punë*,
- ¹³ edhe ruei shërbëtorinë tand prei madhështias; le të mos zotënojënë mbi mue, atëherë kam me dalë faqe-bardhë, edhe kam me u qiruem prej fajit math.
- ¹⁴ Le të jenë të pëlqyeshime fjalët' e gojëse s'eme, edhe mendimi zemrësë s'eme përpara teje, o Zot, shkrepi em, edhe shpërblimtari em.

20

Mbë të parinë kankatuer. Psallm' e Davidit.

- ¹ Të ndëgjoftë Zoti ndë ditë të shtrëngimit! Të vuftë mbë vend të naltë emëni i Perëndisë lakobit!
- ² Të dërgoftë ndifmë prei të shenjtënuemit *vend*, edhe të forcoftë prei Sionësë!
- ³ Kuitoftë gjithë dhunëtiat' e tua, edhe të prittë *kurban* gjithë-dieguninë! Selah.
- ⁴ Të dhashtë mbas zemrësë s'ate, edhe mbaroftë gjithë këshillënë tande!
- ⁵ Kemi me u gëzuem për shpëtiminë tand, edhe kemi me ngritunë nalt shenjë të mb'emënit të Perëndisë; Zoti mbaroftë gjithë të lypunat' e tua!
- ⁶ Tashti e ngjofta, se Zoti shpëtoi të lyemin' e vet; ka me e ndëgjuem prei qiellit shenjtënisë vet; shpëtimi i së diathtës' ati *ashtë* me fuqi.
- ⁷ Disa *mburrenë* ndë kerre, e disa ndë kual', por na kemi me kuituem emënin' e Zotit Perëndisë t'onë.
- ⁸ Këta rrëshqitnë edhe ranë, por na u ngritëm, edhe ndenjëm dreitë.
- ⁹ O Zot, shpëto mbëretinë, edhe ndëgjo-na, atë ditë qi *tëthërresim*.

21

Mbë të parinë kankatuer. Psallm' e Davidit.

- ¹ Mbëreti ka me u gëzuem ndë fuqit tande, o Zot, edhe ka me u gëzuem fort ndë shpëtimt tand!
- ² Dhe dëshërimin' e zemërës' ati, edhe nuk' i mengove dashunimin' e buzëvet ati. Selah.

- ³ Sepse ia mbërrine me bekime të mirë, vunë mbi krye t'ati kunorë ari të kullutë.
⁴ Të lypi jetë, *edhe* i dhe ditt të gjata ndë jetë të jetësë.
⁵ Lavdia e ati *asht'* e madhe ndë shpëtim tand; vune mbi atë nder e madhëni.
⁶ Se ti i dhe bekim ndë jetë të jetësë, e gëzove fort me faqenë tande.
⁷ Se mbëreti shpëren mbë Zotinë, edhe s'ka me u tundunë me anë të përdëllimit të Naltit.
⁸ Dora jote ka me gjetunë gjith' anëmiqt' e tu, e diathta jote ka me gjetun' ata qi të kanë mëni.
⁹ Ke me bamë ata porsi furrë ziarrmi ndë kohët të zemërimit tand: Zoti ka me i përpimë ndë zemërim të vet, edhe ziarrm ka me i ngranë,
¹⁰ Ke me prishunë pemën' e atyne prej dheut, edhe farën'e atyne prej të bijvet njerëzëvet.
¹¹ Se vunë ndër mend të këqia kundrë teje, menduenë këshille *të këqia*, të cillatë s'muftnë me i *ngrefunë*.
¹² Përandai ke me i bamë të këthejnë krahatë, *kur* të baish gati *shigjetat' e tua* mbi kordhëzat' e tua kundrë faqes' atyneve.
¹³ Naltohu, o Zot, ndë fuqi tande: do të këndoim' e do të psallim për fuqinë tande.

22

Mbë të parinë kankatuer, mbi Aieleth-Shahar. Psallm' e Davidit.

- ¹ Perëndia em, Perëndia em, përse hoqe dorë prej meje? *Përse rri* lark prej shpëtimit t'em, *edhe prej* fjalëvet shamtimavet mia?
² Perëndia em, thërres ditën', e nukë ndëgjon, edhe natën' e s'kam pushim.
³ Por ti *je* Shenjti, *i cilli rri* ndërmiet lavdimevet Israelit.
⁴ Atënitë tanë shpëryenë mbë tyi, shpëryemë, edhe i rueite.
⁵ Klithnë mbë tyi, edhe shpëtuenë; shpëryenë mbë tyi, edhe s'u turpënuenë.
⁶ Por unë *jam* krymp, e jo njeri, shpërderim njerëzish, edhe të përqeshunë populli.
⁷ Gjithë sa më shofinë, më përdredhinë buzëtë, flasinë me buzë, tundinë kryetë,
⁸ *tue* thanë: Shpëreu mbë Zotinë, le ta lirojë, le ta shpëtojë, sepse e do.
⁹ Por ti *je* ai qi më shkite prej barkut, shpëresa eme çë prej sisavet amësë s'eme.
¹⁰ Mbë tyi u hodha prej shtratit *barkut*: ti je Perëndia em çë prej barkut amësë s'eme.
¹¹ Mos u largo prej meje, sepse shtrëngimi *ashtë* ngjat, se s'ka kush me *më* ndimuem.
¹² Shumë dema më qarkuenë, mëzetën të fortë prej Bashanit më rrethuenë.
¹³ Hapnë gojën' e vet mbë mue, *porsi* leoni kur rrëmben e nguron.
¹⁴ U derdha porsi ujë, edhe gjith' eshtënat' e mia u sbërthyenë, zemëra eme u ba porsi qiri, tretunë ndë miedis të zorrëvet mia.
¹⁵ Fuqia eme u tha porsi guacë, edhe gjuha eme u ngjit ndë gurrmast t'em, edhe ti më sdrype ndë baltë të vdekësë.
¹⁶ Sepse më qarkuenë qen, përmbëledhëje të këqijsh më rrethuenë, shpuenë duert' e mia edhe kambët' e mia.
¹⁷ Mundem me ngjefunë gjith' eshtënat' e mia, këta më shtinë syt' e më shikojënë.
¹⁸ Danë petëkat' e mia për vetëvetëhet, edhe shtinë shortë mbë petkunë t'em.
¹⁹ Por ti, o Zot, mos u largo prej meje, *ti*, o fuqia eme, nxito me më ndimuem.
²⁰ Shpëto shpirtinë t'em prej shpate, të vetëminë t'em prej shputësë qenit.
²¹ Shpëto-më prej gojësë leonit, edhe ndëgjomë *me më shpëtuem* prej brish bri-

vetëmish.

- ²² Kam me diftuem emëninë tand vëllazënavet mi, kam me të lavduem ndë miedis të përmbëledhëjesë.
- ²³ Ju qi kini frikë Zotinë, lavduronit atë, gjithë fara e lakobit, lavdoni atë, edhe kini frikë atë, gjithë fara e Israelit.
- ²⁴ Se nukë hodhi poshtë, edhe nuk' i u randue shtrëngimi i të shtrëngutit, edhe nukë mpëshefi faqen' e vet prei ati, por kur thërriti mb'atë, e ndëgjoi.
- ²⁵ Lavdimi em *ka me u rrëfyem* prei teje ndë përmbëledhëje të madhe, kam me dhanë uratat' e mia përpara atyneve qi kanë frikë atë.
- ²⁶ Të vobegëtë kanë me ngranë, edhe kanë me u ngimë; ata qi kërkojnë' atë, kanë me lavduruem Zotinë, zemëra juei ka me rruem për gjithë jetënë.
- ²⁷ Gjithë kantet' e dheut kanë me u kuituem, edhe kanë me u këthyem te Zoti, edhe gjithë farat' e kombevet kanë me lutunë përpara teje.
- ²⁸ Se mbretënia *asht'* e Zotit, edhe ai zotënon mbi kombet.
- ²⁹ Gjithë të maimit' e dheut kanë me ngranë, edhe kanë me lutunë, gjith' ata qi sdrypinë ndë baltë, kanë me ranë mbë gjunjë përpara ati, edhe askush nukë mundetë me rueitunë jetën' e vet.
- ³⁰ Farat' e atyneve kanë me i shërbyem, kanë me u ngjefunë te Zoti për bres.
- ³¹ Kanë me ardhun' e kanë me diftuem dreitënin' e ati te një popull qi ka me lemë, se *Ai bani këte*.

23

Psallm' e Davidit.

- ¹ Zoti *ashtë* bariu em: s'ka me më menguem *gja*.
- ² Më vuni me ndenjunë ndë kullota të ngjoma, më hoqi udhënë nd' ujëna të praituni.
- ³ Më pruni shpirtinë ndë vend, më hoqi udhënë ndëpër rruga dreitënie, për punë t'emënit vet.
- ⁴ Ndë ecësja edhe ndë gropësinë të hiesë vdekësë, s'do të kem frikë *për ndonji* të keqe, se ti *je* bashkë me mue; shkopi yt edhe purteka jote, ato më ngushullojnë.
- ⁵ Bane gati truvezë përpara meje ndër sy t'anëmiqvet ni, leve me voj kryetë t'em, potiri em do të derdhetë për buzë.
- ⁶ Edhe hir e përdëllim kanë me më ndiekunë për gjithë ditt' e jetësë s'eme, edhe kam me ndenjunë ndë shtëpi të Zotit për ditt të gjata.

24

Psallm' e Davidit.

- ¹ Dheu *asht* i Zotit, edhe të mbushunit' e ati: bota, edhe ata qi rrinë nd'atë.
- ² Sepse ai themeloi atë mbi detënat, edhe e qindroi mbi lumënat.
- ³ Kush ka me hypunë ndë malt të Zotit? Edhe kush ka me ndenjunë ndë vend t'ati të shenjtënueminë?
- ⁴ I pa-faji ndë duert, edhe i këthiellëti ndë zemërët, i cilli nukë dha shpirtin' e vet mbë të kotë, edhe nuk' u betue me gënjeshtë.
- ⁵ Kyi ka me marrë bekim prei Zotit, edhe dreitëni prei Perëndisë shpëtimit vet.
- ⁶ Kyi *ashtë* brezi atyneve qi kërkojnë' atë, qi kërkojnë faqenë tande, *o Perëndia* i

Iakobit. Selah.

⁷ Ngreni krenët tuei, o dyer, edhe naltohi, o dyer të përjetëshime, se ka me hymë Mbëreti i lavdisë.

⁸ Cilli *ashtë* ky Mbëreti i lavdisë? Zot' i fortë edhe i fuqishim, Zoti i fuqishim ndë luftë.

⁹ Ngreni krenët tuei, o dyer, edhe naltohi, o dyer të përjetëshime, se ka me hymë Mbëreti i lavdisë.

¹⁰ Cilli *ashtë* ky Mbëreti i lavdisë? Zoti i fuqijavet: ai *ashtë* Mbëreti i lavdisë. Selah.

25

Psallm' e Davidit.

¹ Te ti, o Zot, vara shpirtinë t'em.

² O Perëndia em, mbë tyi shpëreva: mos u turpënofsha, as mos qeshshinë me mue anëmiqt e mi.

³ Sepse gjith' ata qi presinë tyi, s'kanë me u turpënuem; u turpënofshin' ata qi punojënë pa udhë mbë të kotë.

⁴ Difto-më udhët' e tua, o Zot, edhe mëso-më hapat' e tua.

⁵ Hiq-më udhënë ndë të vërtetënë tande, edhe mëso-më, se ti je Perëndia i shpëtimit t'em: tyi pres gjithë ditënë.

⁶ Kuito përdëllimet' e tu, o Zot, edhe misheriret' e tu, se janë çë jetet.

⁷ Mos kuito fajet' e dielmënisë s'eme, edhe pa-udhëniat e mia; mbas përdëllimit tand kuito-më ti, o Zot, prei së mirësë s'ate.

⁸ Zoti *ashtë* i mirë edhe i drejtë, përandai ka me u mësuem udhënë fajtorëvet.

⁹ Ka me u hiekun' udhënë të butëvet ndë gjyq, edhe ka me u mësuem udhën' e vet të butëvet.

¹⁰ Gjith' udhët' e Zotit *janë* përdëllim e të vërtetë mb'ata qi riejënë dhiatën' e ati edhe deshmime' e ati.

¹¹ Për punë të emënit tand, o Zot, ndëje pa-udhëninë t'eme, sepse ashtë e madhe.

¹² Cilli *ashtë* ai njeri qi ka frikë Zotinë? Ati ka me i diftueu udhënë, qi duhetë me sjedhunë.

¹³ Shpirti i ati ka me ndenjunë ndë të mira, edhe fara e ati ka me trashiguem dhenë.

¹⁴ Të mpëshefunit' e Zotit *ashtë* e atyneve qi e kanë frikë, edhe dhiata e vet do të diftohetë tek ata.

¹⁵ Syt' e mi *janë* kurdo te Zoti, se ai ka me më nxierrë kambëtë prei kurthit.

¹⁶ Shtierë sytë mbi mue, edhe përdëlle-më, se jam i vetëm' edhe i vobek.

¹⁷ Shtrëngimet' e zemrësë s'eme u shumuenë: nxir-më prei nevojavet mia.

¹⁸ Shif shtrëngiminë t'em edhe mundiminë t'em, edhe fal gjithë fajet' e mi.

¹⁹ Shif anëmiqt' e mi, se u shumuenë, edhe më muernë mëni pa udhë.

²⁰ Ruei shpirtinë t'em, edhe shpëto-më, mos u turpënofsha, sepse shpëreva mbi tyi.

²¹ Të pakeqt' edhe të drejtëtë le të më riejënë, sepse prita tyi.

²² Shpërble Israelin', o Perëndi, prei gjithë shtrëngimevet ati.

26

Psallm' e Davidit.

¹ Gjuko-më, o Zot, se eca ndë të pa-keqet t'eme, edhe shpëreva mbë Zotinë, edhe s'kam me u tundunë.

- ² Shiko-më, o Zot, edhe shprovo-më: shprovo veshnjet' e mia edhe zemrënë t'eme.
³ Se përdëllimi yt *ashtë* përpara syvet mi, edhe eca ndë të vërtetënë tande.
⁴ Nukë ndenja bashkë me njerës të kotë, edhe s'kam me votunë bashkë me ipokritë.
⁵ Mora mëni mbëledhëjen' e të këqijvet, edhe s'kam me ndenjünë bashkë me të pa-besë.
⁶ Kam me lamë duert' e mia me të pa-fajt, edhe kam me qarkuem therorenë tande, o Zot,
⁷ qi të baj me ndëgjuem za lavdurimi, edhe të tregoj gjithë mërekullit' e tua.
⁸ O Zot, desha të ndenjunit' e shtëpisë s'ate, edhe vendin' e tendësë lavdisë s'ate.
⁹ Mos venë shpirtinë t'em bashkë me fajtorët, as jetënë t'eme bashkë me njerës gjaknash;
¹⁰ ndë duer t'atyne *ashtë* pa-udhëni, edhe e diathta e atyne *ashtë* plot me dhunëtia.
¹¹ Por unë kam me ecunë ndë të pa-keqet t'eme: shpërble-më, edhe përdëlle-më.
¹² Kamba eme qindron ndë të dreitët: kam me bekuem Zotinë ndër përmbëledhëje.

27

Psallm' e Davidit.

- ¹ Zoti *ashtë* drita eme edhe shpëtesa eme: cillinë kam me drashunë? Zoti *ashtë* fuqia e jetësë s'eme: prei kuit do të frikohem?
² Kur m'u afëruenë të këqijtë, kundrështarët' edhe anëmiqt' e mi, për me ngranë mishinë t'em, vetë ata rrëshqitnë edhe ranë.
³ Edhe ndë daltë ushtëri kundrë meje, zemëra eme s'ka me u frikuem; edhe ndë u ngrittë luftë mbi mue, *edhe* atëherë kam me shpëryem.
⁴ Nji *gja* lypa prei Zotit, këte kam me lypunë: për me ndenjünë ndë shtëpi të Zotit gjithë ditt' e jetësë s'eme, të shikoj bukurin' e Zotit, edhe të vështroj tempullin' e ati.
⁵ Se ndë ditë të keqe ka me më mpëshefunë ndë tendë të vet, ka me më mbuluem ndë *vend* të mpësheftë të tendësë vet, ka me më ngritunë nalt ndë shkrep.
⁶ Edhe tashti kryetë t'em ka me u naltuem përmbi anëmiqt' e mi qi më qarkojënë, edhe kam me bamë kurban brohorie ndë tendë t'ati; kam me i kënduem, edhe kam me i psallunë Zotit.
⁷ Ndëgjo zaninë t'em, o Zot, *kur* thërres, edhe përdëlle-më, edhe ndëgjo-më.
⁸ Zemëra eme tha prei anësë s'ate: Kërkoni faqenë t'eme. Kam me kërkuem faqenë tande, o Zot.
⁹ Mos këthejsh mbënjänë faqenë tande prei meje, mos hethsh ndë zemërim shërbëtorinë tand; ti qe ndifma eme: mos më lash, edhe mos heqsh dorë prei meje, o Perëndia i shpëtimit t'em.
¹⁰ Edhe ndë heqshinë dorë prei meje em atë e ama eme, por Zoti ka me më pritunë.
¹¹ Mëso-më udhënë tande, o Zot, edhe hiq-më ndë rrugë të dreitë për punë t'anmiqvet mi.
¹² Mos më ep ndë dëshërimet t'anëmiqvet mi, se u ngritnë kundrë meje dëshmitarë rrenësë, edhe *asish* qi shfryjënë pa-udhëni.
¹³ *Mier*, ndë mos patëkeshe besuem të shifje të mirat' e Zotit ndë *dhe* të gjallëvet?
¹⁴ Prit Zotinë: bahu burrë, edhe le të forcohetë zemëra jote, edhe prit Zotinë.

28

Psallm' e Davidit.

- ¹ Te ti kam me thërritun', o Zot, shkrepim: mos më bajsh veshinë të shurdhëtë, as ndonji herë mos më bajsh veshinë të shurdhëtë, sepse kam me shëmbëllyem atyne qi sdrypinë ndë gropë.
- ² Ndëgjo zanin' e lutëjevet mia, kur thërres te ti, kur ngre duert' e mia ndë tempull tand të shenjtënueminë.
- ³ Mos më hiq bashkë me të pa-besëtë, edhe bashkë me ata qi punojënë pa udhë, të cillëtë flasinë paqtim me të afërmit' e vet, *por kanë* të keqe ndë zemërat të veta.
- ⁴ Ep-u atyne mbas punëvet atyne, edhe mbas së keqesë të punuemevet atyne, mbas punëvet duervet atyne, ep-u atyne; ep-u atyne shpagimin' e atyne.
- ⁵ Se nukë mbanë vesh punëvet Zotit, edhe punëvet duervet ati; ka me i rrëzuem ata, edhe s'ka me i ngritunë *ma*.
- ⁶ I bekuem *qoftë* Zoti, se ndëgjoji zanin' e lutëjevet mia.
- ⁷ Zoti *ashtë* fuqia eme, edhe mburonja eme; zemëra eme shpëreu mb'atë, edhe gjeta ndifmë, përandai u gëzue zemëra eme, edhe kam me e lavduruem me kankët' e mia.
- ⁸ Zoti *ashtë* fuqia e *popullit* vet, ai *ashtë* edhe fuqia e shpëttimevet të lyemit vet.
- ⁹ Shpëto popullinë tand dhe beko trashëgiminë tand, edhe kullot ata, edhe nalto ata për gjithë jetënë.

29

Psallm' e Davidit.

- ¹ Epni Zotit, o të bijt' e të fortëvet, epni Zotit lavdi e nder.
- ² Epni Zotit lavdinë e emënit ati, lutni Zotinë ndë shenjtëni të madhënueshime.
- ³ Zan' i Zotit *ashtë* mbi ujënat, Perëndia i lavdisë bumbullin, Zoti *ashtë* mbi shumë ujëna.
- ⁴ Zan' i Zotit *ashtë* i fortë, zan' i Zotit *ashtë* ndë fuqi.
- ⁵ Zan' i Zotit thyen dulenja, edhe Zoti thyen dulenjat' e Libanit,
- ⁶ edhe i ban me karcyem porsi viç Libanë edhe Sirionë, porsi bir bri-vetëmi.
- ⁷ Zan' i Zotit shkëput flakat' e ziarrmit.
- ⁸ Zan' i Zotit tund shkretinënë, Zoti tund shkretinën' e Kadësë.
- ⁹ Zan' i Zotit ban me piellë drenatë, edhe svesh pyjetë, edhe gjithë-se-cilli flet për lavdinë e *ati* ndë tempull t'ati.
- ¹⁰ Zoti rri mbi përmytëjenë, edhe Zoti rri mbëret për gjithë jetënë.
- ¹¹ Zoti ka me i dhanë fuqi popullit vet, Zoti ka me bekuem popullin' e vet me paqtim.

30

Psallmë kanke mbë të përtërimit e shtëpisë Davidit.

- ¹ Kam me të naltuem, o Zot, se më naltove, edhe nukë gëzove anëmiqt e mi mbë mue.

- ² O Zot Perëndia em, bërtita te ti, edhe më shëndoshe.
- ³ O Zot, nxore shpirtinë t'em prej vorrit, më rueite jetënë, qi të mos sdryp ndë gropët.
- ⁴ Psallni Zotit, o të drejtët' e ati, edhe lavduronit kuitimin' e shenjtënisë ati.
- ⁵ Sepse zemërimi ati *mba* vetëmë një grime herë, *por ashtë* jetë ndë dashunim t'ati; ndë mbramiet mund të vijë të qjamë, por ndë mëngjes *bahetë* gëzim.
- ⁶ Por unë thashë ndë mbarësit t'eme: S'kam me u tundunë për gjithë jetënë.
- ⁷ O Zot, me anë të dashunimit tand i dhe fuqi malit t'em. Këtheve mbënjane faqenë tande, *edhe* u përzishë.
- ⁸ Te ti thërrita, o Zot, edhe iu luta Zotit.
- ⁹ Ç' të mirë *bahetë* ndë gjakt t'em, ndë sdrypsha ndë gropë? Mos ka me të lavduruem pluhuni? A ka me diftuem të vërtetënë tande?
- ¹⁰ Ndëgjo o Zot, edhe përdëlle-më, o Zot, bahu ndifmësi em.
- ¹¹ Këtheve të qjamitë t'em ndë gas, grise thesinë t'em, edhe më ngjeshe gëzim,
- ¹² qi të psalli për tyi lavdia *eme*, edhe të mos pushojë. O Zot Perëndia em, kam me të lavduruem për gjithë jetënë.

31

Mbë të parinë kankatuer. Psallm' e Davidit.

- ¹ Shpëreva mbë tyi, o Zot, mos u turpënofsha për gjithë jetënë, shpëto-më ndë drejtëni tande.
- ² U veshinë tek unë, shpeito të më shpëtojsh, m'u ban shkrep i fortë, *edhe* shtëpi mpshtetëje, qi të më shpëtojsh.
- ³ Sepse je guri em edhe kasteli em, edhe për punë t'emënit tand hiq-më udhën', edhe ushqë-më.
- ⁴ Nxir-më prej kurthit, qi mpëshëfnë për mue, se je fuqia eme.
- ⁵ Ap frymënë t'eme ndë duert të tua: ti më shpërbleve, o Zot Perëndia i së vërtetësë.
- ⁶ Mora mëni ata qi u mbanë vesh të kotavet rrenësë, por unë shpërej mbë Zotinë.
- ⁷ Kam me u gëzue e me u gazmue për përdëlliminë tand, sepse pe shtrëngiminë t'em, ngjofte shpirtinë t'em ndër shtrëngime,
- ⁸ edhe nukë më mbylle ndë dorët të anëmiqut; vune kambët' e mia ndë të gjanë.
- ⁹ Përdëlle-më, o Zot, sepse jam ndë shtrëngim: prej idhënimt u vyshk syni em, shpirti em, edhe barku em.
- ¹⁰ Se shkova jetënë t'eme ndë të dhimptuna, edhe viet' e mi ndë shamëtima, fuqia eme m'u këput prej së vuetuni, edhe ështëat' e mia u tuntnë.
- ¹¹ U bashë shpërnderim ndë gjith anëmiqt e mi, edhe ma tepërë ndë fëqinj e mi, edhe frikë ndë të ngjofunit e mi, ata qi më shifshinë jashtë ikshinë prej meje.
- ¹² U harrova prej zemërës' *atyne*, pors i vdekunë, u bashë pors an' e humbunë.
- ¹³ Se ndëgjova shpërnderimin' e të shumëvet: *ishte* frikë mbë gjith anët, kur këshilluen' ata kundër meje, vunë ndër mend me më ngritunë jetënë.
- ¹⁴ Por unë shpëreva mbë tyi, o Zot, thashë: Ti je Perëndia em.
- ¹⁵ Kohënat' e mia *janë* ndë duert të tua: liro-më prej dorës' anëmiqvet mi, edhe prej atyne qi më ndiekinë.
- ¹⁶ Ndrat faqenë tande te shërbëtori yt: shpëto-më për përdëlliminë tand.
- ¹⁷ Zot, mos u turpënofsha, sepse thirra mbë tyi: të pa-besët' u turpënofshinë, *edhe* sdrypshinë ndë vorr.

- ¹⁸ U mbëçelshin' ato buzëtë gënjeshtare, qi flasin' ashpërë kundrë të drestit me madhështi e me shpërnderim.
- ¹⁹ Sa i madh *ashtë* të mirëtë t'at, qi rueite për ata qi të kanë frikë; bane punë tek ata qi shpërejënë mbë tyi, përpara të bijvet njerëzëvet!
- ²⁰ Ke me mpëshefun' ata ndë të mpësheftit të faqesë s'ate prei madhëstisë njerëzëvet, ke me mbuluem ata ndë tendë prej kundrë-fjalësë gjuhënavet.
- ²¹ I bekuem *qoftë* Zoti, se ma bani të mërekullueshim përdëllimin' e vet ndë qytet të fortë.
- ²² Por unë thashë ndë të habitunit t'em: U hodha tej prei sysh tu, por ti ndëgjove zanin' e lutëjevet mia, kur klitha te ti.
- ²³ Doni Zotinë, gjithë të dreitët' e ati, Zoti ruen besëtarëtë, edhe ua shpaguen tepër' atyne qi punojënë madhështi.
- ²⁴ Bahi burra, le të forcohetë zemëra juei, gjithë juve qi shpëreni mbë Zotinë.

32

Psallm' e Davidit. Mashhil.

- ¹ Lum kuit iu ndëjye pa-udhënia, edhe iu mbulue faji.
- ² Lum ai njeri, qi s'i numëron faj Zoti, edhe s'ka gënjeshtërë ndë frymët t'ati.
- ³ Kur pushova, u vietëruenë eshtënat' e mia prei klithmësë s'eme gjithë ditënë,
- ⁴ sepse nat' e ditë u randue dora jote mbi mue, lagësina eme u këthye mbë thatësinë vere. Selah.
- ⁵ Të dëfteva fajinë t'em, edhe s'mpëshefa pa-udhëninë t'eme; thashë: Kam me i rëfyem Zotit pa-udhëniat' e mia: edhe ti fale pa-udhënin' e fajit t'em. Selah.
- ⁶ Përandai qish do i dreitë ka me t'u falunë ndë kohë qi duhetë, por ndë përmbytëje shumë ujënash, s'kanë me i prekun' ati.
- ⁷ Ti *je* mpshtetëja eme, ke me më rueitunë prei shtrëngimit, ke me më qarkuem me gëzim shpëtimi. Selah.
- ⁸ Unë kam me të dhanë mend, edhe kam me të mësuem nd'atë udhë qi duhetë me ecunë: kam me të këshilluem, syni emka *me qenunë* mbë tyi.
- ⁹ Mos u bani si kalë, a si mushkë, *qi* s'kanë mend, të cillavet goja duhetë me u mbaitunë me gojëzë e me fre, *tietrazi* s'kishinë me u afëruem te ti.
- ¹⁰ Thuprat' e të pa-besit janë shumë, por atë qi shpëren mbë Zotinë, ka me e qarkuen përdëllim.
- ¹¹ Gëzohi për Zotinë, edhe gazmohi, o të dreitë, edhe brohorini, *ju* gjithë zemërë-dreitëtë.

33

- ¹ Gëzohi për Zotinë, o të dreitë, të dreitëvet u ka hie lavdurim.
- ² Lavduronit Zotinë me qitharë, psallni ati me psallter me dhetë kordhëza.
- ³ Këndoni ati kankë të re, bini-u mirë organavet tuei me brohori.
- ⁴ Se fjala e Zotit *ashtë* e dreitë, edhe gjithë punët' e ati *janë* me të vërtetë.
- ⁵ *Ai* do dreitëni edhe gjyq; dheu ashtë plot me përdëllimin' e Zotit.
- ⁶ Prei fjalësë Zotit u banë qilltë, edhe gjithë ushtëria e atyneve prei frymësë gojës' ati.

- ⁷ Mbëlodhi ujënat' e detit porsi grumbullë, vuni abyssatë ndë thesore.
- ⁸ Le të druejë Zotinë gjithë dheu, le të dridhenë prei ati gjithë vendësit' e botësë.
- ⁹ Se ai tha, edhe u ba, ai urdhënoi edhe qindroi.
- ¹⁰ Zoti nxier të kotë këshillën' e kombevet, këthen përmbys mendimet' e popujvet.
- ¹¹ Por këshilla e Zotit mbet për gjithë jetënë, mendimet' e zemërës' ati bres mbas brezi.
- ¹² Lum ai komp, të cillit Perëndia *ashtë* Zoti, ai popull, *të cillinë* sgjodhi për trashigimin' e vet.
- ¹³ Zoti shtiu sytë kah qielli, pa gjithë të bijt' e njerëzëvet.
- ¹⁴ Prei vendit qi rri vetë shikon gjithë vendësit' e dheut.
- ¹⁵ / *cilli* gatoi si një një zemërat' e atyne, ngjef gjithë punët' e atyne.
- ¹⁶ Mbëreti nukë shpëton prei të shumësë ushtërisë, as burr' i fortë nukë shpëton prei trimënisë madhe.
- ¹⁷ Kot *ashtë* kali për shpëtim, edhe s'ka me shpëtuem me anë të shumësë fuqisë vet.
- ¹⁸ Qe syni i Zotit tek *ashtë* mbi ata qi kanë frikë atë, mbi ata qi shpërejënë mbë përdëllimt t'ati,
- ¹⁹ qi të shpëtojë shpirtin' e atyne prei vdekësë, edhe t'u ruejë jetënë ndë *kohë* unie.
- ²⁰ Shpirti ynë pret Zotinë, ai *ashtë* ndifmësi ynë, edhe mburonja jonë.
- ²¹ Se për atë ka me u gëzuem zemëra jonë, sepse shpëryem mb'emënit t'ati të shenjtënueminë.
- ²² U baftë përdëllimi yt mbë ne, o Zot, sikurse shpëryem mbë tyi.

34

Psallm' e Davidit, kur ndërroi faqen' e vet përpara Abimellehut, edhekyi e lishoi, e iku.

- ¹ Kam me bekuem Zotinë mbë qish do kohë, lavdurimi i ati *ka me qenunë* kurdo ndë gojë t'eme.
- ² Shpirti em do të mburretë mbë Zotinë, të butëtë kanë me ndëgjuem, edhe kanë me u gëzuem.
- ³ Madhënoni Zotinë bashkë me mue, edhe le të naltoimë bashkë emënin' e ati.
- ⁴ Kërkova Zotinë, edhe më ndëgjoj, edhe më shpëtoi prei gjithë frikavet mia.
- ⁵ Shtinë sytë mb'atë, edhe u ndritnë, edhe faqet' e atyne s'u turpënuenë.
- ⁶ Kyi i vobegu thërriti, edhe Zoti e ndëgjoj, edhe e shpëtoi prei gjithë shtrëgimevet ati.
- ⁷ Engjulli i Zotit ve ushtërinë rreth atyneve qi e kanë frikë, edhe i ruen.
- ⁸ Ngjinoni edhe shifni, se Zoti *ashtë* i mirë. Lum ai njeri qi shpëren mb'atë.
- ⁹ Droni Zotinë, o shenjtënit' e ati, se s'u mengon gja atyne qi druejën' atë.
- ¹⁰ Këlysh' e leonëvet kanë nevojë edhe kanë uni, por ata qi kërkojënë Zotinë, s'u mengon as ndonji *gja* e mirë.
- ¹¹ Eni, o dielm, më ndëgjoni: kam me u mësuem frikën' e Zotit.
- ¹² Qish *ashtë* ai njeri qi dëshëron jetë, *edhe* do ditt *të gjata*, për me pamë të mira?
- ¹³ Ruei gjuhënë tande prej së keqesë, edhe buzët' e tua prei të folunit gënjeshtë.
- ¹⁴ Hiq prei së keqesë, edhe ban mirë, lyp paqtim, edhe ndiq atë.
- ¹⁵ Syt' e Zotit *janë* mbi të dreitët, edhe veshët' e ati mbë të bërtitunit e atyne.
- ¹⁶ Faqaja e Zotit *ashtë* kundër atyne qi bajënë keq, për me bierrë të përmendunit' e atyne prei dheut.
- ¹⁷ *Të dreitët* thërritnë, edhe Zoti i ndëgjoj, edhe i shpëtoi prei gjithë shtrëngimevet

atyne.

- ¹⁸ Zoti *ashtë* ngjat atyne qi kanë zemërën' e thyme, edhe shpëton të përvumitë ndë shpirt.
- ¹⁹ Shtrëngimet' e të drejtit *janë* shumë, por Zoti ka me e shpëtues prej gjithë këtyne.
- ²⁰ Ai ruen gjithë eshtënat' e ati, as një prej këtyne s'ka me u thym.
- ²¹ E keqeja ka me vramë fajtorinë, edhe ata qi kanë mëni të drejtinë, kanë me u bamë fajtorë.
- ²² Zoti shpërblen shpirtin' e shërbëtorëve vet, edhe gjith' ata qi shpërijnë mb'atë s'kanë me u shkretuem.

35

Psallm' e Davidit.

- ¹ Gjuko, o Zot, ata qi gjukohenë me mue, lufto ata qi më luftojnë.
- ² Rrok armë e mburonjë, edhe ngreu të më ndimojsh.
- ³ Edhe kap shtizënë, edhe zen' udhën' e atyneve qi më ndiekinë; thuei shpirtit t'em:
Unë *jam* shpëtimi yt.
- ⁴ U turpënofshin' e u marroffshin' ata qi kërkujnë shpirtinë t'em; u këthefshinë mbrapazë, edhe u turpënofshin' ata qi mendojnë keq për mue.
- ⁵ U bafshinë pors byk ndë sy të erësë, edhe engjulli i Zotit *i* ndiektë.
- ⁶ U baftë udha e atyne errësinë e rrëshqitë, edhe engjulli i Zotit *i* ndiektë.
- ⁷ Sepse pa ndonji farë pune mpëshefnë kurthin' e *vetndë* gropë për mue, pa ndonji farë pune mihnë *atë* për shpirtinë t'em.
- ⁸ Arthtë prishëje mb'atë, pa mos ditun' atë, edhe kurthi qi mpëshefi, zantë atë, *edhe* raftë nd' atë për prishëje.
- ⁹ Por shpirti em ka me u gëzuem për Zotinë, *edhe* ka me u gazmuem për shpëtimin' e ati.
- ¹⁰ Gjith' eshtënat' e mia kanë me thanë: Zot, cilli të gjan tyi, qi shpëton të vobegunë prej *dorësë* ma të fortit, edhe të vobegun' edhe të nevojëshiminë prej ati qi e rrëmben?
- ¹¹ U ngritnë deshmitarë të paudhë e më pyetshinë *për punë* qi unë s'dishiem.
- ¹² Më banë të keqe ndë vend të së mirësë, *edhe* të shterunë ndë shpirt t'em.
- ¹³ Por unë vishesh me thes, kur ishin' ata ndë shtrëngim, përvuna shpirtinë tem ndë agjinim, edhe të falunitë t'em këthehei ndë gji t'em.
- ¹⁴ Sillesh pors mbë mik, pors mbë vëllanë t'em, kurrusesh tue prishunë fytyrënë, pors ai qi mban zi për t'amënë.
- ¹⁵ Por ata u gëzuenë për të keqenë t'eme, edhe u mbëlthnë; u mbëlthnë kundrë meje të poshtëmë, e unë s'dishiem, *më* shqyeishinë, edhe s'pushoishinë.
- ¹⁶ Kërcëlloishinë dhambëtë kundrë meje bashkë me përqeshësa dy faqesh ndë gostia.
- ¹⁷ Kurë do të shofish, o Zot? Liro shpirtinë t'em prej prishëjes' atyne, të vetëminë t'em prej leonëve.
- ¹⁸ Kam me të lavduem ndë përmbëledhëje të madhe, ndërmiet shumë populli kam me të nderuem.
- ¹⁹ Mos u gëzofshinë për mue ata qi kanë anëmiqësi me mue pa-udhë, *edhe* mos bafshinë me sy ata qi më kanë mëni pa ndonji fare pune.

- ²⁰ Se nukë flitshinë paqtim, por shtijshinë ndër mend gënjeshtër kundër atyne qi rrinë urtë mbi dhet.
- ²¹ Edhe sgjanoishinë gojën' e vet kundër meje, tue thanë: Të lumtë, të lumtë! Pa syni ynë!
- ²² Pe, o Zot, mos pushojsh, o Zot, mos mërgohesh prej meje.
- ²³ Ngreu edhe çohu për gjyqinë t'em, o Perëndia em edhe Zoti em, *del-i zot* punësë s'eme.
- ²⁴ Gjuko-më, o Zot Perëndia em, mbas dreitënisë s'ate, edhe mos u gëzofshinë për mue.
- ²⁵ Mos thanshinë ndë zemërat të veta: I lumtë shpirtit tynë! As mos thanshinë: E përpimë atë.
- ²⁶ U turpënofshin' e u marrofshinë bashkë, ata qi gëzohenë për të keqenë t'eme; u veshshinë me marre e me turp ata qi mbahenë mbë të math kundër meje.
- ²⁷ U gëzofshin' e u gazmofshin' ata qi duenë dreitëninë t'eme, edhe thanshinë përherë: U madhoftë Zoti qi do paqtimin' e shërbëtorëvet vet.
- ²⁸ Edhe gjuha eme ka me folë për dreitëninë tande, *edhe* për lavduriminë tand gjithë ditënë.

36

Mbë të parinë kankatuer. *Psallm' e Davidit, shërbëtorit Zotit.*

- ¹ Pa-udhënia e të pa-besit thotë ndë zemërë t'eme: S'ashtë frikë Perëndie përpara syvet ati.
- ² Sepse gënjen vetëvetëhenë ndër sy të vet, se do të gjindetë pa-udhënia e ati, qi të mirretë mëni.
- ³ Fjalët' e gojës ati *janë* pa-udhëni e gënjeshtër, nukë desh me kupëtuem, qi të punojë të mirënë.
- ⁴ Mendon pa-udhëni mbë shtrat të vet, rri nd'udhë qi nuk' *asht* e mirë, s'ka mëni të keqenë.
- ⁵ Zot, përdëllimi yt *ashtë* ndë qiell, *edhe* e vërteta jote e *mbërrin* deri ndë retë.
- ⁶ Dreitënia jote *ashtë* porsi malet' e Perëndisë, gjyqet' e tu *jan'* abyss' e madhe, shpëton njerës e shtazë, o Zot.
- ⁷ Sa i pa-çimueshim *ashtë* përdëllimi yt, o Perëndi! Përandai të bijt' e njerëzëvet shpërejënë mbë hie të fletëvet tua.
- ⁸ Kanë me u ngimë prej të maimit shtëpisë s'ate, edhe ke me u dhanë ujë prej purroit të praitunit tand.
- ⁹ Sepse përënë teje *ashtë* kroi i jetësë, ndë dritët tande kemi me pamë dritë.
- ¹⁰ Shtri përdëlliminë tand mb'ata qi të ngjofinë, edhe dreitëninë tande mbë zemërë-dreitëtë.
- ¹¹ Mos ardhhtë mbi mue kambë madhështie, edhe mos më tundtë dora e të pa-besëvet.
- ¹² Atie ranë punëtorët' e pa-udhënisë, u shtynë poshtë, edhe s'dotë mundenë me u ngritunë.

37

Psallm' e Davidit.

- ¹ Mos u zemëro për punë të këqijvet, as mos ki zmir punëtorët' e pa-udhënisë.
- ² Se kanë me u këputunë shpeit porsi barë, edhe kanë me u vyshkunë porsi barisht' e ngjomë.
- ³ Shpëre mbë Zotinë, edhe ban të mirënë, rri ndë dhet, edhe kullot të vërtetënë.
- ⁴ Edhe prahu mbë Zotinë, edhe ka me të dhanë qish kërkon zemëra jote.
- ⁵ Len' udhënë tande mbë Zotinë, edhe shpëre mb'atë, edhe ai ka me ta bamë.
- ⁶ Edhe ke me nxierrë dreitëninë tande porsi dritë, edhe gjyqinë tand porsi mies-ditë.
- ⁷ Prahu mbë Zotinë, edhe prit-e me durim; mos u zemëro për atë qi vete mbarë nd'udhë të vet, për njeri qi punon pa-udhë.
- ⁸ Pusho zemëriminë, edhe lenë mëninë; mos u zemëro, qi të bajsh keq.
- ⁹ Se të këqijtë kanë me u bierrë, por ata qi presinë Zotinë, këta kanë me trashiguem dhenë.
- ¹⁰ Sepse edhe pakëzë, edhe i pa-besi s'do të jetë *ma*, edhe ke me kërkue vendin' e ati, edhe s'ka me u gjindunë,
- ¹¹ por të butëtë kanë me trashiguem dhenë, edhe kanë me u kënaqunë, ndë shumë paqtim.
- ¹² I pa-besi shpif ndër mend punë kundrë të dreitit, edhe ngërcëllon dhambët' e vet kundrë ati.
- ¹³ Zoti ka me qeshunë me atë, sepse shëf se po vien dita e ati.
- ¹⁴ Të pa-besëtë hoqnë shpatënë, edhe ngrefnë harkun' e vet, për me vumë poshtë të vobegun' edhe të nevojëshiminë, për me therë udhë-dreitëtë.
- ¹⁵ Shpata e atyne ka me hymë ndë zemërë t'atyne, edhe harqet' e atyne kanë me u thyem.
- ¹⁶ Ma e mirë *asht'* e pakëta e të dreitit, se pasëja e shumë të pa-besëvet.
- ¹⁷ Se krahat' e të pabesëvet kanë me u thyem, por Zoti forcon të dreitëtë.
- ¹⁸ Zoti ngjef ditt' e faqe-bardhëvet, edhe trashigimi i atyne ka me qenunë për gjithë jetënë.
- ¹⁹ S'kanë me u turpënuem ndë kohë të keqe, edhe kanë me u ngimë ndë ditt unie.
- ²⁰ Por të pa-besëtë kanë me u bierrë, edhe anëmiqt' e Zotit kanë me u tretunë porsi dhiamët e qingjavet, kanë me u shpërdamë porsi tym.
- ²¹ I pa-besi huahet' e nuk' ep prapë, por i dreiti përdëllen e ep.
- ²² Se të bekuemit' e ati kanë me trashiguem dhenë, por të mallëkuemit' e ati kanë me u bierrë.
- ²³ Kur ndreqenë hapat' e njeriut prei Zotit, ai pëlqen fort udhën' e ati.
- ²⁴ Ndë raftë, s'ka me u dërrmuem, se Zoti e mba për dore.
- ²⁵ Qeshë i ri, edhe *tashti* u plakshë, edhe s'pashë *ndonji* të dreitë hequnë dorë prei ati, as farën' e ati të lypi bukë.
- ²⁶ Gjithë ditënë përdëllen edhe huan, edhe fara e ati *ashtë* ndë bekim.
- ²⁷ Mërgohu prei së keqesë, edhe ban mirë, edhe ke me mbetunë ndë jetë të jetësë.
- ²⁸ Se Zoti do gjyq, edhe s'heq dorë prei të dreitëvet; për gjithë jetënë kanë me u rueitunë, por fara e të pa-besëvet ka me u bierrë.
- ²⁹ Të dreitëtë kanë me trashiguem dhenë, edhe kanë me ndenjunë nd'atë për gjithë jetënë.
- ³⁰ Goja e të dreitit ligjëron dituni, edhe gjuha e ati flet gjyq.
- ³¹ Ligja e Perëndisë ati *ashtë* ndë zemërë t'ati, hapat' e ati s'kanë me rrëshqitunë.

- ³² Fajtori përgjon të dreitinë, edhe kërkon me e vramë.
³³ Zoti s'ka me e lanë ndë dorët t'ati, as s'ka me e dënuem, kur ta gjykojë.
³⁴ Prit Zotinë, edhe ruei udhën' e ati, edhe ka me të naltuem, qi të trashigojsh dhenë;
kur të birenë të pa-besëtë, ke me pamë.
³⁵ Pashë të pa-besinë naltuem tepërë, edhe shtrimë porsi larin' e ngjomë,
³⁶ por shkoi, edhe qe te s'ashtë *ma*, edhe e kërkova, por s'u gjind.
³⁷ Shiko të pa-keqinë, edhe shif të dreitinë, se njeriu i paqtueshim *ashtë* lanë.
³⁸ Por ata qi dalinë jashtë udhësë kanë me u bierrë kreit, të lanët' e të pabesëvet ka
me u këputunë.
³⁹ Por shpëtim' i të dreitvet *ashtë* prei Zotit, *ai ashtë* fuqia e atyne ndë kohë të
shtrëngimit.
⁴⁰ Edhe Zoti ka me u ndimuem, edhe me i rueitunë, ka me i liruem prei të pabesëvet,
edhe ka me i shpëtuem, sepse shpëryenë mb'atë.

38

Psallm' e Davidit: për të përmendunë.

- ¹ Zot, mos më qirto ndë zemërimt tand, as mos më mundo ndë mënit tande.
² Se shigjetat' e tua m'u ngulnë, edhe dora jote po më shtrëngon.
³ S'ka shëndet ndë misht t'em, për punë të zemërimit tand, s'ka paqtim nd'eshtënat e
mia, për punë të fajit t'em.
⁴ Se pa-udhëniat' e mia kapërcyenë kryetë t'em, porsi barr' e randë u randuenë mbi
mue.
⁵ Varrët' e mia u qelpnë e u kalpnë, për punë të marrisë s'eme.
⁶ U bash i ngratë, edhe u ngërmuqa kreit, gjithë ditën' ecij i vranëtë.
⁷ Se zorrët' e mia u mbushnë me të njetë, edhe s'ka shëndet ndë misht t'em.
⁸ U sëmuna edhe u këputa fort, ulurij prei shtrëngimit zemrësë s'eme.
⁹ Zot, gjithë dëshërimi em *ashtë* përpara teje, edhe shamtima eme s'mpëshifetë prei
teje.
¹⁰ Zemëra eme përzihetë, edhe fuqia eme po më le, edhe drita e syvet mi, edhe ajo
s'ashtë bashkë me mue.
¹¹ Miqt' e mi edhe të afërmit' e mi rrinë përpara varrësë s'eme, edhe ma të afërmit' e
mi rrinë për së largu.
¹² Edhe ata qi kërkojënë shpirtinë t'em ngrefinë kurth, edhe ata qi kërkojënë të
keqenë s'eme, flasinë keq, edhe shkojnë ndër mend gënjeshtër gjithë
ditënë.
¹³ Por unë s'ndëgjoishiem porsi shurth, edhe porsi i pagojë, qi s'hap gojën e vet.
¹⁴ Edhe ishiem porsi *nji* njeri qi s'ndëgjon, edhe qi s'flet kundër me gojët të vet.
¹⁵ Se shpëreva mbë tyi, o Zot, ti ke me ndëgjuem, o Zot Perëndia em.
¹⁶ Se thashë: Mos u gëzofshin' *anëmiqt'* e *mi* për mue; kur të rrëshqesi kamba eme,
ata mbahenë mbë të math kundër meje.
¹⁷ Se unë jam gati për me ranë, edhe të dhimunitë t'em *ashtë* përpara meje përherë.
¹⁸ Se unë kam me rrëfyem pa-udhëninë t'eme, edhe ka me më ardhunë keq për
fajinë t'em.
¹⁹ Por anëmiqt' e mi rrojënë, edhe janë të fortë, edhe u shumuen' ata qi më kanë
mëni pa udhë.
²⁰ Edhe ata qi më bajënë keq ndë vend të së mirësë, jan' anëmiqt' e mi, sepse ndiek

të mirënë.

²¹ Mos hiq dorë prej meje, o Zot, o Perëndia em, mos u mërgo prej meje.

²² Nxito me më ndimuem, o Zot, shpëtimi em.

39

Mbë të parinë kankatuer, ledhuthunë. Psallm' e Davidit.

¹ Thashë: Do të kem kujdes nd'udhët' e mia, qi të mos fëjej me gjuhë t'eme, do t'i ve fre gojësë s'eme, kur *të jetë* i pa-besi përpara meje.

² Ndenja pa gojë e pa za, nukë pëzana as për të *folunë* mirë, edhe të dhimptunitë t'em u përtëri.

³ M'u nxe zemëra përmbrenda meje; kur e shkoishiem ndër mend, u ndes ziarrm *përmbrenda* meje, fola me gjuhë t'eme,

⁴ Difto-më të mbrapëmenë t'eme, o Zot, edhe numërin' e ditvet mia, cilli ashtë, qi të ngjof edhe sa kam me rruem.

⁵ Qe te bane ditt' e mia sa një masë pëllambe, edhe koha e jetësë s'eme *ashtë* porsì asgja përpara teje, por ç'do njeri qi qindron mbë kambë, *ashtë* gjithë kotësinë. Selah.

⁶ Vërtet njeriu ecën ndë hie të kotë, por kot trumbullohetë; mbëleth thesorë, edhe s'di cilli ka me i mbëledhunë.

⁷ Edhe tashti, o Zot, ç' pres unë? Shpëresa eme ashtë mbë tyi.

⁸ Shpëto-më prej gjithë pa-udhëniavet mia, mos më ban shpërnderim të marri.

⁹ U bash i pagojë, nukë hapa gojënë t'eme, se ti bane *këte*.

¹⁰ Mërgo prej meje thuprat' e tua, *sepse* u lodha prej fuqisë dorësë s'ate.

¹¹ Kur mundon njerinë me shprovime për pa-udhëninë, prish bukurin' e ati, si pëlhurë mirmange, por kot *trubullohetë* ç'do njeri. Selah.

¹² Ndëgjo të falunitë t'em, o Zot, edhe mba-i vesh klithmësë s'eme, mos u hesht për lott e mi, se jam i huej përënë teje, edhe i ikunë prej dheut, porsì gjith' atënit' e mi.

¹³ Len-më me marrë fuqi, para se të ikij së këtejmi, edhe të mos jem ma.

40

Mbë të parinë kankatuer. Psallm' e Davidit.

¹ Tue pritunë prita Zotinë, edhe u ul tek unë, e ndëgjo klithmënë t'eme.

² Edhe me nxuer prej gropësë mundimit, prej baltësë ndytë, edhe qindroi kambët' e mia mbi gurë, ndreqi hapat' e mia.

³ Edhe vuni ndë gojët t'eme kankë të re, lavdurim për Perëndinë t'onë; shumë *vetë* kanë me pamë, edhe kanë me u frikuem, edhe kanë me shpëryem mbë Zotinë.

⁴ Lum ai njeri qi ka vumë shpëresën' e vet *mbë* Zotinë, edhe nukë vështron madhështorëtë, edhe ata qi përvarenë mbë rrena.

⁵ Shumë *janë* mërekullit' e tua, *qi* bane ti, o Zot Perëndia em, edhe askush s'mundetë me vumë me rrieshtë mendimet' e tuqi ke për ne; ndë doishiem me i rrëfyem, e me folunë *për ato*, kapërcejënë *qishdo* numërë.

⁶ Kurban e dhunëti nukë deshe, më nxore veshëtë, *kurban* të gjithë diegun' edhe

dhunëti për faj s'kërkove.

⁷ Atëherë thashë: Qe te po vij, ndë ballë të librit *ashtë* shkruem për mue:

⁸ më k'anda me bamë dashuniminë tand, o Perëndia em, edhe ligja jote ashtë ndë miedis të zemrësë s'eme.

⁹ Leçita dreitëni ndë përmbëledhëje të madhe, qe te nukë ndala buzët' e mia, o Zot, ti e di.

¹⁰ Nukë mpëshefa dreitëninë tande ndë zemërët t'eme, rrëfeva të vërtetënë tande edhe shpëtesënë tande, nukë mpëshefa përdëlliminë tand edhe të vërtetënë tande prei përmëledhëjesë madhe.

¹¹ Ti, o Zot, mos mërgo përdëllimet' e tu prei meje, përdëllimi yt edhe e vërteta jote më ndimofshinë kur-do.

¹² Se më qarkuenë të këqia të pa-ngjefuna, më mbërrinë pa-udhëniat' e mia, edhe s'mundem me i pamë, u shumuenë ma tepërë se qimet e kresë s'eme, edhe zemëra eme po më le.

¹³ Pëlqe, o Zot, të më shpëtojsh; o Zot, nxito me më ndimuem.

¹⁴ U turpënofshin' e u marrofshinë bashkë ata qi kërkojënë shpirtinë t'em të ma marrinë; u këthefshinë për së prapi, e u turpënofshin' ata qi duenë të keqenë t'eme.

¹⁵ U bierrshinë për shpagim të turpënisë vet, ata qi më thonë: Të lumtë, të lumtë!

¹⁶ U gëzofshin' e u gazmofshinë për tyi, gjith' ata qi të kërkojënë, ata qi duenë shpëtiminë tand, le të thonë kurdo: U madhënoftë Zoti.

¹⁷ Por unë *jam* i vobek edhe i nevojëshim, Zoti më ka kujdes, ndifma eme edhe liruesi em ti *je*, o Perëndia em, mos u vono.

41

Mbë të parinë kankatuer. Psallm' e Davidit.

¹ Lum ai qi shtie sytë mbë të vobegunë, Zoti ka me e shpëtuem ndë ditë të keqe.

² Zoti ka me e rueitunë, edhe ka me i rueitunë jetënë, *edhe* ka me qenun' i lumunë mbi dhet, edhe s'ke me e dhanë n'dorë të anëmiqvet ati.

³ Zoti ka me i dhanë fuqi ndë shtrat të lëngimit, ke me këthyen gjithë shtratin' e ati ndë sëmundëjet t'ati.

⁴ Unë thashë: Përdëlle-më, o Zot, shëndosh shpirtinë t'em, se fëjeva mbë tyi.

⁵ Anëmiqt' e mi thonë keq për mue: Kurë do të vdesi, e të bired' emëni i ati?

⁶ Edhe ndë arthtë *kush* me *më* pamë, flet kot, zemëra e ati mbëleth ndë vetëvetëhenë pa-udhëni, si të dali jashtë, flet *për atë*.

⁷ Gjith' ata qi më kanë mëni pishtëllojënë bashkë kundrë meje, mendohenë keq kundrë meje,

⁸ *tue thanë*: Gja e keqe iu ngjit, edhe tue u diergunë, s'ka me u ngritunë ma.

⁹ Sepse edhe ai njeriu i paqtimit t'em, qi shpëreva mb'atë, i cilli hante bukënë t'eme, ngriti thundrënë kundrë meje.

¹⁰ Por ti, o Zot, përdëlle-më, edhe ngre-më, edhe kam me ua shpaguem.

¹¹ Prei kësai *pune* e dij se më do, sepse anëmiku em nukë triumfon kundrë meje.

¹² Por ti më ndife për të pakeqenë t'eme, edhe më forcove përpara teje për gjithë jetënë.

¹³ I bekuem *qoftë* Zoti Perëndia i Israelit për gjithë jetën' e jetësë. Amen, edhe amen.

42

Mbë të parinë kankatuer, Mashhil, për të bijt' e Koreut.

- ¹ Sikurse mallënjën dreni rrëket' e ujënavet, kështu edhe shpirti em mallënjën për ty, o Perëndi.
- ² Shpirti em ka et për Perëndinë, Perëndin' e gjallë: kurë do të vij, e do të dukem përpara Perëndisë?
- ³ Lott' e mi m'u banë bukë dit' e natë, kur më thonë për ditë: Ku *ashtë* Perëndia yt?
- ⁴ Këto mendova, edhe derdha shpirtinë t'em përmbrenda meje, se shkoishiem bashkë me gjindëjenë, edhe ecëshiem bashkë me atë, deri ndë shtëpit të Perëndisë, me za gëzimi e lavdurimi, bashkë me gjindëjenë qi festojënë.
- ⁵ Përse je i idhënutë, o shpirti em? Edhe përse përzihe përmbrenda meje? Shpëre mbë Perëndinë, se kam me e lavduruem edhe ma: faqeja e ati *ashtë* shpëtesë.
- ⁶ O Perëndia em, shpirti em asht' i idhënutë përmbrenda meje, përandai kam me të kuituem prej dheut lordanit edhe Hermonit, prej malit Vogëlë.
- ⁷ Abyssa thërret abyssënë ndë za të kataraktevet tu, gjithë valët' e tua edhe thëllimet' e tu shkuenë mbë mue.
- ⁸ Ditënë Zoti ka me urdhënuem përdëllimin' e vet, edhe natënë kanka e ati *ka me qenunë* bashkë me mue, të falunë te Perëndia i jetësë seme.
- ⁹ Kam me i thanë Perëndisë, shkrepit t'em: Përse më harrove? Përse ecij i vranëtë prej shtrëngimit anëmikut?
- ¹⁰ Anëmiqt' e mi, tue dërrmuem eshtënat' e mia, më shpërnderojënë, tue më thanë për ditë: Ku *ashtë* Perëndia yt?
- ¹¹ Përse je i idhënutë, o shpirti em? Edhe përse përzihe përmbrenda meje? Shpëre mbë Perëndinë, se kam me e lavduruem edhe ma, *ai ashtë* shpëtesa e faqesë s'eme, edhe Perëndia em.

43

- ¹ Gjyko-më, o Perëndi, edhe ban gjyqinë t'em kundrë *nji* kombi të pa-udhë, shpëto-më prej njeriu gënjeshtar edhe të pa-udhë.
- ² Se ti *je* Perëndia i fuqisë s'eme, përse më hodhe tej? Përse ecij i vranëtë prej shtrëngimit anëmikut?
- ³ Dërgo dritënë tande edhe të vërtetënë tande, ato le të më hiekin udhënë, le të më siellinë ndë mal të shenjtënisë s'ate, edhe ndë tendat të tua.
- ⁴ Atëherë kam me hymë ndë theroren' e Perëndisë, te Perëndia, gëzimi i gëzimit t'em, edhe kam me të lavduruem me qitharë, o Perëndi, Perëndia em.
- ⁵ Përseje i idhënutë, o shpirti em? Edhe përse përzihe përmbrenda meje? Shpëre mbë Perëndinë, se kam me e lavduruem edhe ma, *ai ashtë* shpëtesa e faqesë s'eme, edhe Perëndia em.

44

Mbë të parinë kankatuer, për të bijt' e Koreut Mashhil.

- ¹ O Perëndi, ndëgjuem me veshët tanë, atënitë tanë na diftuenë punënë *qi* punove

- ndë ditt t'atyne, ndë ditt të moçime.
- ² Ti nxore jashtë kombe me dorët tande, *edhe* i mbolle, shtrëngove popuj edhe i përzune.
- ³ Sepse nukë trashiguenë dhenë me anë të shpatësë vet, edhe krahu i atyne nukë shpëtoi ata, por e diathta jote, edhe krahu yt, edhe drita e faqesë s'ate, se pëlqeve ata.
- ⁴ Ti je vetë mbëreti em, o Perëndi, qi urdhënon shpëtimet' e lakobit.
- ⁵ Me anë tande kemi me shtymë anëmiqtë t'anë, me anë të emënit t'yt kemi me vumë poshtë ata qi ngrihenë kundrë nesh.
- ⁶ Sepse s'kam me shpëryem mbë harkunë t'em, as shpata eme ka me më shpëtuem.
- ⁷ Sepse na shpëtove prej anëmiqvet t'anë, edhe turpënove ata qi na kanë mëni.
- ⁸ Gjithë ditënë kemi me u mburrunë mbë Perëndinë, edhe kemi me lavduruem emëninë tand për gjithë jetënë. Selah.
- ⁹ Por na hodhe tej, edhe na turpënove, edhe nukë del *ma* bashkë me ushtëriat t'ona.
- ¹⁰ Na bane me u këthyem mbrapazë përpara anëmiqut, edhe ata qi na kanë mëni rrëmbejënë *t'onatë* për vetëvetëhenë.
- ¹¹ Na dhe porsi dhentë për të ngranë, edhe na shpërdave ndëpër kombet.
- ¹² Shite popullinë tand pa nder, edhe nukë shtove *pasëjenë tande* prej të shitunavet atyne.
- ¹³ Na bane shpërnderim ndër fëqinj t'onë, të përdredhunë buzëtë e të përqeshunë ndër *ataqi janë* rreth nesh.
- ¹⁴ Na bane përrallëzë ndër kombet, të tundunë kryetë ndër popujt.
- ¹⁵ Gjithë ditënë turpi em *ashtë* përpara meje, edhe turpënia e faqesë s'eme më mbuloi.
- ¹⁶ Për zanin' e ati qi qirton e shan, për anëmiqun' edhe shpagë-marrësinë.
- ¹⁷ Gjithë këto erthnë mbi ne, por nukë të harruem, edhe s'duelëm prej udhësë dhiatësë s'ate,
- ¹⁸ edhe s'u këthye prapë zemëra jonë, as nxuerëm hapatë t'ona jashtë udhësë s'ate,
- ¹⁹ ndonëse na dërmovë ndë vend të dreqënavet, edhe na mbulove me hien' e vdekësë.
- ²⁰ Ndë harroishim emënin' e Perëndisë t'onë, edhe ndë shtrijshim duertë t'ona mbë perëndi të huej,
- ²¹ nukë do ta kërkonte këtë Përëndia? Sepse ai ngjef të mpëshefëtat' e zemrësë.
- ²² Se për punët tande vritemi gjithë ditënë, u numëruem si dhentë për t'u therunë.
- ²³ Çohu, ç'fle, o Zot? Ngreu, mos na hith tej për kurdo.
- ²⁴ Ç'këthen faqenë tande mbënjënë? Harron ligështinë t'onë *edhe* shtrëngiminë t'anë?
- ²⁵ Se na u përvu shpirti deri ndë plahunë, barku na u ngjit përdhe.
- ²⁶ Ngreu të na ndimojsh, dhe shpërble-na për përdëlliminë tand.

45

Mbë të parinë kankatuer, mbi Shoshannim, për të bijt' e Koreut,

Mashhil: kankë për të dashuninë.

- ¹ Zemëra eme bunon fjalë të mirë, un' i thom mbëretit: punët' e mia, gjuha eme *ashtë*

- pendë shkronjësi qi shkruen hollë.
- ² Ti je ma i bukurë se të bijt' e njerëzëvet, t'u derth hir ndë buzët, përandai të bekoj Perëndia për gjithë jetënë.
- ³ Ngjish shpatënë tande mbi kofshët, o i fortë, ndë lavdit tande, e ndë madhënit tande.
- ⁴ Edhe shko mbarë ndë madhënit tande, *edhe* mbëretëno ndë të vërtetë, e ndë butësinë, e ndë dreitëni, edhe e diathta jote ka me të dëftjem punë të mërekullueshime.
- ⁵ Shigjetat' e tua *janë* të prefëta, popuj kanë me ranë ndënë tyi, *edhe ato shigjeta kanë me u futunë* ndë zemërë t'anëmiqvet mbëretit.
- ⁶ Shkambi yt, o Perëndi, *ashtë* ndë jetë të jetësë, shkop dreitënie ashtë shkopi mbëretënisë s'ate.
- ⁷ Deshe dreitëninë, edhe more mëni shtrembëninë, përandai të leu Perëndia, Perëndia yt, me voj gëzimi ma tepërë se piesëtarët' e tu.
- ⁸ Gjithë petkavet tu *u vien erë* myrre e aloje e kasie, *kur del* prei pallatevet elefandinë, andej ku të gëzuenë.
- ⁹ Bija mbëretënish *ishinë* ndër të ndershimet e tua, mbëretënesha ndenji së diathtash tua *veshunë me petk* prei ar Ofiri.
- ¹⁰ Ndëgjo, o bijë, edhe shif, edhe ul veshinë tand, edhe harro gjindëjenë tande, edhe shtëpin' e tyt-et;
- ¹¹ edhe mbëreti ka me dëshëruem bukurinë tande, se ai *ashtë* yt-zot: edhe lut ate.
- ¹² Edhe bij' e Tyrësëdo të *dali përpara* me dhunëtia, të pasunit' e popullit kanë me iu lutunë faqesë s'ate.
- ¹³ Gjithë lavdia e së bijësë mbëretit *ashtë* përmbrenda, petku i asai *ashtë* endunë me ar.
- ¹⁴ Do të bihetë te mbëreti veshunë me petk të qendisunë; virgjineshatë shoqet' e asai, mbas asai, kanë me u prumë te ti.
- ¹⁵ Kanë me u prumë me gëzim e me gazmend, kanë me hymë ndë shtëpi të mbëretit.
- ¹⁶ Ndë vend të atënavet tu do të jenë bijt' e tu, ke me i vumë urdhënarë mbi gjithë dhenë.
- ¹⁷ Kam me përmendun' emëninë tand ndë gjithë brezat, përandai kanë me të lavduruem popujtë ndë jetët të jetësë.

46

Mbë të parinë kankatuer, për të bijt' e Koreut: kankë mbi Alamothe.

- ¹ Perëndia ashtë mpshtetëja jonë, edhe fuqia, ndifmë fort e gatishime ndë shtrëngimet.
- ² Përandai s'kemi me pasunë frikë, edhe ndë u lëkundtë dheu, edhe të ndërrojënë vend maletë ndë kërthizë të detënavet;
- ³ gjimojënë e përzihen' ujënat' e atyne, edhe lëkundenë maletë prei naltësinës' atyne. Selah.
- ⁴ Lumi, *edhe* rrëket' e ati kanë me gëzuem qytetin' e Perëndisë, të shenjtënueminë *vendin'* e tendavet të Naltit.
- ⁵ Perëndia *ashtë* ndë miedis t'ati, *edhe* s'ka me u lëkundunë; Perëndia ka me i ndifunë çë prei së sbardhëmesë dritësë.

- ⁶ Sfuturinë kombetë, u tuntnë mbëretënitë, dha zanin' e vet, u tret dheu.
- ⁷ Zoti i fuqivet *ashtë* bashkë me ne, Perëndia i lakobit *ashtë* mpshtetëje e naltë për ne. Selah.
- ⁸ Eni, e shifni punët' e Zotit: ç'shkretime bani ndë dhet.
- ⁹ Pushon luftënatë deri ndë anët të dheut, thyen hark, e copëton shtizë, diek qerre ndë ziarm.
- ¹⁰ Pushoni, e ngjifni, se unë *jam* Perëndia, kam me u naltuem ndër kombet, kam me u naltuem ndë dhet.
- ¹¹ Zoti i fuqivet *ashtë* bashkë me ne, Perëndia i lakobit *ashtë* mpshtetëje e naltë për ne. Selah.

47

Mbë të parinë kankatuer. Psallmë për të bijt' e Koreut.

- ¹ Përpiqni duertë, gjithë popujtë: brohorini për Perëndinë me za gëzimi.
- ² Se Zoti *ashtë*' i naltë, i frikshim, mbëret i math mbë gjithë dhenë.
- ³ Vuni ndënë ne popuj, edhe kombe ndënë kambët t'ona.
- ⁴ Sgjodhi për ne trashigiminë t'anë bukurin' e lakobit, të cillin' e deshi. Selah.
- ⁵ Perëndia hypi me brohori, Zoti me za trumpete.
- ⁶ Psallni Perëndisë, psallni; psallni mbëretit t'ynë, psallni.
- ⁷ Se Perëndia *ashtë*' mbëret' i gjithë dheut, psallni me urti.
- ⁸ Perëndia mbëretënon mbi kombet, Perëndia rri ndë shkamp të shenjtënisë vet.
- ⁹ Urdhënarët' e popujvet u mbëlohnë *bashkë me* popullin' e Perëndisë Abrahamit, sepse mburonjat e dheut *janë* të Perëndisë: u naltue fort.

48

Kankë psallme për të bijt' e Koreut.

- ¹ Zoti *ashtë*' i math, edhe fort i lavdurueshim ndë qytet të Perëndisë t'onë, ndë mal të shenjtënisë ati.
- ² Vend-bukurë, gëzimi i gjithë dheut *ashtë mali* i Sionësë, *kah* brit'e borësë, qyteti i mbëretit math.
- ³ Perëndia ngjifetë ndë pallatet t'asai për mpshtetëje të naltë.
- ⁴ Se qe tek u mbëlohnë mbëretënitë, shkuenë bashkë.
- ⁵ Ata kur panë kështu, u mërekulluenë, u përzienë, edhe *iknë* me vrap.
- ⁶ I muer frika atie, të dhimptuna, si asai qi piell.
- ⁷ Me erë të lemit *diellit* thyenë barkët' e Tharsisë.
- ⁸ Sikurse ndëgjuem, kështu pam ndë qytet të Zotit fuqivet, ndë qytet të Perëndisë t'onë; Perëndia ka me themluem atë për gjithë jetënë. Selah.
- ⁹ Presim përdëlliminë tand, o Perëndi, ndë miedis të tempullit t'yt.
- ¹⁰ Mbas emënit t'yt, o Perëndi, kështu *ashtë*' edhe lavdurimi yt deri mbë anët të dheut; e diathta jote *ashtë* plot me dreitëni.
- ¹¹ Le të gëzohetë mali i Sionësë, le të gëzohenë të bijat' e ludësë për gjyqet e tu.
- ¹² Qarkoni Sionënë, edhe ecëni rrotull' asai, numëroni burgjet' e asai.
- ¹³ Ngulni zemrënë tuei mbë muret t'asai, vështroni pallatet' e asai, qi t'i tregoni brezit mbasandaim.
- ¹⁴ Sepse ky Perëndi *ashtë* Perëndia ynë jetë mbas jete, ai ka me na hiekë udhënë

deri mbë vdekët.

49

Mbë të parinë kankatuer. Psallmë për të bijt' e Koreut.

- ¹ Ndëgjoni këto, gjithë popujtë; mbani vesh, gjithë vendësit' e botësë,
- ² të mëdhej e të vogjilë, të pasun' e të vobegë bashkë.
- ³ Goja eme ka me folunë dituni, edhe mendimi i zemrësë s'eme urti.
- ⁴ Kam me ulunë veshinë t'em ndë parabullë, kam me sgidhunë fjalën' e errëtë me qitharë.
- ⁵ Përse të frikohem ndë ditë të keqe, *kur* të më qarkojë pa-udhënia qi ashtë ndë pritë?
- ⁶ Të cillëtë shpërejënë mbë të mirat e veta, edhe mburrenë për të shumën' e pasëjesë vet.
- ⁷ Askushi s'mundetë me shpërblyem vëlla, as me dhanë Perëndisë shpërbllim për atë.
- ⁸ Sepse *nukë gjenë* nderin' e shpërbllimit shpirtit atyne, edhe nukë gjindetë kurrë,
- ⁹ qi të rrojë për gjithë jetën' e të mos shofi prishëje.
- ¹⁰ Sepse shef të mençimitë qi vdesinë, sikurse edhe të marrin' e të pa-mençiminë qi birenë, edhe lanë të mirat' e veta ndë të tierë.
- ¹¹ Ata mendohenë me vetëhe, se shtëpiat' e atyne *kanë me qenunë* për gjithë jetënë, edhe të ndenjuna' e atyne bres mbas brezi; quejënë dhenatë me ata emënat' e vet.
- ¹² Por njeriu qi *ashtë* mbë nder, nukë mbet, *por* u gjanë shtazëvet qi birenë.
- ¹³ Këjo udhë e atyneve *ashtë* marria e atyneve, por fëmijvet atyne u vijënë t'ambëla ndë gojët fjalët' e atyne. Selah.
- ¹⁴ Porsi dhentë u hothnë ndë vorr, vdeka ka me i kullotunë, edhe të dreitëtë kanë me zotënuem mbi ata ndë mëngjes, edhe fuqia e atyneve ka me u vietëruem ndë vorrt, për të ndenjunit e vet.
- ¹⁵ Por Perëndia ka me shpërblyem shpirtinë t'em prei dorësë vorrit, sepse ka me më marrë. Selah.
- ¹⁶ Mos ki frikë, kur të bahet' i pasunë njeriu, a kur t'i shtohetë lavdia e shtëpisë ati,
- ¹⁷ sepse kur të vdesi, s'ka me marrë me vetëhe gja, as lavdia e ati s'ka me sdrypunë bashkë me atë.
- ¹⁸ Ndonëse bekoi shpirtin' e vet ndë jetë të vet, edhe *njerëzitë* kanë me të lavduruem, kur t'i bajsh mirë vetëvetëhesë.
- ¹⁹ Ka për me votunë ndë bres t'atënavet vet, për gjithë jetënë s'kanë me pamë dritë.
- ²⁰ Njeriu qi *ashtë* mbë nder, edhe s'kupëton, i gjanë shtazëvet qi birenë.

50

Psallm' e Asafit.

- ¹ Perëndia i perëndinavet, Zoti foli, edhe thirri dhenë, kah të lemit' e diellit, deri ndë të perënduemit ati.
- ² Perëndia u duk kah Siona, *qi ashtë* balli i bukurisë.
- ³ Perëndia ynë ka me ardhunë, edhe s'ka me pushuem; ka me u diegunë ziarrm përpara ati, edhe er' e fortë qark ati.

- ⁴ Ka me thërritunë qilltë së siprëmi, edhe dhenë, për me gjykuem popullin' e vet.
- ⁵ Më përmbëllithni të dreitët' e mi, të cillëtë banë dhiatë me mue mbi kurbane.
- ⁶ Edhe qilltë kanë me dhanë za për dreitënin' e ati, se Perëndia vetë *ashtë* gjyqtar.
Selah.
- ⁷ Ndëgjo, o populli em, se kam me folunë, o Israell, se kam me deshmuem kundrë teje: unë *jam* Perëndia, Perëndia yt.
- ⁸ S'kam me të qirtuem për kurbanet' e tua, edhe *kurbanetë* gjithë-diegunat' e tua *janë* përpara meje kurdo.
- ⁹ S'kam me pritunë viç prei shtëpisë s'ate, *as* sqepë prei tufavet tua.
- ¹⁰ Se gjithë bishat' e pyllit *janë* të miatë, edhe bagëtia *qi janë* mbë një mijë male.
- ¹¹ Ngjof gjithë shpendët' e malevet, edhe bishat' e fushësë *janë* bashkë me mue.
- ¹² Ndë më arthtë u, s'kam me të thanë, sepse emeja *ashtë* bota, edhe të mbushunit' e asai.
- ¹³ Mos kam me ngranë mish mëzetënish, a me pimë gjak sqepësh?
- ¹⁴ Ban-i Perëndisë kurban lavdurimi, edhe ep-i të Naltit uratat' e tua,
- ¹⁵ edhe thirr-më ndë ditë të shtrëngimit, se kam me të liruem, edhe ke me më lavduem.
- ¹⁶ Por Perëndia i tha të pa-besit: Qish ke ti, qi tregon urdhënimet' e mi, edhe ze n'gojë dhiatënë t'eme?
- ¹⁷ Edhe ti ke mëni të mësuemitë, edhe hedh mbrapa teje fjalët' e mia.
- ¹⁸ Ndë pafsh viedhës, ecën bashkë me atë, edhe pjesa jote *ashtë bashkë* me kurvarët.
- ¹⁹ Goja jote flet shumë keq, edhe gjuha jote gërsheton gënjeshtërë.
- ²⁰ Rri e flet kundrë t'yt vëlla, edhe ve shkandullë kundrë të birit s'at amë.
- ²¹ Këto bane, edhe s'pëzaita, more me mend, se jam vërtet porsi ti; kam me të qirtuem, edhe kam me nxierrë *gjithë fajetë* përpara syvet tu.
- ²² Veni ndër mend pra këtë, *ju* qi harruetë Perëndinë, se mos u rrëmbej ndonji herë, edhe s'ka kush me u shpëtuem.
- ²³ Ai qi bije *kurban* lavdurimi, më lavduron, edhe ati qi ndreq udhënë, kam me i dëftuem shpëtimin' e Perëndisë.

51

Mbë të parinë kankatuer. Psallm' e Davidit, kur erdhi profeti Nathan tek ai, mbassi hyni te Bathshevaja.

- ¹ Përdëlle-më, o Perëndi, mbas përdëllimit tand, mbas të shumëtit të dhimptunavet tua, shuei pa-udhënit' e mia.
- ² Lai-më tepërë prei pa-udhënisë s'eme, edhe qiro-më prei fajit t'em.
- ³ Se unë ngjof pa-udhënit' e mia, edhe faji em *ashtë* përpara meje kurdo.
- ⁴ Mbë tyi, vetëmë mbë tyi fëjeva, edhe bana të keqenë përpara teje, qi të dalish i dreitë ndë fjalët e tua, edhe të jesh i këthiellëtë ndë gjyqet' e tu.
- ⁵ Qe tek u zushë ndë pa-udhëni, edhe ama eme më puell ndë faje.
- ⁶ Qe te deshe të vërtetënë ndë zemërë, edhe ke me më diftuem dituni ndë të thellat e *zemësë*.
- ⁷ Stërpik-më me hyssop, edhe kam me u qiruem, lai-më, edhe kam me u bamë ma i bardhë se bora.
- ⁸ Ban-më me ndëgjuem gëzim e gazmend, *qi të gëzohen'* eshtënat' e thyeme.

- ⁹ Këthe mbënjane faqenë tande prei fajevet mi, edhe shuei gjithë pa-udhënit' e mia.
- ¹⁰ Krijò zemërë të këthiellëtë tek unë, o Perëndi, edhe përtëri përmbrenda meje frymë të dreitë.
- ¹¹ Mos më hith tej prei faqesë s'ate, edhe mos merr prei meje frymënë tande të shenjtënuemenë.
- ¹² Ep-ma prapë gëzimin' e shpëtimit t'yt, edhe forco-më me frymë zotënishte.
- ¹³ Kam me mësuem ata qi dalinë jashtë udhësë s'ate, edhe fajtorëtë kanë me u këthyem te ti.
- ¹⁴ Shpëto-më prei gjaknash, o Perëndi, Perëndia i shpëtimit t'em, edhe gjuha eme ka me u gëzuem tue kënduem për dreitëninë tande.
- ¹⁵ Zot, çil buzët' e mia, edhe goja eme ka me dëftyem lavdiminë tand.
- ¹⁶ Se, të dashëkeshe kurban, do të kishiem prumë, *por kurbane* gjithë-dieguna nukë të pëlqejënë.
- ¹⁷ Kurban' i Perëndisë *ashtë* frym' e thyeme, zemërën' e thyeme edhe të përvume s'ke me e hedhunë tej, o Perëndi.
- ¹⁸ Ban-i mirë Sionësë me pëlqiminë tand, edhe ndërto muret' e Ierusallemësë.
- ¹⁹ Atëherë ke me pëlqyem kurban dreitënie, dhunëtia, edhe *kurbane* gjithë-dieguna; atëherë kanë me prymë viça mbi therorenë tande.

52

Mbë të parinë kankatuer, Mashhil i Davidit, kur erdhi Doegu Idumiti, edhe i dha za Saulit, edhe i tha: erdhi Davidi ndë shtëpit të Ahimeleqit.

- ¹ Ç'mburre mbë të keqenë, o i fortë? Përdëllimi i Perëndisë *mbet* për gjithë monë.
- ² Gjuha jote shpif të këqia, porsi rruis i prefëtë, punon me gënjeshtë.
- ³ Deshe të keqenë ma tepërë se të mirënë, rrenënë *ma tepërë* se me folunë të dreitënë. Selah.
- ⁴ Deshe gjithë fjalët' e prishëjesë, edhe gjuhënë gënjeshtare.
- ⁵ Përandai Perëndia ka me të rrenuem për kurdo, ka me të shkëputunë, edhe ka me të ndërruem vendinë prei tendësë s'ate, edhe ka me të shkulunë prei dheut të gjallëvet. Selah.
- ⁶ Edhe të dreitëtë kanë me pamë, e kanë me u frikuem, edhe kanë me qeshunë për atë, *tue thanë*:
- ⁷ Shif ai njeriu *qi* s'vuni Perëndinë për fuqin' e vet, por shpëreu mbë të shumët e pasëjesë vet, edhe u forcue mbë të keqen' e vet.
- ⁸ Por unë kam *me qenunë* porsi dru ullini i ngjomë ndë shtëpit të Perëndisë; shpërej mbë përdëllimt të Perëndisë, për gjithë jetën' e jetësë.
- ⁹ Kam me të lavduruem përherë, se banekëtë, edhe kam me shpëryem mb'emënit tand, *seasht'* i mirë përpara të dreitëvet tu.

53

Mbë të parinë kankatuer, mbi Mahalath: Mashhil i Davidit,

- ¹ Tha i marri ndë zemërë të vet: S'ka Perëndi. U prishnë e u banë të ndytë *ndë* pa-udhënit, s'ka kush ban mirë.
- ² Perëndia u kurrus prei qiellit te të bijt' e njerëzëvet, për me pamë, ndë ashtë *kush* qi kupëton, a qi kërkon Perëndinë.

- ³ Të gjith' u përvarnë, bashkë u banë të pavëjyem; s'ka *kush* ban mirë, s'ka as nji.
- ⁴ S'kanë mend gjith' ata qi punojnë pa udhë? Ata qi hanë popullinë t'em, si kapshatë buke? Nukë thirr në Perëndinë.
- ⁵ Patnë frikë të madhe atie ku s'qe frikë, se Perëndia shpërdau eshtënat' e atyne qi ngulnë ushtërinë kundrë teje, turpënove *ata*, se Perëndia nuk' i zu për gja.
- ⁶ Kush ka me dhanë shpëtimin' e Israelit prei Sionet? Perëndia kur të këthejë popullin' e vet prei shërbeset ka me u gëzuem lakobi, *edhe* ka me u gazmuem Israeli.

54

Mbë të parinë kankatuer, mbi Neginoth, Mashhil i Davidit, kur erthnë Zifasit' e i thanë Saulit: A nuk' ashtë mpëshefunë Davidi ndër ne?

- ¹ O Perëndi, shpëto-më mb'emënit tand, edhe gjyko-më me fuqit tande.
- ² O Perëndi, ndëgjo të falunitë t'em, mba vesh fjalëvet gojësë s'eme.
- ³ Se u ngritnë të huej kundrë meje, edhe shtrëngimtarë kërkojnë shpirtinë t'em, nukë vunë Perëndinë përpara vetëvetëhesë. Selah.
- ⁴ Qe te më ndif Perëndia, Zoti *ashtë* bashkë me ata qi mburojnë shpirtinë t'em.
- ⁵ Ka me këthyem të këqiatë mbi anëmiqt e mi; rrëno ata me dreitëninë tande.
- ⁶ Vetëvetiu kam me të bamë kurban, kam me lavduruem emëninë tand, o Zot, se *ashtë* i mirë.
- ⁷ Se më shpëtove prei qishdo shtrëngimi, edhe syni em pa anëmiqt' e mi *si desh*.

55

Mbë të parinë kankatuer, mbi Neginoth: Mashhil i Davidit.

- ¹ Mba-i vesh të falunit t'em, o Perëndi, edhe mos këthe sytë mbënjane prei lutëjesë s'eme.
- ² Ki-më kujdes, edhe ndëgjo-më: idhënohem ndë mendim t'em, edhe tundem,
- ³ prei zanit anëmiqt, *edhe* prei shtrëngimit të pa-besit, se hedhinë pa-udhëni mbi mue, edhe më marrinë mëni me zemërim.
- ⁴ Më dridhetë zemëra përmbrenda meje, edhe më muer frikë vdeke.
- ⁵ Më erdhi frikë e të dredhunë, edhe më mbuloi tëmer.
- ⁶ Edhe thashë: Kush të më epte fletë porsi të pullumbit! Do të fluturoisheim e të prahesh.
- ⁷ Qe te do të largohesh tue ikunë, do të shkoisheim kohënë ndë shkretit. Selah.
- ⁸ Do të ikëshiem me nxitim prei erësë fortë, e prei thëllimit.
- ⁹ Mbyt *ata*, o Zot, dai gjuhënat' e atyne, se pashë shtrëngim e të britunë ndë qytet.
- ¹⁰ Dit' e natë kërkojnë muret' e asai; edhe pa-udhëni e të shamë *ashtë* ndë miedis t'asai;
- ¹¹ e keqe *ashtë* ndë miedis t'asai, gënjeshtërë e rrenë nukë shterenë prei rrugavet asai.
- ¹² Se të më pasëke shamë anëmiku, do ta kishiem duruem, edhe t'u ngritëkeshe kundrë meje ai qi më ka mëni, do t'ishiem mpëshefunë prei ati,
- ¹³ por *ishie* ti, o njeri, qi je porsi unë, udhë-hiekësi em, *edhe* i ngjofuni em,
- ¹⁴ qi flitshim bashkë ambëlë, vijshim bashkë me shoqëni ndë shtëpi të Perëndisë.

- ¹⁵ Arhtë vdekë mbi ata, *edhe* sdrypshinë të gjallë ndë vorr, se *janë* të këqia ndër të ndenjnat t'atyne, *edhe* ndërmiet atyne.
- ¹⁶ Unë kam me i thërritunë Perëndisë, *edhe* Zoti ka me më shpëtuem.
- ¹⁷ Mbramie, e nadie, e mies-ditë kam me u lutun' e me thërritunë, *edhe* ka me më ndëgjuem zaninë.
- ¹⁸ Ka me më shpëtuem shpirtinë ndë paqtim prei luftësë, qi *ashtë* kundrë meje, se shumë *vetë* *ishinë* kundrë meje.
- ¹⁹ Perëndia ka me ndëgjuem, *edhe* ka me përvum' ata; ai qi *ashtë* para jetëvet, Selah, se ata s'ndërrohenë, as kanë frikë Perëndinë.
- ²⁰ Ngjat duert' e veta kundrë atyne qi *janë* ndë paqtim me atë, ndyn dhiatën' e vet.
- ²¹ *Fjalët'* e gojës' ati *janë* ma të buta se tëlyeni, por ndë zemërët t'ati *ashtë* luftë; *fjalët'* e ati *janë* ma të buta se voji, por *janë* thika të sveshëta.
- ²² Hidh barrënë tande mbë Zotinë, *edhe* ai ka me të lenuem, kurrë s'ka me lanë të tundet' i dreiti.
- ²³ Por ti, o Perëndi, ke me sdrypun' ata ndë pus të humbëjesë; njerëzit' e gjaknavet e të gënjeshtresë s'kanë me e mbërrimë ndë gjymësë të ditvet veta, por unë kam me shpëryem mbë tyi.

56

Mbë të parinë kankatuer mbi Ionath-ellem-rehokim, Miktam i Davidit, kur mbaitnë ate Filistinëtë ndë Gath.

- ¹ Përdëlle-më, o Perëndi, sepse njeri rri me gojë hapëtë për me më përpimë, gjithë ditënë më shtrëngon tue luftuem.
- ² Anëmiqt' e mi rrinë me gojë hapëtë gjithë ditënë, qi të *më* përpijnë, se ata qi më luftojënë përsipri *janë* shumë.
- ³ Atë ditë, kur të frikohen, kam me shpëryem mbë tyi.
- ⁴ Te Perëndia kam me lavduem fjalën' e ati; shpëreva mbë Perëndinë, s'kam me pasunë frikë, qish do të më bajë mishi?
- ⁵ Gjithë ditënë përkëthejënë fjalët' e mia, gjithë mendimet' e atyne *janë* kundrë meje për të keq.
- ⁶ Mbëlidhenë, mpëshifenë, ruejënë hapat' e mia, sikur presinë shpirtinë t'em.
- ⁷ Për mos gja ke me i shpëtuem ata? Rrëzo popujtë ndë zemërim, o Perëndi.
- ⁸ Ti më numëron të bierrat' e udhësë, venë lott' e mi ndë potir tand, nukë *janë këto* ndë libër tand?
- ⁹ Atëherë kanë me u këthyem mbrapazë anëmiqt' e mi, atë ditë kur të thërres *mbë tyi*;
- ¹⁰ e dij këtë, se Perëndia *ashtë* me mue. Te Perëndia kam me lavduruem ligjëratënë,
- ¹¹ te Zoti kam me lavduruem fjalënë. Shpërej mbë Perëndinë, s'kam me pasunë frikë; qish *do* të më bajë njeriu?
- ¹² Tek unë *janë* urata, o Perëndi, qi kam me dhanë për lavduriminë tand.
- ¹³ Se shpëtove shpirtinë t'em prei vdekësë; nukë do të *shpëtojsh* *edhe* kambët e mia prei rrëshqitësë, qi të ecij përpara Perëndisë ndë dritë të gjallëvet?

57

Mbë të parinë kankatuer, mbi Al-tashheth, Miktam i Davidit, kur iku prei sysh

Saulit ndë shpellë.

- ¹ Përdëlle-më, o Perëndi, përdëlle-më, se shpirti em vu shpëresënë mbë tyi, edhe kam me shpëryem mbë hien' e fletëvet tua, deri sa të shkojnë të vështiratë.
- ² Kam me i thirrur Perëndisë naltë, Perëndisë qi më ban mirë.
- ³ Ka me dërguem prej qiellit, edhe ka me më shpëtuem; ka me shpënderum atë qi rri me gojë hapëtë të më përpijë. Selah. Perëndia ka me dërguem përdëllimin' e vet edhe të vërtetën' e vet.
- ⁴ Shpirti em *ashtë* ndërmiet leonësh, dirgjem *ndërmiet* të bijvet njerëzëvet qi ndizenë flakë, dhambët e atyne *janë* shtiza e shigjeta, edhe gjuha e atyne *ashtë* shpat' e hollë.
- ⁵ Naltohu mbi qillt, o Perëndi, lavdia jote *qoftë* mbi gjithë dhenë.
- ⁶ Bane gati kurth për kambët e mia, shpirti em u kurrus poshtë; mihnë gropë përpara meje, *por* ranë nd'atë. Selah.
- ⁷ Zemëra eme ashtë gati, o Perëndi, zemëra eme ashtë gati, kam me kënduem e me psallunë.
- ⁸ Çohu lavdia eme, çohu, psallter e qitharë, kam me u çuem ndë nadie.
- ⁹ Kam me të lavduruem ndër popuj, o Zot, kam me të psallunë ndër kombe.
- ¹⁰ Se përdëllimi yt u madhue deri më qillt, edhe e vërteta jote deri mbë ret.
- ¹¹ Naltohu përmbi qillt, o Perëndi, lavdia jote *qoftë* mbë gjithë dhenë.

58

Mbë të parinë kankatuer, mbi Al-tashheth, Miktam i Davidit.

- ¹ Vallë vërtet flitni dreitëni? Gjykoni dreitë, o të bijt' e njerëzëvet?
- ² Por shumë punoni pa udhë ndë zemërë, shpërdani pa-udhënin' e duervet tueja ndë dhet.
- ³ Të pa-besët' u banë të huej çë prej shtratit *barkut*, ata qi flasinë rrenë hupnë udhëne çë prej barkut.
- ⁴ Vëneri i atyne i shëmbëllen vënerit gjarpënit: pors i nëpërkësë shurdhe, *qi* mbyll veshët e vet,
- ⁵ e cilla nukë do me ndëgjuem zanin' e magjistarëvet, qi bajënë magji tue kënduem kankë mieshtërisht.
- ⁶ O Perëndi, thyei-u dhambëtë ndë gojë t'atyne, o Zot, dërrmo dhamp-qent' e leonëvet.
- ⁷ Shkrifshinë si ujë qi rrieth; do të sielli shigjetat e veta, deri sa të dërrmohenë.
- ⁸ Shkofshinë *porsi* këthmill qi tretetë, mos pafshinë dritënë, *porsi* dështak grueje.
- ⁹ Gjëmbatë tuei pa lishuem dega, ka më i përpimë të gjallë me erë të fortë, pors ndë zemërim.
- ¹⁰ I dreiti ka me u gëzuem, kur të shofi të marrë shpagim, ka me lamë kambët' e veta ndë gjak të pa-besit.
- ¹¹ Edhe ç'do njeri ka me thanë: Me të vërtetë *qenëka* pemë për të dreitënë, me të vërtetë qenëka Perëndi qi gjykon mbi dhet.

59

Mbë të parinë kankatuer, mbi Al-tashheth, Miktam i Davidit, kur dërgoi Sauli, e

rueishinë shtëpin' eati për me e vramë.

- ¹ Shpëto-më prei anëmiqvet mi, o Perëndia em, mburo-më prei atyne qi janë ngritunë kundrë meje.
- ² Ruei-më prei atyne qi punojënë pa udhë, edhe shpëtomë prei njerëzish gjaknash.
- ³ Sepse, qe te përgjojënë shpirtinë t'em; u mbëlohnë mbi mue të fortë, *aspër* pa-udhëninë t'eme, *aspër* fajinë t'em, o Zot.
- ⁴ Pa *qenunë mbë mue* pa-udhëni, ecin' e bahenë gati, çohu e më del' përpara, edhe shif.
- ⁵ Ti pra, o Zot Perëndia i fuqivet, Perëndia i Israelit, çohu për me vumë ore gjithë kombetë, mos përdëllejsh gjith' ata qi punojënë pa udhë. Selah.
- ⁶ Këthehenë mbramanet, *edhe* lefinë si qen, edhe qerthullojënë qytetinë.
- ⁷ Qe ata te nxierrinë *fjalë* prei gojësë vet, *edhe ashtë* shpatë ndë buzët t'atyne, sepse *thonë*: Kush ndëgjon?
- ⁸ Por ti, o Zot, ke me qeshunë për ata, ke me përqeshunë gjithë kombetë.
- ⁹ O fuqia eme, kam me pritunë tyi, se *ti*, o Perëndi, *je* ndifmësi em.
- ¹⁰ Perëndia i përdëllimit t'em ka me më mbërrimë, Perëndia ka me më diftuem *prishëjen'* e anëmiqvet mi.
- ¹¹ Mos vrit ata, se mos harrojë ndonji-herë populli em, shpërdai ata me fuqinë tande, edhe shtier'-i poshtë, o Zot, mburonja eme.
- ¹² *Për* fajin' e gojësë vet, *për* fjalët e buzëvet veta, u zançinë ndë madhështi të vet, edhe për mallëkimin' e për rrenëneqi flasinë.
- ¹³ Prish *ata* me zemërim, prish *ata*, sa të mos jenë, edhe le ta ngjofinë, se Perëndia zotënon te lakobi, *edhe* deri te kantet' e dheut. Selah.
- ¹⁴ U këthefshinë pra ndë mbramiet, *edhe* ulurifshinë si qen, edhe qerthullofshinë qytetinë.
- ¹⁵ Le të shpërdahenë për të ngranë, edhe ndë mos u ngifshinë, do të hahenë.
- ¹⁶ Por unë kam me kënduempër fuqinë tande, edhe ndë nadie kam me lavduruem me gëzim përdëlliminë tand, se m'u bane ndifmës, edhe mpshtetëje ndë ditë të shtrëngimit t'em.
- ¹⁷ O fuqia eme, kam me psallunë për tyi, se *ti*, o Perëndi, *je* ndifmësi em, Perëndia i përdëllimit t'em.

60

Mbë të parinë kankatuer mbi Shushan-edhuth, Miktam i Davidit për mësim, kur luftoi Syrin' e Mesopotamisë, edhe Syrin' e Sobasë, edhe u këthye loabi, edhe i ra Edomit ndë gropësinët të krypësë dymbëdhetë mijë.

- ¹ O perëndi, na hodhe tej, na theve, u zëmërove, këthehu te na.
- ² Tunde dhenë, çave ate, shëndosh thërrimet' e ati, se po lëkundetë.
- ³ I diftove popullit t'yt *punë* të ashpëra, na dhe me pimë venë qi merr mentë.
- ⁴ U dhe shenjë atyne qi të kanë frikë, qi të ngrihetë nalt' për të vërtetënë. Selah.
- ⁵ Qi të lirohenë të dashunit' e tu, shpëto-*më me anët* së diathtësë s'ate, edhe ndëgjomë.
- ⁶ Perëndia foli ndë *vend* të shenjtënuemin' e vet: Kam me u gëzue, kam me damë Syhemënë, edhe kam me matunë gropësinën' e Sokhothësë.
- ⁷ Emi *ashtë* Gallaadi, edhe emi *ashtë* Manasseu; Efraimi *ashtë* fuqia e kresë s'eme,

- Iuda *ashtë* ligjë-vumësi em,
⁸ Moabi *ashtë* legen' i të lamit t'em, mbi Edominë kam me hedhunë këpucënë t'eme, brohori për mue, o Palestinë.
⁹ Kush ka me më prumë ndë qytet *me mure* të fortë? A kush ka me më hequn' udhënë deri ndë Edom?
¹⁰ *As por* jo ti, o Perëndi, qi na hodhe tej? *Edhe* s'ke me dalunë bashkë me ushtëriat tona, o Perëndi.
¹¹ Ep-na ndifmëtë *shpëtoimë* prei shtrëngimit, sepse shpëtimi prei njeriut asht i kotë.
¹² Me anë të Perëndisë kemi me bamë trimëni, edhe ai ka shkelun' anëmiqtë tanë.

61

Mbë të parinë kankatuer, mbi Neginoth. Psallm' e Davidit.

- ¹ Ndëgjo klithmënë t'eme, o Perëndi, ven'-i vesh të falunit t'em.
² Kam me thirrunë mbë tyi prei anëvet dheut, kur të fiketë zemëra eme, hiq-më udhënë ndë gur, *qi* ashtë fort i naltë për mue.
³ Se ti m'u banë mpshtetëje, pyrk i fortë përpara anëmiikut.
⁴ Kam me ndenjünë përherë ndë tendët tande, kam me hymë ndënë mbulesën' e fletëvet tua. Selah.
⁵ Se ti, o Perëndi, ndëgjove uratënë t'eme, dhe trashigim atyne qi kanë frikë emëninë tand.
⁶ Ke me shtuem ditt ndë ditt të mbëretit, viet' e ati *qofshinë* bres mbas brezi.
⁷ Ka me mbetunë për gjithë jetënë përpara Perëndisë, ban ta ruejënë përdëllimi edhe e vërteta.
⁸ Kështu kam me psallunë përherë për emëninë tand, qi të ap urata' e mia ditë për ditë.

62

Mbë të parinë kankatuer, për leduthunë. Psallm' e Davidit.

- ¹ Vetëmë mbë Perëndinë prahetë shpirti em, *sepse* shpëtimi em *vien* prei ati.
² Vetëm' ai *ashtë* shkrepri em, edhe shpëtimi em, mburonjësi em; s'kam me u tundunë së tepëri.
³ Deri kurë keni me i ranë përsiprë njeriut? Ju të gjithë keni me u vramë, *jeni* porsi mur i pierrë, *edhe si* garth i shtymë.
⁴ S'bajënë tietërë këshillë, veç ta shtienë poshtë prei nderit, u pëlqen rrena, bekojënë me gojë, e mallëkojënë me zemërë. Selah.
⁵ Por ti, o shpirti em, prahu mbë Perëndinë, se tek ai *ashtë* shpëresa eme.
⁶ Vetëm' ai *ashtë* shkrepri em, edhe shpëtimi em, mburonja eme; s'kam me lueitunë vendit.
⁷ Shpëtimi em edhe lavdia eme *ashtë* te Perëndia; shkrepri i fuqisë s'eme, *edhe* mpshtetëja eme *ashtë* te Perëndia.
⁸ Shpëreni mb'atë kur-do, o popuj, hapni zemëratë tueja përpara ati, se Perëndia *ashtë* ndifmësi ynë. Selah.
⁹ Vërtet njerëzit' e dorësë poshtëme *janë* të kotë, *edhe* zotënitë janë rrenë: *ndë peshoheshinë* ndë ziq, të gjithë bashkë *do të ishinë* ma të letë, se vetë e kota.

- ¹⁰ Mos shpëreni mbë pa-udhëni, edhe mos bahi të kotë ndë rrëmbesë; ndë rriethhtë gjaja, mos ngjitni zemrënë tuei mbas asai.
- ¹¹ Nji herë foli Perëndia, dy herë e gjegja këtë, se fuqia *asht'* e Perëndisë.
- ¹² Edhe yti *ashtë* përdëllimi, o Zot, se ti ke me ia paguem gjithë-se-cillit mbas punëvet ati.

63

Psallm' e Davidit, kur ishte ndë shkreti të ludësë.

- ¹ O Perendi, ti *je* Perëndia em, çë ndë nadie po të kërkoj, shpirti em ka et për tyi, mishi em ka mall për tyi ndë dhe të shkretë, e të thatë, e të pa-ujë,
- ² qi të shof fuqinë tande edhe lavdinë tande, sikurse të pashë ndë *vend* të shenjtënuem.
- ³ Se përdëllimi yt *ashtë* ma i mirë se jeta, buzët' e mia kanë me të lavduruem.
- ⁴ Kështu kam me të bekuem ndë jetët t'eme, mb'emënit tand kam me ngritunë duert' e mia.
- ⁵ Shpirti em ka me u ngimë porsi prei të maimi e prei dhiami, edhe goja eme ka me të lavduruem me buzë gëzimi,
- ⁶ kur të kujtoj ndë shtrat t'em, tyi të shkoj ndër mend për gjithë horet' e *natësë*.
- ⁷ Se m'u bane ndifma eme, përandai kam me u gëzuem ndënë hien' e fletëvet tua.
- ⁸ Shpirti em u ngjit mbas teje, e diathta jote më ndif.
- ⁹ Por ata qi kërkojnë shpirtinë t'em, për me e bierrë, kanë me hymë ndë ma të poshtëmet anët' e dheut,
- ¹⁰ kanë me ranë ndë duert të shpatësë, kanë me qenunë piesë dhëlpënash.
- ¹¹ Por mbëreti ka me u gëzuem mbë Perëndinë, ka me u lavduem kushdo qi ban be mb'atë, se ka me u mbëçelunë goja e atyne qi flasinë rrenë.

64

Mbë të parinë kankatuer. Psallm' e Davidit.

- ¹ Ndëgjo zaninë t'em, o Perëndi, ndë lutëjet t'eme, ruei jetënë t'eme prei frikës' anëmikut.
- ² Mpshif-më prei këshillësë të këqijvet, prei gjindëjesë qi punojënë pa-udhë,
- ³ të cillëtë prefinë gjuhën' e vet, porsi shpatë, ngrefinë *harkun' e vet, edhe hedhinë* shigjeta, fjalë të idhëta,
- ⁴ qi të shigjetojnë mpshefas të pa-fajminë, e shigjetojnë befas, edhe s'kanë frikë.
- ⁵ Forcojnë vetëhenë ndë fjalë të keqe, pishtëllijënë të mpshefinë kurth, thonë: Kush ka me i pamë?
- ⁶ Kërkojnë me kujdes punë pa udhë, *por* u lohnë tue kërkuem me kujdes, edhe të pëmbrendëshimetë, edhe zemëra e qishdo njeriu asht' e thellë.
- ⁷ Por Perëndia ka me shigjetuem ata, plagët' e atyne kanë me qenunë prei shigjete të papritunë.
- ⁸ Edhe *fjalët'* e gjuhës' atyne kanë me ranë mbi ata, kanë me ikunë gjith' ata qi i shofinë.
- ⁹ Edhe qishdo njeri ka me u frikuem, edhe kanë me treguem punët' e Perëndisë, edhe kanë me kupëtuem të punuemet' e ati.
- ¹⁰ I dreiti ka me u gëzuem mbë Zotinë, edhe ka me shpëryem mb'atë; edhe kanë me

u mburrinë gjithë zemërë-dreitëtë.

65

Mbë të parinë kankatuer. Psallmë kanke e Davidit.

- ¹ Po të pret lavdurim ndë Sionë, o Perëndi, edhe tyi ashtë për të dhanë uratë.
- ² O ti qi ndëgjon të falunë, te ti ka me ardhunë qishdo mish.
- ³ Fjalët e të pa-udhëvet duelnë ma të forta kundrë meje, ti ke me qiruem pa-udhënitë t'ona.
- ⁴ Lum ai qi sgjodhe, edhe e more me vetëhe, qi të rrijë ndë oborret e tu; kemi me u ngimë me të mirat e shtëpisë s'ate, të shenjtënuemit tempullit t'yt.
- ⁵ Prei punës frikëshime me dreitëni, ke me na u përgjegjunë, o Perëndia i shpëtimit t'ynë, shpëresa e gjith' anëvet dheut, edhe atyne qi janë lark ndë det;
- ⁶ ti qi forcon maletë me fuqinë tande, qi je ngjeshunë me fuqi;
- ⁷ ti qi pushon zanin e detit, zanin' e valëvet ati, edhe të bërtitunit' e popujvet.
- ⁸ Edhe ata qi rrinë nd'ato anët përtej, druejënë shenjet e tua.
- ⁹ Ti gëzon të dalat' e mëngjesit edhe të mbramëjesë. Vështron dhenë, edhe e ujit; e ban të pasunë tepërë; lumi i Perëndisë u mbush me ujëna; ban gati grunët' e atyne, se kështu e bane gati.
- ¹⁰ Ujit vijat' e ati, sheshon plisat' e ati, sbut atë me pika shiu, bekon bimat' e ati.
- ¹¹ Kunorëzon vitinë me të mirat e tua, edhe gjurmat' e tua pikojnë dhiamë.
- ¹² Pikojnëmbi kullotat e shkretisë, edhe kodratë ngjishenë me gëzim.
- ¹³ Fushatë janë veshunë me tufa dhensh, edhe gropësinatë mbuluem me grunë; brohorijënë, por edhe këndojënë.

66

Mbë të parinë kankatuer. Kankë psallme.

- ¹ Brohorini për Perëndinë, gjithë dheu. Psallni lavdin' e emënit ati,
- ² bani të lavdueshim kankën e ati.
- ³ Thoni Perëndisë: Sa të frikëshime janë punët' e tua! Për madhënin' e fuqisë s'ate bajënë sikurse të ndëgjojnë' anëmiqt' e tu.
- ⁴ Gjithë dheu ka me të lutunë, e me psallunë për tyi, kanë me psallunë për emëninë tand. Selah.
- ⁵ Eni e shifni punët' e Perëndisë: ashtë i frikëshim mbë punët te të bijt' e njerëzëvet.
- ⁶ Bani detinë dhe të thatë, shkuenë luminë mbë kambë, atie u gëzuenë për atë.
- ⁷ Me anë të fuqisë së vet zotënon për gjithë jetënë; syt' e ati shikojënë kombetë, krye-ngritunitë mos naltofshinë vetëvetëhenë. Selah.
- ⁸ Bekoni Perëndinë t'onë, o popuj, edhe bani të ndëgjothetë zani i lavdurimit ati,
- ⁹ i cilli ruen shpirtinë tanë ndë jetët, edhe nukë len me u tundunë kambëtë t'ona.
- ¹⁰ Sepse ti na shprovove, o Perëndi, na shprovove, sikurse shprovohet' argjandi.
- ¹¹ Na shtive ndë rrietët, na vunë barrë të randë mbë kraha.
- ¹² Sdrype njerëz mbi krenët t'anë, shkuem ndëpër ziarm e ndëpër ujë, edhe na nxore ndë të praitunë.
- ¹³ Kam me hymë ndë shtëpit tande me *kurbane* gjithë-diegunë, kam me të dhanë uratat' e mia,
- ¹⁴ të cillat' i nxuernë buzët' e mia, edhe goja eme foli ndë shtrëngim t'em.

- ¹⁵ Kam me të prumë *kurbane* gjithë-diegunë deshësh të maim, bashkë me qem, kam me prumë qe bashkë me sqepë. Selah.
- ¹⁶ Eni e ndëgjoni, gjithë ju qi keni frikë Perëndinë, edhe kam me treguem sa i bani shpirtit t'em.
- ¹⁷ Bërtita tek ai me gojët t'eme, edhe ai u naltue me gjuhët t'eme.
- ¹⁸ Ndë shifshiem të shtrembëtë ndë zemërë t'eme, Zoti s'kishte me *më* gjegjunë,
- ¹⁹ përandai Perëndia më ndëgjoi, mbaiti vesh zanit lutëjesë s'eme.
- ²⁰ *Qoftë* bekuem Perëndia, qi s'largoi të falunitë t'em, edhe përdëllimin' e vet prei meje.

67

Mbë të parinë kankatuer, mbi Neginoth. Psallmë kanke.

- ¹ Perëndia na përdëlleftë, edhe na bekoftë! Ndriftë faqen' e vet mbë ne. Selah.
- ² Qi të ngjifet' udha jote ndë dhet, shpëtimi yt ndër gjithë kombet.
- ³ Le të lavdurojënë tyi popujtë, o Perëndi, le të lavdurojënë tyi gjithë kombetë.
- ⁴ U gëzofshin' e u gazmofshinë kombetë, se ke me gjukuem popujtë me dreitëni, edhe ke me u hiekun' udhënë kombevet ndë dhet. Selah.
- ⁵ Le të lavdurojënë tyi kombet, o Perëndi, le të lavdurojënë tyi gjithë popujtë.
- ⁶ Dheu ka me dhanë pemën' e vet, ka me na bekuem Perëndia, Perëndia ynë.
- ⁷ Perëndia ka me na bekuem, edhe gjith' anët' e dheut kanë me e drashunjë.

68

Mbë të parinë kankatuer. Psallmë kanke e Davidit.

- ¹ U ngrittë Perëndia, edhe u shpërdafshin' anëmiqt' e ati, edhe ikshinë prei syvet ati ata qi e kanë mëni.
- ² Sikurse biretë tymi, *kështu* bir-i ata, sikurse tretetë qiri përpara ziarrmit, *kështu* u bierrshinë të pa-besëtë prei syvet Perëndisë.
- ³ Por të dreitët u gëzofshinë, u gazmofshinë përpara Perëndisë, edhe u gëzofshinë me gëzim.
- ⁴ Këndoni Perëndisë, psallni emënit ati, bani gati udhën' ati qi ecën kaluer ndë shkreti: emëni i ati *ashtë* Zot, edhe gëzohi përpara ati.
- ⁵ Ati i të vorfëniyet, edhe gjyqtar i të vejavet *ashtë* Perëndia ndë të shenjtënueminë vendin' e vet.
- ⁶ Perëndia ban të vetëmitë me ndenjunë ndë shtëpi, nxier të lidhunitë me hekura ndë trimëni, por krye-ngritunitë rrinë ndë *dhe* të thatë.
- ⁷ O Perëndi, kur dilshie përpara popullit t'yt, kur shkoishie ndëpër shkreti, Selah.
- ⁸ U lëkund dheu, edhe ata qilltë rrothnë prei sysh Perëndisë, ai Sinai *lëkund* prei sysh Perëndisë, Perëndisë Israelit.
- ⁹ O Perëndi, dërgove miaft si mbë trashigimt tand, edhe kur ishte pa fuqi, ti e forcove.
- ¹⁰ Përmbledhëja jote ndenji nd'atë, bane gati për të vobegunë me të mirënë tande, o Perëndi.
- ¹¹ Zoti dha fjalë: ata qi dhanë za të mirë ishinë *ushtëri* e madhe.
- ¹² Mbëretën' ushtëriash tue ikun' iknë, edhe ato qi mbetnë ndë shtëpi daishinë plaçëkatë.

- ¹³ Edhe ndë dirgjeshitë ndë miedis të votrësë, *por keni me qenunë* porsi fletë pullumbi të argjandueme, edhe populat' e ati me arë të verdhë.
- ¹⁴ Fuqi-madhi kur shpërdante mbëretënë nd'atë, u *bai bardhë* porsi bora ndë Salmon.
- ¹⁵ Mali i Perëndisë *ashtë porsi* mali i Bashanit: mal' i naltë, *porsi* mali i Bashanit.
- ¹⁶ Përse keni zmir, o male të naltë? *Kyi ashtë* mali, *qi* i pëlqeu Perëndisë me ndenjune, sepse Zoti ka me ndenjune *nd'atë* për gjithë monë.
- ¹⁷ Qerret' e Perëndisë *janë* njizet mijë mijënash, *qi i heqinë*, Zoti *ashtë* ndërmiet atyneve *porsi ndë* Sina, ndë të shenjtënueminë *vend*.
- ¹⁸ Hype nalt, rope robëninë, more dhunëtia për njerëzit, por *edhe për të* pandëgjueshimit, *qi të rrish ndërmiet atyne*, o Zot Perëndi.
- ¹⁹ Qoftë bekuem Zoti, ditë për ditë *qi* na ngarkon *me të mira*, Perëndia i shpëtimit t'ynë. Selah.
- ²⁰ Perëndia ynë *ashtë* Perëndi shpëtimi: edhe të nxirrëtë prei vdeket *ashtë* prei Zotit Perëndisë.
- ²¹ Por Perëndia ka me dërrmuem kryet' e anëmiqvet vet, *edhe* kryetë me qime ati *qi* ecën nd'udhë të këqia.
- ²² Zoti tha: Kam me këthyem prei Bashanit, kam me këthyem *popullinë t'em* prei të thellavet detit,
- ²³ *qi* të ngjyhetë kamba jote ndë gjakt të anëmiqvet, *edhe* gjuha e qenvet tu prei ati.
- ²⁴ U panë hapat' e tua, o Perëndi, hapat' e Perëndisë t'em, mbëretit t'em, ndë vend të shenjtënuem.
- ²⁵ Veishinë përpara psallësitë, mbrapa ata *qi* u bijshin organavet, ndë miedis vasha tue rrafunë tympana.
- ²⁶ Bekoni Perëndinë ndër përmbëledhëje, *bekoni* Zotinë, *ju qi* jeni prei gurrës' Israelit.
- ²⁷ Atie *ishte* Beniamini vogëlë, i pari atyne, zotënit' e Iudësë me njerëzit e atyne, zotënit' e Zabulonit, *edhe* zotënit' e Nefthalit.
- ²⁸ Perëndia yt urdhënoi fuqinë tande, forco, o Perëndi, këtë *qi* punove për ne.
- ²⁹ Për tempullinë tand ndë Ierusalemë, mbëretënitë kanë me të prumë dhunëtia.
- ³⁰ Qirto bishat' e kallamishtësë, tufën' e mëzetënavet bashkë me viçat' e popujvet, *qi* të ulinë kryetë tue prumë copa argjandi, shpërdai popujtë *qi* duenë luftëna.
- ³¹ Kanë me ardhunë njerës të mëdhej kah Misiri, Ethiopia shpeit ka me shtrimë duert' e veta te Perëndia.
- ³² Këndoni Perëndisë, o mbëretënit' e dheut, psallni Zotit. Selah,
- ³³ Ati *qi* ecën kaluer mbi qillt e qillvet herëshim, qe tek ep zanin' e vet, zanin' e fortë.
- ³⁴ Epni fuqinë Perëndisë, madhënia e ati *ashtë* mbi Israelinë, edhe fuqia e ati mbi ret.
- ³⁵ I frikëshim *je*, o Perëndi, prei vendeve tu të shenjtënuemeve; Perëndia i Israelit asht' ai *qi* i ep fuqi e forcatë popullit vet. I bekuem *qoftë* Perëndia.

69

Mbë të parinë kankatuer mbi Shoshanim. Psallm' e Davidit.

- ¹ Shpëto-më, o Perëndi, sepse *më* hynë ujëna deri ndë shpirt.
- ² U zhyta ndë baltë të thellë, atie ku nuk' ashtë vend për me qindruem, e mbërrina ndë të thellat e ujënavet, edhe rriedheja më mbuloi.
- ³ U lodha së bërtituni, m'u tha gurrmaz, m'u lohnë sytë së prituni Perëndinë t'em.

- ⁴ Ata qi më kanë mëni pa punë u shumuenë ma tepërë se qimet' e kresë s'eme, u banë të fortë anëmiqt' e mi, qi më ndiekinë pa-udhë, atëhere unë këtheva qish nukë rrëmbeva.
- ⁵ O Perëndi, ti ngjef marrinë t'eme, edhe fajet' e mi nukë janë mpshefunë prei teje.
- ⁶ Mos u turpnofshinë për punët t'eme ata qi të presinë, o Zot Perëndia i fuqivet, mos u turpënofshinë për punët t'eme ata qi të kërkojënë, o Perëndia i Israelit.
- ⁷ Se për punët tande durova shpërnderim, turpëja më mbuloi faqenë.
- ⁸ U bash i huej te vëllazënit' e mi, edhe farë e huej te të bijt' e amësë s'eme.
- ⁹ Se zelli i shtëpisë s'ate më hangri, edhe shpërnderimet' e atyne qi të shpërnderojënë ranë mbi mue.
- ¹⁰ Edhe qava *tue munduem* shpirtinë t'em me agjinim, por *këjo* m'u ba për shpërnderim.
- ¹¹ Edhe bana thesinë petk, edhe u bashë përrallëzë ndër ata.
- ¹² Ata qi rrinë ndëpër dyert flitshinë kundrë meje, edhe ata qi pijnë venë më këndoishinë kankë.
- ¹³ Por unë *dërgoj* të falunitë t'em te ti, o Zot, kohë pëlqimi *ashtë*, o Perëndi, për të shumën' e përdëllinit t'yt ndëgjo-më, *edhe* për të vërtetën' e shpëtesësë s'ate.
- ¹⁴ Shpëto-më prei baltet, qi të mos zhytem, shpëtofsha prei atyne qi më kanë mëni, edhe prei thellësinavet ujënavet.
- ¹⁵ Mos më mbuloftë të rriedhunit' e ujënavet, as mos më përpiftë thellësina, edhe pusi mos mbylltë grykën' e vet mbi mue.
- ¹⁶ Ndëgjo-më, o Zot, se përdëllimi *ytasht* i mirë; mbas shumë të dhimptunavet tua, shtier sytë mbi mue.
- ¹⁷ Edhe mos këthe mbënjanë faqenë tande prei shërbëtorit t'yt, se jam shtrënguem; ndëgjo-më shpeit.
- ¹⁸ Avitu te shpirti em, *edhe* shpërble ate, për punët të anëmiqvet mi shpëto-më.
- ¹⁹ Ti ngjef shpërnderiminë t'em, edhe marrëjenë t'eme, edhe turpëjenë t'eme, gjith' ata qi më shtrëngojënë *janë* përpara teje.
- ²⁰ Shpërnderimi më theu zemrënë, edhe jam i mierë; prita *ndonji* të anëkojë bashkë me mue, por s'qe, edhe ngushullimtarë, por s'gjeta.
- ²¹ Edhe *më* dhanë t'ambëlth për të ngranë, edhe më dhanë të pij uthëllë ndë etëjet t'eme.
- ²² Truveza e atyneve u baftë përpara atyne për kurth, e për shpagim, e për lak.
- ²³ U errësofshinë syt' e atyne, qi të mos shofinë, edhe kurrus kurrizin' e atyne për kur-do.
- ²⁴ Derth mëninë tande mbi ata, edhe i zantë zemërim' i mënisë s'ate.
- ²⁵ U shkretoftë vendi i të ndenjunit atyne; *edhe* mos pastë kush me ndenjune ndë tendat t'atyne.
- ²⁶ Sepse ata ndoqnë atë qi kodite ti, edhe flasinë për të dhimbunat e atyne qi varrove.
- ²⁷ Shto pa-udhëni mbi pa-udhënin' e atyne, edhe mos hyfshinë ndë dreitëni tande.
- ²⁸ U shofshinë prei librit të gjallëvet, edhe mos u shkrofshinë bashkë me të dreitët.
- ²⁹ Por unë *jam* i vobek edhe i idhënuem, shpëtimi yt më mbërriftë, o Perëndi.
- ³⁰ Kam me lavduruem emënin' e Perëndisë me kankë, edhe kam me e madhënuem

me lavdurim.

- ³¹ Edhe ka me i pëlqyem Zotit, ma tepërë se viç i ri, qi ka bri e thundra.
³² Të butëtë kanë me pamë, *edhe* kanë me u gëzuem, edhe zemëra juei qi kërkoni Perëndinë, ka me rruem.
³³ Sepse Zoti ka me gjegjunë të vobegëtë, edhe nukë heth poshtë të lidhunit' e vet.
³⁴ Le të lavdurojnë' atë qillt' edhe dheu, detënat' e gjith' ato qi livisinë nd'atë.
³⁵ Se Perëndia ka me shpëtuem Sionënë, edhe ka me ndërduem qytetet' e ludësë, edhe kanë me ndenjün' atie, edhe kanë me trashiguem atë.
³⁶ Edhe fara e shërbëtorëvet ati kanë me trashiguem atë, edhe ata qi duen' emënin' e ati kanë me ndenjünë nd'atë.

70

Mbë të parinë kankatuer. *Psallm'* e Davidit, për të përmendunë.

- ¹ O Perëndi, *shiko* të më lirojsh; o Zot, nxito, të më ndimojsh.
² U marrofshin' e u turpërofshin' ata qi kërkojënë shpirtinë t'em; u këthefshinë mbrapazë, edhe u turpënofshin' ata qi më duenë të keqenë.
³ U këthefshinë mbrapazë për shpagimin' e turpënisë vet, ata *qimë* thonë: Të lumtë, të lumtë!
⁴ U gëzofshin' e u gazmofshinë për ty gjith' ata qi të kërkojënë, edhe ata qi duenë shpëtiminë tand, thançinë përherë: U madhoftë Perëndia.
⁵ Por unë *jam* i vobek edhe i nevojëshim, o Perëndi, nxito mbë mue, ti *je* ndifëma eme, edhe shpëtimtari em; o Zot, mos u vono.

71

- ¹ Shpëreva mbë tyi, o Zot: mos u turpënofsha kurrë.
² Për dreitëninë tande shpëto-më, edhe liro-më; ul veshinë tand tek unë, edhe shpëtomë.
³ Ban-m'u gur për të ndenjünë, qi të mpshtetem atie përherë; ti urdhënove të më shpëtojsh, se ti *je* guri em edhe kasteli em.
⁴ O Perëndia em, shpëto-më prei dorësë të pa-besit, *edhe* prei dorësë të paudhit edhe të shtrembëtit.
⁵ Se *tije* pritëja eme, o Zot Perëndi, shpëresa eme çë prei dielmënisë s'eme.
⁶ U mpshteta mbë tyi çë prei barkut, ti *je* mbulesa eme çë prei zorrëvet *barkut* amësë s'eme, kam për me të lavduruem përherë.
⁷ U bashë pors *nji* kafshë e egrë mbë të shumë, por ti *je* e forta mpshtetëja eme.
⁸ U mbushtë goja eme *me* lavduriminë tand, *edhe me* lavdinë tande gjithë ditënë.
⁹ Mos më hith tej ndë kohë të pleqënisë, mos hiq dorë prei meje, kur të më lajë fuqia.
¹⁰ Se anëmiqt' e mi flasinë për mue, edhe ata qi ruejënë shpirtinë t'em, bajënë këshille bashkë,
¹¹ tue thanë: Perëndia hoqi dorë prei ati, ndiqni-a edhe zini-a, se s'ka kush ta shpëtojë.
¹² O Perëndi, mos u mërgo prei meje; o Perëndia em, nxito me më ndifunë.
¹³ U turpënofshin' e u shofshin' anëmiqt' e shpirtit t'em, i mbuloftë marrëja e turpëja ata qi kërkojënë të keqenë t'eme.
¹⁴ Por unë kam me shpëryem përherë, edhe kam me shtuem lavdurimet' e tu mbë të

- gjithë.
- ¹⁵ Goja eme ka me dëftuem dreitëninë tande *edhe* shpëtiminë tand gjithë ditënë, se nukë ngjof numëratë.
- ¹⁶ Kam me hymë ndë fuqi të Zotit Perëndisë, kam me përmendunë dreitëninë tande vetëmë.
- ¹⁷ O Perëndi, ti më mësove çë prei dielmënisë s'eme, edhe deri tashti dëftoishiem mërekullit' e tua.
- ¹⁸ Mos hiq' dorë prei meje as deri ndë pleqënit, edhe deri ndë të sbardhunit e qimevet mia, o Perëndi, deri sa t'i dëftoj krahinë tand *këti* brezi, *edhe* fuqinë tande gjith' atyne qi vinë mbas.
- ¹⁹ Sepse dreitënia jote, o Perëndi, *ashtë* fort nalt, sepse ti bane punë të mëdha; o Perëndi, kush *ashtë* si ti,
- ²⁰ i cilli më dëftove shumë shtrëngime e të këqia, *edhe* u këtheve e më dhe frymë të gjallë, edhe më nxore përsëri prei abyssavet dheut?
- ²¹ Shtove madhëninë t'eme, edhe u këtheve e më ngushullove.
- ²² *Andai* edhe unë, o Perëndia em, kam me të lavduruem me organ psallteri tyi, *edhe* të vërtetënë tande; kam me të psallunë me qitharë, o Shenjt' i Israelit.
- ²³ Kanë me u gëzuem buzët' e mia, kur të psall për tyi, edhe shpirti em, qi e shpërbleve.
- ²⁴ Por edhe gjuha eme ka me folunë për dreitëninë tande gjithë ditënë, sepse u marruen' e u turpënuen ata qi kërkojnë të keqenë t'eme.

72

Psallmë për Solomoninë.

- ¹ O Perëndi, ep-i gjyqinë tand mbëretit, edhe dreitëninë tande të birit mbëretit,
- ² për me gjukuem popullinë tand me dreitëni, edhe të vobegët' e tu me gjyq.
- ³ Maletë kanë me i prumë paqtim popullit, edhe kodratë dreitëni.
- ⁴ Ka me gjukuem të vobegët' e popullit, *edhe* ka me shpëtuem të bijt' e të nevojëshimëvet, edhe ka me dërrmuem shtrëngimtarinë.
- ⁵ Kanë me të drashunë breza mbas brezash, deri sa të jetë dielli edhe hana,
- ⁶ Ka me sdrypunë porsi shi mbi bar të korrë, porsi pikatë qi pikojnë mbi dhet.
- ⁷ I dreiti ka me lulëzuem ndë ditt t'ati, edhe *ka me qenunë* shumë paqtim, deri sa të mos jetë ma hanë.
- ⁸ Edhe ka me zotënuem çë prei detit deri ndë det, edhe çë prei lumit deri ndë anët të dheut.
- ⁹ Ata qi rrinë ndë shkretina kanë me ranë ndë gjunjë përpara ati, edhe anëmiqt' e ati kanë me lëpimë dhe.
- ¹⁰ Mbëretënit e Tharshishë, edhe të ujdhesavet kanë me prunë dhunëtia, mbëretënit e Arabisë edhe të Shebasë kanë me prumë dhunëtia.
- ¹¹ Edhe gjithë mbëretënitë kanë me lutun' atë, gjithë kombetë kanë me i shërbyem.
- ¹² Se ka me shpëtuem të vobegunë, kur gërthet, edhe të nevojëshimin' edhe atë qi s'ka kush i ndif.
- ¹³ Ka me kursyem të vobegun' edhe të nevojëshiminë, edhe ka me shpëtuem shpirtënat' e të vobegëvet.
- ¹⁴ Ka me shpërblyem shpirtënat' e atyneve prei gënjeshtërs' e prei pa-udhënisë, edhe gjaku i atyneve ka me qenunë shumë i ndershim ndë sy të ati.

- ¹⁵ Edhe ka me rruem, edhe ka me i u dhanë prei arit Arabisë, edhe kanë me u falunë për atë kurdo, gjithë ditënë kanë me e bekuem.
- ¹⁶ Ndë qoftë një dorësë gruni ndë dhet mbi majat të malevet, pem' e ati ka me u tundunë përmbi Libaninë, edhe *ata* prei qytetit kanë me lulëzue pors bar' i dheut.
- ¹⁷ Emëni i ati ka me qenunë për gjithë jetënë, emëni i ati ka me mbetunë deri sa të jetë dielli, edhe *farat' e dheut* kanë me u bekuem tek ai, gjithë kombetë kanë me lumënuem atë.
- ¹⁸ *Qoftë* bekuem Zoti Perëndia, Perëndia i Israelit, i cilli vetëmë ban mërekulli.
- ¹⁹ Edhe *qoftë* bekuem i lavdueshimi emëni i ati ndë jetë të jetësë, edhe u mbushtë gjithë dheu me lavdin' e ati. Amen, edhe Amen.
- ²⁰ U mbaruen' uratat' e Davidit të birit lesseut.

73

Psallm' e Asarit.

- ¹ Sa i mirë *ashtë* Perëndia ndë Israel, te zemërë-këthiellëtitë.
- ² Por mue për pak m'u tuntnë kambëtë; për pakëzë më rrëshqitnë hapatë.
- ³ Se pata zmir të marrëtë, tue pamë mbarësin' e të këqivet.
- ⁴ Se s'kanë mundime ndë vdekët t'atyneve, por fuqia e atyneve *ashtë* e fortë.
- ⁵ Nukë janë ndër mundime njerëzish, as vishkullohenë bashkë me njerës.
- ⁶ Përandai i qarkon madhështia pors qafore, i mbulon pa-udhënia *pors* petk.
- ⁷ U kanë dalunë sytë prei dhiamit, kaluenë dashunimet' e zemrësë.
- ⁸ Shkojnë ndër mend, e flasinë keq për pa-udhëni, flasinë me madhështi.
- ⁹ Venë gojën' e vet ndë qiell, edhe gjuha e atyneve shkon dhenë.
- ¹⁰ Përandai ka me u këthyem këtu populli i ati, edhe do të gjindenë shumë ujëna ndër ata.
- ¹¹ Edhe thonë: Qysh ngjef Perëndia? Edhe ka mend i Nalti?
- ¹² Shif këta të pa-besëtë te shkojnë mbarë përherë, u shtohetë gjaja.
- ¹³ Vallë kot qirova zemrënë t'eme, edhe lava duert' e mia pa faj.
- ¹⁴ Sepse u vishkullueshë gjithë ditënë, edhe mundimi em ishte për gjithë nadie.
- ¹⁵ Ndë thansha: Kam me folunë kështu, qe te shaj brezin' e bijvet tu.
- ¹⁶ U mendueshë me kupëtue këtë, por m'u duk e randë ndër sy.
- ¹⁷ Deri sa hyna ndë shenjtënoren' e Perëndisë, *atëherë* kupëtova të mbrapmet' e atyne.
- ¹⁸ Por ti vune ata ndë *vende* rrëshqiza, i hodhe ndë rrëpina.
- ¹⁹ Qysh u banë përnjherë të shkretët! U shuenë, u vdornë për pa-udhënin' e vet.
- ²⁰ Pors andërrën' e ati qi sqohetë, o Zot, kur të ngrihesh, ke me prishunë shëmbëllesën' e atyneve.
- ²¹ Kështu digjei zemëra eme, edhe mundoheshinë veshnjët' e mia.
- ²² Edhe un' *ishiem* pa mend, edhe nukë ngjifshiem, ishiem shtasë përpara teje.
- ²³ Por unë *jam* përherë bashkë me tyi, ti më zune prei dorësë diathtë.
- ²⁴ Me anë të këshillësë s'ate ke me më hiekun' udhënë, edhe mbasandai ke me më marrë *ndë* lavdi.
- ²⁵ Ke kam ndë qiell? Edhe mbë dhet s'due *tietërë* veç teje.
- ²⁶ S'më mbeti mish e zemërë, Perëndia *ashtë* fuqia e zemrësë s'eme, edhe pjesa eme për gjithë jetënë.

²⁷ Sepse qe te kanë me u vdierrë ata qi largohenë prei teje, ti rrenove gjith' ataqi *dalinë jashtë* udhësë s'ate tue kurvënuem.

²⁸ Por për mue, të ngjitet mbas Perëndisë *asht'* e mira eme, vuna shpëresënë t'eme mbë Zotinë Perëndinë, për me diftuem gjithë punët' e tua.

74

Mashhil i Asafit.

¹ Përse, o Perëndi, *na* hodhe tej për kur-do? *Përse* nxier tym zemërimi yt kundrë dhenvet kullotësë s'ate?

² Kuito përmbëledhëjenë tande, *të cillën'* e fitove çë ndë krye të herësë, shkopin' e trashigimit t'yt, *qi* shpërbleve, këtë malin' e Sionësë, qi ndenje mb'atë.

³ Ngre hapat' e tua përherë për të shkretuem, për sa të këqia bani anëniku ndë të shenjtënueminë *vendinë tand*.

⁴ Anëmiqt' e tu ulurijënë ndë miedis të përmbëledhëjesë s'ate, vunë shenjet' e veta për shenje.

⁵ Ngjifetë, porsi ndonji qi ngre sëpatënë mbi druna të shpeshë.

⁶ Kështu tashti ata dërrmuenë përnjiherë të latuemetë punët' e ati me sëpata e me vare.

⁷ Doqnë shenjtënorene tande me ziarm, ndynë për dhe vendin' e emënit t'yt.

⁸ Thanë me zemëretë të vet: Le t'i dërrmoimë bashkë; doqnë gjithë përmbëledhëjet' e Perëndisë ndë dhet,

⁹ Nukë shofim shenjetë t'ona, s'ka ma profetë, *asndonji* ndër ne të ngjofi se deri kurë.

¹⁰ Deri kurë, o Perëndi, do të shpërnderojë anëniku? Do të nemi anëniku emëninë *tand kur-do?*

¹¹ Përse këthen dorënë tande, edhe të diathtëne tande? *Nxir-e* prei miedisit gjinit t'yt, *edhe* vdir'-i.

¹² Por Perëndia *ashtë* çë ndë krye të herësë mbëreti em, qi punon shpëtim ndë miedis të dheut.

¹³ Ti dave detinë me anë të fuqisë s'ate, ti theve krenët' e dreqënavet nd'ujënat.

¹⁴ Ti theve krenët' e Leviathanit, *edhe* ia dhe për të ngranë popullit *qi rri* ndër shkretina.

¹⁵ Ti bane me rriedhunë bunime e purroj, ti thave lumëna të mëdhej.

¹⁶ Dita *ashtë* joteja, edhe nata *ashtë* joteja, ti bane gati dritën' edhe diellinë.

¹⁷ Ti vune gjithë sinoret' e dheut, ti bane verën' edhe dimëninë.

¹⁸ Kuito këtë, se anëniku shpërnderoi Zotinë, edhe populli i marrë nemi emëninë *tand*.

¹⁹ Mos u ep bishavet shpirtin' e turtullit t'yt, mos harro kurrë mbëledhëjen' e të vobegëvet tu.

²⁰ Shtierë sytë mbi dhiatënë *tande*, se u mbushnë vendet' e errëtë të dheut me shtëpia pa-udhëniash.

²¹ I mjeri mos u këtheftë mbrapazë i turpënuem, i vobegu edhe i nevojshimi le të lavdurojën' emëninë *tand*.

²² Ngreu, o Perëndi, gjyko gjyqinë *tand*, kuito shpërnderiminë, qi *të bani* i marri gjithë ditënë.

²³ Mos harrojsh zanin' e anëmiqvet tu; të britunit' e atyneve qi janë ngritunë kundrë teje, po hypën gjithë-nji.

75

Mbë të parinë kankatuer, mbi Al-tashheth. Psallmë kanke e Asafit.

- ¹ Të lavduroim', o Perëndi, të lavduroimë, sepse emëni yt *asht'* afërë, tregohenë mërekullit' e tua.
- ² Kur të kem kohë, unë kam me gjykuem dreitë.
- ³ U tret dheu, edhe gjithë vendësit' e ati, unë forcova shtyllat' e ati. Selah.
- ⁴ U thashë të marrëvet: Mos bahi të marrë; edhe të pa-besëvet:
- ⁵ Mos naltoni bri, mos naltoni nalt brininë tuei, *mos* flitni me qafë të ashpërë.
- ⁶ Se as prei të lemit, as prei të perënduemit, as prei shkretisë, *vien* të naltuemitë,
- ⁷ por Perëndia *ashtë* Gjyqtar: këte ul, e ate ngre.
- ⁸ Se ndë dorë të Zotit *ashtë* potir plot me të qitunë venë të papërzieme, edhe ka me derdhunë prei këti, por gjithë të pabesët' e dheut kanë me shtrydhunë të vielat e ati, *edhe* kanë me pimë.
- ⁹ Por unë kam me diftuem përherë, kam me i psallunë Perëndisë lakobit.
- ¹⁰ Edhe kam me thyem gjithë brinat' e të pa-besëvet, *por* brinat' e të dreitëvet kanë me u naltuem.

76

Mbë të parinë kankatuer, mbi Neginoth. Psallmë kanke e Asafit.

- ¹ Perëndia *asht'* i ngjofunë ndë ludënit, emëni i *atiasht'* i math ndë Israel.
- ² Edhe tenda e ati *ashtë* ndë Salemë, edhe të ndenjunit e ati ndë Sionë.
- ³ Atie theu shigjetat' e harkut, mburonjënë, edhe shpatenë, edhe luftënë. Selah.
- ⁴ Ti je fort ma i ndritshim se malet' e rrëmbimit.
- ⁵ Zemër-ashpërët' u ropnë, fyetnë gjumin' e vet, edhe askush prei burravet fortë s'gjetei duert' e veta.
- ⁶ Prei qirtimit t'yt, o Perëndia i lakobit, ranë ndë gjumë edhe qerreja edhe kali.
- ⁷ Ti je i frikëshim, edhe kush do të qindrojë përpara teje, kur të zemërohesh?
- ⁸ Kah qielli bane me u ndigjuem gjuq, dheu u frikue, edhe pushoi,
- ⁹ kur u ngrit Perëndia mbë gjyq, për me shpëtuem gjithë të butët' e dheut. Selah.
- ¹⁰ Se zemërimi i njeriut ka me të lavduruem, edhe ke me ndalunë të mbetunit' e zemërimit.
- ¹¹ Thoni urata, edhe ia epni Zotit Perëndisë tuei; gjith' ata *qi janë* rreth ati le të bienë dhunëtia të frikëshimit,
- ¹² i cilli ngre frymën' e zotënivet, të frikëshimit ndër mbëretënit e dheut.

77

Mbë të parinë kankatuer, për ledhuthunë. Psallm' e Asafit.

- ¹ Zani em *ashtë* te Perëndia, edhe klitha: zani em *ashtë* te Perëndia, edhe ma vuni veshinë.
- ² Ndë ditë të shtrëngimit t'em kërkova Zotinë, shtrijshem duert' e mia natenë, edhe s'pushoishem, shpirti em s'donte me u ngushlluem.
- ³ Kuitova Perëndinë, edhe u përziëshë, u mendueshë, edhe m' u fik fryma. Selah.
- ⁴ Mbaita syt' e mi pa gjumë, u përziëshë, edhe s'mundesh me folunë.

- ⁵ Mendova ditt' e herëshime, *edhe* viet e moçim.
- ⁶ Bie ndër mend kankënë t'eme, natenë mendohem bashkë me zemrënë t'eme, edhe fryma eme kërkon.
- ⁷ Mos ka me *më* hedhunë tej Zoti për gjithë jetënë, edhe s'do të më pëlqejë ma?
- ⁸ A por mbeti për kurdo përdëllimi i ati? Pushoi fjala e ati bres mbas brezi?
- ⁹ Vallë mos harroi Perëndia me përdëlljem? Mos ka me mbyllunë përdëllimet' e vet ndë zemërim *të vet*? Selah.
- ¹⁰ Ateherë thashë: Këjo *ashtë* dobësina eme: ndërrimi i së diathtësë të Naltit?
- ¹¹ Kam me përmendunë punët' e Zotit, po, kam me përmendunë mërekullit' e tua çë ndë krye të herësë.
- ¹² Edhe kam me shkuem ndër mend gjithë vepërat' e tua, edhe kam me u menduem për të punuemet' e tua.
- ¹³ O Perëndi, udha jote *ashtë* ndë *vend* të shenjtënuem, cilli perëndi *ashtë*' i math, si Perëndia *ynë*?
- ¹⁴ Ti *je* Perëndia qi ban mërekulli, diftove fuqinë tande ndër kombet.
- ¹⁵ Shpërbleve me krahinë *tand* popullinë tand, të bijt' e lakobit edhe të Iosefit. Selah.
- ¹⁶ Të panë ujënate, o Perëndi, të panë ujënate, *edhe* u frikuenë, edhe u drothnë abysate.
- ¹⁷ Retë derthnë ujëna, qijetë dhanë za, edhe shigjetat' e tua shkuenë.
- ¹⁸ Zan' i bubullimësë s'ate *ishte* ndë rrotullët, vetimate ndritnë botënë, u tund e u droth dheu.
- ¹⁹ Udha jote *ashtë* ndëpër dhet, edhe rrugat' e tua *janë* ndë shumë ujëna, edhe gjurmat' e tua nukë ngjifenë.
- ²⁰ I hoqe udhënë popullit t'yt, porsi dhen, me dorë të Moiseut edhe të Aaronit.

78

Mashhil i Asafit.

- ¹ Ven'-i vesh ligjësë s'eme, o populli em, ulni veshëtë tuei mbë fjalët' të gojësë s'eme.
- ² Kam me hapunë gojënë t'eme ndë parabullë, kam me folunë fjalë të errëta çë ndë krye të herësë.
- ³ Sa ndigjuem e ngjoftëm, edhe na treguen' atënitë t'anë.
- ⁴ S'kemi *mei* pshefunë prei dielmvet atyne ndë tietërë bres, tue diftuem lavdurimet' e Zotit, edhe fuqin' e ati, edhe mërekullit e ati, qi bani.
- ⁵ Edhe ngriti deshmim te lakobi, edhe vuni ligjë ndë Israel, *për* sa urdhënoi atënitë t'anë me i bamë të ngjofuna te bijt' e vet,
- ⁶ për me ngjofunë brezi tietërë, bijtë qi kanë për me lemë: do të rriten' e do t'ua tregojënë bijvet vet,
- ⁷ qi të venë shpëresën' e vet mbë Perëndinë, edhe të mos harrojënë punët' e Perëndisë, edhe të ruejën' urdhënimet' e ati,
- ⁸ qi të mos bahenë porsi atënit' e atyneve, bres i shtrembët' edhe i pandigjueshim, bres qi nukë ndreqi zemërën' e vet, edhe frym' e ati nuk' i mbaiti besënë Perëndisë.
- ⁹ *Porsi* të bijt' e Efraimit, tue ngrefun' e tue siellë me harqe, u këthyenë mbrapa ditën' e luftësë.
- ¹⁰ Nuk rueitnë dhiaten' e Perëndisë, edhe nukë deshnë me ecunë ndë ligjë të ati.

- 11 Edhe harruenë punët' e ati, edhe ato mërekullit e ati, qi u pat diftuem.
- 12 Ndër syt të atenavet atyne bani mërekullime ndë dhet të Misirit, ndë fushë të Zoanit.
- 13 Çau detinë, edhe i shtiu mb'-at'-anë, edhe vuni ujënate porsi grumbullë,
- 14 edhe u hoqi udhënë ditënë ndë re, edhe gjithë natenë ndë dritë të ziarmmit.
- 15 Çau gurë ndë shkreti, edhe u dha me pimë ujë, porsi *prei* abyssavet mëdha,
- 16 edhe nxuer ujë *prei* gurit, edhe sdrypi ujëna porsi lumëna.
- 17 Por ata gjithënji fëjeishinë ma tepërë kundrë ati, tue idhënuem të Naltinë ndë vend të thate.
- 18 Edhe gërganë Perëndinë ndë zemërët të vet, tue lypunë të ngranë mbas andësë vet,
- 19 edhe folnë kundrë Perëndisë, tue thanë: Mos mundetë Perëndia me bamë gati truvezë ndë shkreti?
- 20 Përandai i ra gurit, edhe rrothnë ujëna, edhe vrijuenë purroj, mos mundetë me dhanë edhe bukë? A me bamë gati mish për popullin e vet?
- 21 Për këtë ndigjoi Zoti, edhe u zemëruë, edhe u ndes ziarm kundrë lakobit, por hypi edhe zemërim kundrë Israelit,
- 22 se s'i besuenë Perëndisë, as shpëryenë ndë shpëtim të ati.
- 23 Ndonëse urdhënoi retë së nalti, edhe hapi dyert' e qiellit,
- 24 edhe lëshoi shi manne tek ata për me ngranë, e u dha grunë qielli.
- 25 Njeriu hangër bukë engjujsh, u dërgoi ushqim deri sa u nginë.
- 26 Ngriti ndë qiell erën' e së lemesë, edhe pruni erë shiu me anë të fuqisë vet.
- 27 Edhe lëshoi shi mishi mbi ata, porsi pluhunë, edhe shpendë fluturake, porsi ranën' e detit,
- 28 edhe ranë ndë miedis të ushtërisë atyne, rreth tendavet atyne,
- 29 edhe hangrën, e u nginë fort, edhe u bani dëshërimin' atyneve.
- 30 Nuk' u shternë *prei* dëshërimin' vet. Por edhe *kur ishte* të ngranët' e atyneve ndë gojët t'atynëve,
- 31 edhe zemërimi i Perëndisë erdhi mbi ata, edhe vrau ma të mëdhejtë *prei* atyne, edhe vuni poshtë të sgjedhunit' e Israelit.
- 32 Me gjithë këto fëjyen' edhe ma, edhe nuk' u besuenë mërekullivet ati.
- 33 Përandai prishi dëtt' e atyneve ndë të kotë, edhe viet' e atyneve së shpeiti.
- 34 Kur i vriste, ateherë e kërkoshinë, edhe këtheheshin' e pritshinë Perëndinë herët,
- 35 edhe kuitojëshinë, se Perëndia *ashtë* ndifmësi i atyneve, edhe i nalti Perëndi *ashtë* shpërblimtari i atyneve.
- 36 Edhe e dojshinë me gojën' e vet, por e rreishinë me gjuhën' e vet,
- 37 edhe zemëra e atyne nuk' ishte e drejtë tek ai, as nukë qenë besëtarë ndë dhiatet t'ati.
- 38 Por ai *ishtë* i dhimpshim, edhe u fali fajetë, edhe nuk' i vdori, edhe shumë herë ndali zemërimin' e vet, edhe nukë lëshoi gjithë mënin' e vet,
- 39 edhe i ra ndër mend, se ishinë mish, erë qi shkon, e s'këthehetë *ma*.
- 40 Sa herë e idhënuenë ndë shkretinë, edhe e zemëruemë ndë dhe të thate.
- 41 Edhe u këthyenë, e gërganë Perëndinë, edhe nxenë Shenjtin' e Israelit!
- 42 Nukë menduenë dorën' e ati, ate ditë qi i shpëtoi *prei* anëmikut;
- 43 kush diftoi shenjet' e veta ndë Misirë, edhe mërekullit' e veta ndë fushë të Zoanit,
- 44 edhe këtheu lumënat' e atyneve mbë gjak, edhe rrëkenat' e atyneve, qi të mos

pijnë?

- ⁴⁵ U dërgoi mizë qeni, edhe i hangër, edhe bretëkosa, edhe i vdori.
⁴⁶ Edhe dha pemët' e atyneve krymbit, edhe mundimet' e atyneve karcalecit.
⁴⁷ Prishi vëneshtët' e atyneve me breshënë, edhe mandat' e atyneve me brymë,
⁴⁸ edhe dha bagëtit' e atyneve breshënit, edhe tufat' e atyneve rrufevet.
⁴⁹ Solli mbi ata të njetët' e zemërimit vet, zemërim e mëni e shtrëngim, tue dërguem
ato me anë engjujsh keq-bamës.
⁵⁰ I hapi udhë zemërimit vet, edhe s'kurseu shpirtin' e atyneve prei vdekësë, edhe
dha jetën' e atyne ndë mort,
⁵¹ edhe i ra çdo paralindësi ndë Misirë, ballin' e fuqisë atyneve ndë tendët të Hamit,
⁵² edhe ngriti *prei andej* popullin' e vet porsi dhen, edhe u hoq udhënë ndë shkreti
porsi tufeje,
⁵³ edhe u hoq' udhënë mbë shpëresë, edhe nuk' u frikuenë; edhe deti mbuloi
anëmiqt' e atyneve.
⁵⁴ Edhe i shtiu ndë synuer të shenjtënisë vet, *ndë* këtë mal, *qi* fitoi e diathta e ati,
⁵⁵ edhe përzuni kombetë prei sysh atyneve, edhe ua dau trashigiminë me littar, edhe
nguli farat' e Israelit ndë tendat t'atyneve.
⁵⁶ Por *ata* gërganë edhe idhënuenë Perëndin' e naltë, edhe nukë rueitnë deshmimet'
e ati,
⁵⁷ por u këthyenë, e duelnë prei fjalësë, porsi atenit' e atyneve, u këthyenë porsi hark
i shtrembëtë;
⁵⁸ edhe e zemëruenë me *tempuj* ndër kodrat e veta, edhe e shtinë ndë zmir me të
gëdhendunat e atyne.
⁵⁹ Ndigjoi Perëndia, edhe u zemëruë tepërë, edhe iu ndye fort Israeli,
⁶⁰ edhe hoq dorë prei tendësë Shiloit, *asai* tendësë *qi* pat ndenjünë ndërmiet
njerëzish,
⁶¹ edhe dha fuqin' e ati ndë robëni, edhe lavdin' e ati ndë dorë të anëmikut.
⁶² Edhe dha popullin' e vet ndë *gojë të* shpatesë, edhe u zemëruë tepërë kundrë
trashigimit vet.
⁶³ Ziarmi hangër dialoshët' e atyneve, edhe virgjineshat' e atyneve nukë panë gëzim.
⁶⁴ Priftënit' e atyneve ranë ndë *gojë të* shpatesë, edhe të vejat' e atyneve nukë qjanë.
⁶⁵ Ateherë Zoti u ngrit porsi prei gjumit, *si nji njeri* i fortë, qi bërtet prei venësë,
⁶⁶ edhe u ra anëmiqvet vet mbrapazë, u dha shpërnderim për gjithë jetënë.
⁶⁷ Edhe hodhi tej tendën' e Iosefit, edhe nukë sgjoth farën' e Efraimit,
⁶⁸ por sgjoth farën' e Iudësë, malin' e Sionësë, të cillin' e deshi.
⁶⁹ Edhe ndërtoi shenjtënoren' e vet porsi *shtëpi* të naltë, porsi dhenë qi themeloi për
gjithë jetënë.
⁷⁰ Edhe sgjoth Davidinë shërbëtorin' e vet, edhe e hoq prei tufavet dhenvet;
⁷¹ mbrapa pëllorevet e pruni, për me kullotunë Iakobinë popullin' e ati, edhe Israelinë
trashigimin' e ati.
⁷² Edhe i kulloti mbas zemrësë vet pa të keqe, edhe u hoq udhënë me të vëjefshimet
duert e veta.

79

Psallm' e Asafit.

¹ O Perëndi, erthnë kombe mbë trashigimt tand, ndynë tempullinë tand të

- shenjtënueminë, vunë Ierusalemënë mbi grumbulla.
- ² Dhanë trupat' e shërbëtorëvet tu me i ngranë shpendët' e qiellit, *edhe* mishin' e të dreitëvet tu bishavet dheut.
- ³ Derthnë gjakun' e atyneve porsi ujë rreth Ierusalemësë, edhe s'kishte kush t'i vorronte.
- ⁴ U bam shpërnderim ndër fëqinj të tonë, të përqeshun' e të përbuzunë ndër ata *qi janë* rreth nesh.
- ⁵ Deri kurë, o Zot, ke me u zemëruem përherë? Ka me diegunë zmiri yt porsi ziarm?
- ⁶ Derth zemëriminë tand mbi ata kombe qi nukë të ngjofinë, edhe mbi ato mbëretënia qi nuk thirrën mb'emënit tand,
- ⁷ se hangrën Iakobinë, edhe shkretuenë vendin' e ati.
- ⁸ Mos kuito kundrë nesh paudhënit' e të herëshimvet, le të na e mbërrijënë shpeit përdëllimet' e tu, se u përvum tepërë.
- ⁹ Ndif-na, o Perëndia i shpëtimit t'ynë, për punët të lavdisë emënit t'yt, edhe liro-na, edhe bahu i përdëlllyeshim mbë fajet tona, për punët të emënit t'yt.
- ¹⁰ Mos thonë ndonji herë kombetë: Ku *ashtë* Perëndia i atyneve? *Edhe* u ngjoftë ndër kombet, përpara syvet t'anë, shpagimi i gjakut shërbëtorëvet tu, qi u derth.
- ¹¹ Arthtë përpara teje shamtima e të lidhunavet; mbas madhënisë krahit t'yt, ruei te bijt' e atyneve qi janë vramë,
- ¹² edhe ep-u fëqinjvet t'onë, o Zot, shpërnderiminë qi të shpërnderuenë ndë gjit të atyneve, për një shtate.
- ¹³ Por na populli yt, edhe dhent' e kullotësë s'ate, kemi më të lavduruem për gjithë jetënë, bres mbas brezi kemi me diftuem lavduriminë tand.

80

Mbë të parinë kankatuer, mbi Shoshanim-edhuth. Psallm' e Asafit.

- ¹ Mba vesh, ti qi kullot Israelinë, ti qi i heq udhënë Iosefit porsi tufeje, ti qi rri mbi Qerubim, shfaqu.
- ² Ndër sy të Efraimit, e të Beniaminit, e të Manasseut, ngre fuqinë tande, edhe eja me na shpëtuem.
- ³ Këthe-na, o Perëndi, edhe ndrit faqenë tande, edhe kemi me shpëtuem.
- ⁴ O Zot Perëndia i fuqivet, deri kurë ke me u zemëruem kundrë të falunit popullit t'yt?
- ⁵ Ushqen ata me bukë lotsh, edhe u ep me pimë ujë lotsh me masë *të madhe*.
- ⁶ Na bane ndër fëqinj t'onë të ngranë me fjalë, edhe anëmiqtë t'anë përqeshinë njëni tietërinë.
- ⁷ Këthe-na, o Perëndia i fuqivet, edhe ndrit faqenë tande, edhe kemi me shpëtuem.
- ⁸ Prune veshtë prei Misirit, përzune kombe, edhe e mbolle.
- ⁹ I bane gati vend përpara, edhe e banë të zajë rranjë, edhe mbushi dhenë.
- ¹⁰ U mbuluenë maletë prei hies' ati, edhe degat' e ati *ishinë porsi* dullenjat' e Perëndisë.
- ¹¹ Shtrini hardhiat' e veta deri ndë det, edhe bimat' e veta deri ndë lumt.
- ¹² Përse shture gjerdhet' e ati, edhe gjith' ata qi shkojnë udhësë e vielinë?
- ¹³ Thiu i pyllit e shkretton, edhe bisha e fushës' e kullot.
- ¹⁴ O Perëndia i fuqivet, këthehu pra, shtierë sytë prei qiellit, edhe shif, edhe vështro këtë veshtë,

- ¹⁵ edhe ate veshtinë, qi mbuell e diathta jote, edhe ate bimënë *qi* forcove për vetëhet tande.
- ¹⁶ U dogj ndë ziarm, *edhe* u shkul, hupnë prei qirtimit faqesë s'ate.
- ¹⁷ Qoftë dora jote mbi burrin' e së diathtësë s'ate, *edhe* mbi të birin' e njeriut *qi* e forcove për vetëhenë tande.
- ¹⁸ Edhe na s'kemi me u mërguem prei teje; ep-na frymë të gjallë, edhe kemi me thirrë mb'emënit tand.
- ¹⁹ O Zot Perëndia i fuqivet, këthe-na, ndrit faqene tande, edhe kemi me shpëtuem.

81

Mbë të parinë kankatuer, mbi Gittith: *Psallm' e Asafit.*

- ¹ Këndoni me gëzim për Perëndinë, fuqinë t'onë, brohorini për Perëndinë' e lakobit.
- ² Merrni kankë, edhe bini tympanësë, qitharë të pëlqyeshime bashkë me psallter.
- ³ Bini pipësë ndë hanë të re, ndë ditë të shënueme të festësë s'anë.
- ⁴ Se *asht* urdhënë mbë Israelinë, *edhe* ligj' e Perëndisë lakobit.
- ⁵ Vuni këte për deshmin te Iosefi, kur duel *ai* prei dheut Misirit, *atie* ku ndigjova *nji* gjuhë, qi nuk' e ngjifshiem.
- ⁶ Largova krahin' e ati prei barrësë, duert' e ati u hoqnë prei kofinit.
- ⁷ Më thirre ndë shtrëngim, edhe të shpëtova, t'u përgjegja prei të pshefunit *vendit* bumbullimësë, të shprovova nd'ujënat të Meribahut. Selah.
- ⁸ Ndigjo, o populli em, edhe kam me bamë deshmi kundrë teje,
- ⁹ o Israel, ndë më ndigjofsh, mos jetë te ti perëndi i huej, edhe mos lusish perëndi të huej.
- ¹⁰ Unë *jam* Zoti Perëndia yt, qi të nxora prei dheut Misirit, sgjano gojënë tande, edhe kam me ta mbushunë.
- ¹¹ Por populli em nukë ndigjoi zaninë t'em, edhe Israeli s'më mbaiti vesh.
- ¹² Përandai i *dhashë* ata ndër dëshërimet të zemërës' atyne, *edhe* ecnë ndër këshillet të veta.
- ¹³ Ndë më kishte ndigjuem populli em, *edhe* Israeli ndë kishte ecunë mb'udhët të mia,
- ¹⁴ përnjiherë do të kishiem vumë poshtë anëmiqt' e atyneve, edhe do të kishiem vumë dorënë t'eme mbi ata qi i shtrëngojinë.
- ¹⁵ Ata qi kanë mëni Zotinë do të ishinë gënjyem tek ai, edhe do të kishinë kohë kurdo,
- ¹⁶ edhe do t' i kishte ushqyem me ballin' e grunit, edhe kishiem me të ngimë me mialtë guri.

82

Psallm' e Asafit.

- ¹ Perëndia rri ndë përmbëledhiet të fortit, ka me gjykuem ndërmiet perëndivet.
- ² Deri kurë keni me gjykuem pa udhë, edhe keni me u mbaitun' anënë të pabesëvet? Selah.
- ³ Gjykoni të vobegun' edhe të vorfëninë, bani-a me udhë të përvumit edhe të vobegut.
- ⁴ Lironi të nevojëshimin' edhe të vobegunë, shpëtoni *ate* prei dorësë të keqit.

⁵ Nukë marrinë vesht, as kupëtojënë, ecinë nd'errësinë, gjithë themelet' e dheut u lëkuntënë.

⁶ Unë thashë: Ju *jeni* perëndina, edhe të gjithë bijt' e të Naltit,

⁷ por ju vdisni porsi njerës, edhe bijni porsi një prei urdhënarësh;

⁸ ngreu, o Perëndi, e gjyko dhenë, se ti ke me trashiguem gjithë kombetë.

83

Kankë psallm' e Asafit.

¹ O Perëndi, mos u resht, mos hesht, edhe mos pusho, o Perëndi.

² Sepse shif anëmiqt' e tu te bajënë gjam, edhe ata qi të kanë mëni ngritnë krye.

³ Banë këshille të keqe kundër popullit t'yt, edhe këshilluenë kundër të pshefunivet tu.

⁴ Thanë: Eni, e le të shueimë ata prei kombit, edhe emëni i Israelit le të mos përmendetë ma.

⁵ Se banë këshille me një zemërë bashkë, lithnë fjalë kundër teje.

⁶ Tendat e Edomit, edhe Ismaelitëtë, Moabi edhe Hagarianëtë.

⁷ Gebali, edhe Ammoni, edhe Amaleku, Filistenjtë bashkë me ata qi rrinë ndë Tyrë.

⁸ Por edhe Assurri u bashkue me ata, u ndimuenë të bijvet Lotit. Selah.

⁹ Ban-ua si Madianitëvet, si Sisarait, si labinit ndë purrue të Kisonit.

¹⁰ *Të cillëtë* hupnë ndë En-dor, u banë si plehë ndë dhet.

¹¹ Ban zotënit' e atyneve porsi Orebin' e Zebin' e Zebeen' e Salmananë, gjithë të parët' e atyneve, të cillëtë thanë:

¹² Le të trashigoimë për vete vendetë qi rri Perëndia.

¹³ O Perëndia em, ban-i ata porsi rrotovile, porsi kashtë përpara erësë.

¹⁴ Porsi ziarm qi diek pyllinë, edhe porsi flakë qi përcëllon maletë,

¹⁵ kështu përzen-i me thëlliminë tand, edhe trem-i me erënë tande të fortënë.

¹⁶ Mbush-u faqetë me shpërnderim, edhe kanë me kërkue emëninë tand, o Zot.

¹⁷ U turpënofshin' e u përziefshinë për gjithë monë, edhe u turpënofshin' e u vdiershinë,

¹⁸ edhe le të ngjofinë se ti qi e ke eminë Zot, *je* vetëm' i Naltë mbë gjithë dhenë.

84

Mbë të parinë kankatuer, mbi Gittith. Psallmë për të bijt e Koreut.

¹ Sa të dashuna *janë* tendat' e tua, o Zot i fuqivet.

² Shpirti em mallënjën, e fiketë fort për oborret' e Zotit, zemëra eme edhe mishi em gëzohenë për Perëndin' e gjallë.

³ Sepse zogu gjeti të ndenjënë, edhe turtulli fole për vetëvetëhenë, atie ku të vejë zoqt' e vet, theroret' e tua, o Zot i fuqivet, Mbëreti em, edhe Perëndia em.

⁴ Lum ata qi rrinë ndë shtëpit tande, për gjithëmonë kanë me të lavduruem. Selah.

⁵ Lum ai njeri qi *ka* ndifmë prei teje, udhët e *tua janë* ndë zemërët t'atyneve,

⁶ të cillëtë tue shkuem ndëpër gropësinat të qjamt, bajën' ate krue, por edhe shiu mbush gropate.

⁷ Venë prei fuqie mbë fuqi, *gjithë-se-cilli prei atyneve* duketë përpara Perëndisë ndë Sionë.

- ⁸ O Zot Perëndia i fuqivet, ndigjo të falunitë t'ëm; mba vesh, o Perëndia i lakobit.
Selah.
- ⁹ Shif, o Perëndi, mburonja jonë, edhe shtierë sytë mbë faqet të lyemit t'yt.
- ¹⁰ Se ma mirë *ashtë nji* ditë nd'oborret të tu, se mijëna *ngjeti*; do të s gjithshiem ma tepërë me ndenjunë ndë derët të shtëpisë Perëndisë t'ëm, se me ndenjunë ndë tendat të së keqesë.
- ¹¹ Se Zoti Perëndia *ashtë diell*' edhe mburonjë, Zoti ka me dhanë hir edhe lavdi, s'ka me u ndalunë të mirate atyneve qi ecinë ndë të pakeqenë.
- ¹² O Zot i fuqivet, lum ai njeri qi shpëren mbë tyi.

85

Mbë të parinë kankatuer. Psallmë për të bijt e Koreut.

- ¹ Të pëlqeu dheu yt, o Zot, këtheve lakobinë prei robënisë.
- ² I fale paudhënitë popullit t'yt, mbulove gjithë fajet' e atyneve. Selah.
- ³ Pushove gjithë zemëriminë tand, u këtheve prei mënisë zemërimit t'yt.
- ⁴ Këthe-na, o Perëndia i shpëtimit t'ynë, edhe këthe zemëriminë tand prei nesh.
- ⁵ *Mos* ke me qenunë kur-do zemëruem mbë ne? *Apor* ke me shtrimë zemëriminë tand bres mbas brezi?
- ⁶ Nukë do të këthehesh me na dhanë jetë, qi të gëzohetë populli yt për tyi?
- ⁷ Difto-na përdëlliminë tand, o Zot, edhe ep-na shpëtiminë tand.
- ⁸ Kam me ndigjuem qish ka me *më* folunë Zoti Perëndi, se ka me folunë paqtim te populli i vet, edhe te të drejtët' e vet, edhe le të mos këthehenë ndë marri.
- ⁹ Por ngjat atyneve qi kanë frikë ate *ashtë* shpëtimi i ati, qi të rrijë lavdi ndë dhet t'anë.
- ¹⁰ Përdëllimi edhe e vërteta hasnë bashkë, dreitënia e paqtimi u banë miq.
- ¹¹ E vërteta ka me lemë prei dheut, edhe dreitënia ka me u kurrusunë prei qiellit.
- ¹² Sepse Zoti ka me dhanë të mirënë, edhe dheu ynë ka me dhanë pemën' e vet,
- ¹³ dreitënia ka me ecunë përpara ati, edhe ka me vumë mb'udhë hapat' e veta.

86

Urata e Davidit.

- ¹ Kurrus veshinë tand, o Zot, *edhe* ndigjo-më, se unë *jam* i vobek e i nevojëshim.
- ² Ruei shpirtinë t'ëm, se jam i drejtë; ti, o Perëndia em, shpëto shërbëtorinë tand, qi shpëren mbë tyi.
- ³ Përdëlle-më, o Zot, se tyi po thërras gjithë ditënë.
- ⁴ Gëzo shpirtin' e shërbëtorit t'yt, se te ti, o Zot, vara shpirtinë t'ëm.
- ⁵ Se ti, o Zot, *je* i mirë, e i dhimpshim, e shumë i përdëlllyeshim mbë gjith' ata qi thërresinë mbë tyi.
- ⁶ Mba-i vesh të falunit t'ëm, o Zot, edhe ndigjo zanin' e të lutunavet mia;
- ⁷ kam me thirrunë mbë tyi ndë ditë të shtrëngimit t'ëm, se ke me më ndigjuem.
- ⁸ Nukë të gjan ndonji ndër perëndinat, o Zot; as *nukë janë* pors punët' e tua.
- ⁹ Gjithë kombetë qi bane, kanë me ardhun' e me lutunë përpara teje, o Zot, edhe kanë me lavduruem emëninë tand,
- ¹⁰ se ti je i math, edhe ban mërekulli, ti je i vetëmi Perëndi.

- ¹¹ Hiq-më nd'udhët tande, o Zot, *edhe* kam me ecunë ndë të vërtetët tande, ngjit zemrënë t'eme ndë frikët të emënit t'yt.
- ¹² Kam me të lavduem më gjithë zemrënë t'eme, o Zot Perëndia em, *edhe* kam me lavduruem emëninë tand për gjithë jetënë.
- ¹³ Se përdëllimi yt *asht'* i math mbë mue, *edhe* shpëtove shpirtinë t'em prei vorrit fort të poshtëm.
- ¹⁴ O Perëndi, të paudhët' u ngritnë kundrë meje, *edhe* përmëledhëje të fortësh kërkuenë shpirtinë t'em, *edhe* nukë të vunë përpara vetëvetëhesë.
- ¹⁵ Por ti, o Zot, *je* Perëndi i dhimpshim, e i përdëllueshim, e zemërë-gjanë, e përdëllim-math, e i vërtetë.
- ¹⁶ Shtierë sytë mbë mue, *edhe* përdëlle-më; ep-i fuqinë tandë shërbëtorit t'yt, *edhe* shpëto të birin' e shërbëtoresë s'ate.
- ¹⁷ Ban tek unë shenjë për të mirë, qi të shofin' ata qi më kanë mëni, *edhe* të turpënohenë, se ti, o Zot, më ndife, e më ngushullove.

87

Psallmë kanke për të bijt e Koreut.

- ¹ Themelet' e ati *janë* ndë malet të shenjtënuem.
- ² Zoti do dyert' e Sionësë ma tepërë se gjithë tendat' e lakobit.
- ³ Fjalë të lavdueme u folnë për tyi, o qytet i Perëndisë. Selah.
- ⁴ Kam me kuituem Rahabën' *edhe* Babylonënë ndër ata qi më ngjofinë: qe Palestina, *edhe* Tyra, bashkë me Ethiopinë, kyi leu atie.
- ⁵ *Edhe* për Sionënë kanë me thanë: Akë-kush e akë-kush leu nd'ate, *edhe* ai i Nalti ka me e forcuem.
- ⁶ Zoti, kur të shkruiejë emënat' e popujvet, ka me treguem, se kyi leu atie. Selah.
- ⁷ *Edhe* kankatorëtë, *edhe* ata qi u bienë organavet, *kanë me thanë*, gjithë bunimet' e mi *janë* te ti.

88

Psallmë kankë për të bijt e Koreut, mbë të parinë kankatuer mbi Mahalath-leannoth, Mashhil i Heman Ezrahitit.

- ¹ O Zot Perëndia i shpëtimit t'em, dit' e nate thirra përpara teje;
- ² Ie të vijë përpara teje të falunitë t'em, ul veshinë tand mbë klithmët t'eme.
- ³ Se u mbush me të këqia shpirti em, *edhe* jeta eme po afrohetë ndë vorrt.
- ⁴ U ngjeha bashkë me ata qi sdrypinë ndë gropë, u bashë pors i njeri pa fuqi;
- ⁵ Ianë ndër të vdekunit, pors i të vramitë qi kanë ndë vorr, të cillëtë ti nukë kuiton ma, *edhe* u këputnë prei dorësë s'ate.
- ⁶ Më vunë ndë gropë fort të poshtëme, ndë erresinë e ndë thellësina.
- ⁷ Zemërimi yt qindroi mbi mue, *edhe* solle *mbi mue* valët e tua. Selah.
- ⁸ Mërgove prei meje të ngjofunit' e mi, më bane ndynësinë ndër ata, u mbylla, e s'mundem me dalë.
- ⁹ Synit t'em iu pre fuqia prei shtrëngimit: thirra mbë tyi, o Zot, gjithë ditënë shtrina duert' e mia mbë tyi.
- ¹⁰ Mos ke me bamë mërekulli mbë të vdekunit? Apor të vdekunitë kanë me u ngjallunë, *edhe* kanë me të lavduruem? Selah.

- ¹¹ Mos kanë me treguem përdëlliminë tand ndë vorrt, *edhe* të dreitënë tande ndë prishëjet?
- ¹² Mos kanë me u ngjofunë mërekullit' e tua ndë errësinë, edhe dreitënia jote ndë vend të harrimit?
- ¹³ Por unë thirra mbë tyi, o Zot, edhe ndë mëngjes të falunitë t'em ka me të mbërrimë.
- ¹⁴ Përse heth tej shpirtinë t'em, o Zot, këthen mbënjane faqenë tande prei meje?
- ¹⁵ Jam i vobek edhe ndë mundime vdeke çë prei dielmënisë s'eme, po heq prei frikavet tua, *edhe* po vras mendëjenë.
- ¹⁶ Zemërimet' e tu shkuenë mbi mue, edhe frikat' e tua më rrënuenë,
- ¹⁷ më qerthulluenë porsi ujë gjithë ditënë, më qarkuenë bashkë.
- ¹⁸ Mërgove prei meje të dashuninë edhe mikunë, të ngjofunit' e mi ndë errësinë.

89

Mashhil i Ethan Ezrahitit.

- ¹ Kam me kënduem gjithë jetënë për përdëllimet e Zotit, kam me diftuem me gojënë t'eme të vërtetënë tande bres mbas brezi.
- ² Se thashë, ka me u bamë përdëllim për gjithë jetënë, ke me forcuem të vërtetënë tande ndër qillt.
- ³ Bana dhiate bashkë me të sgjedhunitë t'em, iu përgjërueshë Davidit shërbëtorit t'em, ⁴ kur-do kam me forcuem farënë tande, edhe kam me ndërtoem shkambinë tand bres mbas brezi. Selah.
- ⁵ Edhe qilltë kanë me lavduruem mërekullit' e tua, o Zot, edhe të vërtetënë tande ndë përmbëledhëje shenjtënash.
- ⁶ Se kush mundetë me u bamë një me Zotinë ndë qiell? *Edhe cilli* ndër të bijt e të fortëvet mundetë me i shëmbëllyem Zotit?
- ⁷ Perëndia *ashtë* fort i drashunë ndë këshillet të shenjtënavet, edhe i frikshim ndër gjith' ata *qi janë* rreth ati.
- ⁸ O Zot Perëndia i fuqivet, kush të shëmbëllen tyi? Je i fortë, o Zot, edhe e vërteta jote *ashtë* rreth teje.
- ⁹ Ti urdhënon fuqin' e detit, edhe ti sbut të ngritunit' e valëvet ati.
- ¹⁰ Ti dërrmove Rahabënë, porsi të plagosunë, përdave anëmiqt' e tu me krahin' e fuqisë s'ate.
- ¹¹ Qilltë *janë* të tutë, edhe dheu *ashtë* yti, ti themelove botën' edhe të mbushunit' e asai.
- ¹² Ti krijove anën' e borës' edhe anën' e mies-ditësë, Thabori edhe Hermoni kanë me u gëzuem për eminënë tand.
- ¹³ Krahi yt *ashtë* i fortë, dora jote *ashtë* e fuqishime, e diathta jote *ashtë* e naltë.
- ¹⁴ Dreitëni edhe gjyq *ashtë* themeli i shkambit t'yt, përdëllimi edhe e vërteta prijnë përpara syvet tu.
- ¹⁵ Lum ai popull qi ngjef brohori; o Zot, kanë me ecunë ndë dritë të faqesë s'ate.
- ¹⁶ Gjithë ditënë kanë me u gëzuem mb'emënit tand, edhe kanë me u naltuem mbë dreitënit tande.
- ¹⁷ Se ti *je* mburrimi i fuqisë atyne, edhe ndë pëlqimt tand ka me u naltuem brini ynë.
- ¹⁸ Se ndifma jonë *ashtë* e Zotit, edhe mbëreti ynë *ashtë* i shenjtit Israel.
- ¹⁹ Ateherë i fole të dreitit t'yt me të pamë, edhe i the: Vuna ndifmë mbë *nji* të fortë,

naltova *nji* të sgjedhunë prei popullit.

- ²⁰ Gjeta Davidinë shërbëtorinë t'ëm, e leva me voj t'ëm të shenjtënuem.
- ²¹ Dora eme ka me e forcuem, edhe krahi em ka me i dhanë fuqi.
- ²² Anëmik s'ka me dalë ma i fortë se ai, as bir pa-udhënie s'ka me i bamë keq.
- ²³ Edhe kam me premë anëmiqt' e ati përpara syvet ati, edhe kam me thyem ata qi e kanë mëni.
- ²⁴ Por dreitënia eme edhe përdëllimi em *kanë me qenunë* bashkë me ate, edhe mb'emënit t'ëm ka me u naltuem brini i ati.
- ²⁵ Edhe kam me vumë dorën' e ati mbë dhet, edhe të diathtën' e ati mbë lumënat.
- ²⁶ Ai ka me thirrunë tek unë: Ti je Ati em, Perëndia em, edhe shkrep i shpëtimit t'ëm.
- ²⁷ Edhe unë kam me e bamë paralindës, të naltë mbë mbëretënit e dheut.
- ²⁸ Kur-do kam me rueitunë përdëlliminë t'ëm për ate, edhe dhiata eme ka me qenun' e besueme bashkë me ate.
- ²⁹ Edhe do të baj farën' e ati me mbetunë jetë mbas jete, edhe shkambi i ati porsi ditt' e qiellit.
- ³⁰ Ndë hiekshinë dorë të bijt' e ati prei ligjëses s'eme, edhe ndë mos ecëshinë ndë gjyqet e mi,
- ³¹ ndë ndyfshin' urdhënimet' e mi, edhe ndë mos rueiçinë porosiat' e mia,
- ³² ateherë kam me vështuem me shkop paudhënit' e atyneve, edhe me vishkulla të shtrembëtat' e atyneve.
- ³³ Por s'kam me hiekunë përdëlliminë t'ëm prei ati, as kam me dalë rrenës ndë të vërtetët t'eme.
- ³⁴ S'kam me prishunë dhiatenë t'eme, as kam me këthyem qish duel prei buzëvet mia.
- ³⁵ Nji herë bana be mbë shenjtëninë t'eme, se s'kam me dalë rrenës te Davidi.
- ³⁶ Fara e ati ka me mbetunë për gjithë jetënë, edhe shkambi i ati porsi dielli, përpara meje,
- ³⁷ edhe porsi hana ka me qindruem për gjithë jetënë, edhe porsi deshmitar i besuem ndë qiell. Selah.
- ³⁸ Por ti hodhe tej, edhe more mëni, edhe u zemërove kundër të lyemit t'yt.
- ³⁹ Prishe dhiaten' e shërbëtorit t'yt, ndyne kunorën' e ati *tue hedhunë* për dhe.
- ⁴⁰ Rrënove gjithë gjerdhet' e ati, prishe muret' e ati.
- ⁴¹ Rrëmbejën' ate gjithë ata qi shkojën' udhësë; u ba shpërnderim ndër fëqinjt e vet.
- ⁴² Naltove të diathtën' e anëmikut ati, gëzove gjith' anëmiqt' e ati:
- ⁴³ shtrembënove presën' e shpates' ati, edhe nuk' i ndife ndë luftë,
- ⁴⁴ shove shkëlqimin' e ati, edhe hodhe përdhe shkambin' e ati.
- ⁴⁵ Shkurtove ditt' e dielmënisë ati, u mbulove me turp. Selah.
- ⁴⁶ Deri kurë, o Zot? Ke me këthyem faqenë mbënjane përherë? Ka me u diegunë zemërimi yt porsi ziarm?
- ⁴⁷ Kuito, sa e shkurtën *ashtë* koha eme, mos i ke krijuem kot gjithë të bijt' e njerëzëvet?
- ⁴⁸ Cilli njeri ka me rruem, e s'ka me pamë vdekë? *Cilli* ka me shpëtuem shpirtin e vet prei dorësë vorrit? Selah.
- ⁴⁹ Ku *janë* përdëllimet' e tu të moçimitë, o Zot, *qi* bane be Davidit ndë të vërtetët tande?
- ⁵⁰ Kuito, o zot, shpërnderimin' e shërbëtorëvet tu, *qi* bar ndë gjijt t'ëm *prei* shumë

popujsh,

⁵¹ me të cillinë shpërnderuen' anëmiqt e tu, o Zot, me të cillinë shpërnderuenë gjurmat' e të lyemit t'yt.

⁵² I bekuem *qoftë* Zoti për gjithë jetënë. Amen, edhe amen.

90

Urata e Moiseut, njeriut Perëndisë.

¹ O Zot, ti na u bane pshtetëje bres mbas brezi.

² Para se të lejën maletë, edhe të gatueish dhen' e botënë, edhe çë prei jetësë së jetësë, ti *je* Perëndia.

³ Këthen edhe e ban njerinë pluhunë, edhe thue: Këthehi, o të bijt' e njerëzëvet.

⁴ Se një mijë viet ndë syt të *tujanë* porsi dita e dieshime qi shkoi, edhe *porsi* një të rueitunë nate.

⁵ I ban t'i rrëmbejë ujëtë, janë *porsi* andërrë, porsi bar ndë nadie qi përtërihetë.

⁶ Ndë mëngjes lulëzon e përtërihetë; ndë mbramiet këputet' e thahetë.

⁷ Se po vdiremi prei mënisë s'ate, edhe po përzihemi prei zemërimit t'yt.

⁸ Vune pa-udhënitë t'ona përpara teje, *edhe* të pshefate t'ona ndë dritë të faqesë s'ate.

⁹ Se gjithë dittë t'ona shkojnë ndë zemërimt tand, shkoimë vietë t'anë porsi mendim qi shkon ndër mend.

¹⁰ Ditt' e jetësë t'onë *janë* prei vetiut shtatedhetë viet, edhe ndë *qofshinë* tetëdhetë viet për punë të shëndetit, por ma e shumapiesë e atyneve ashtë mundim e të dhimptunë, sepse shkon shpeit, edhe na fluturoimë.

¹¹ Kush ngjef fuqin' e mënisë s'ate, edhe të zemërimit t'yt, mbas frikësë s'ate.

¹² Mëson-*na* me ngjehunë kështu dittë t'ona, qi të ngjisim zemërenë ndë dituni.

¹³ Këthehu, o Zot: deri kurë? Edhe bahu i përdëlllyeshim mbë shërbëtorët e tu.

¹⁴ Ngij-*na* me përdëlliminë tand ndë mëngjest, edhe kemi me u gëzuem e me u gazmuem për gjithë ditt t'ona.

¹⁵ Gëzo-*na* për ato ditt qi na mundove, *edhe* për ata viet qi pam të këqia.

¹⁶ U shpërfaqhtë puna jote mbë shërbëtorët e tu, edhe lavdia jote mbë të bijt e atyneve.

¹⁷ Edhe qoftë ndriçim i Zotit Perëndisë t'onë mbi ne, edhe ndreq punën' e duervet t'ona ndër ne, *edhe* punën' e duervet t'ona ndreq-e.

91

¹ Kush rri ndënë mbulesën' e të Naltit, ka me pasunë të ndenjunitë ndënë hien' e Fuqi-madhit.

² Kam me i thanë Zotit: *Tije* pshtetëja eme, edhe kasteli em, Perëndia em, mb'ate kam me shpëryem.

³ Se ai ka me të shpëtuem prei kurthit gjahtorëvet, *edhe* prei murtajet qi u bie njerëzëvet.

⁴ Ka me të mbuluem me pendët e veta, edhe ka me shpëryem ndënë fletët e ati; e vërteta e ati *do të jetë qark teje* armë edhe mburonjë.

⁵ S'ke me u frikuem prei frikësë natesë, as ditënë prei shigjetësë qi hidhetë,

⁶ as prei murtajësë qi ecën nd'errësinë, as prei prishëjesë qi shkretton ndë mies-ditë.

- ⁷ Nji mijë kanë me ranë së manjëtash tua, edhe dhetë mijë së diathtash tua, *por* te ti s'kanë me u afruem.
- ⁸ Veç me syt e tu ke me shikuem, edhe ke me pamë shpagimin' e fajtorëvet,
- ⁹ se ti vune Zotinë për shpëresënë t'eme, të Naltinë për pshtetëjenë tande.
- ¹⁰ S'ka me të gjaitunë ndonji e keqe, edhe vishkullë s'ka me u afruem ndë tendët tande.
- ¹¹ Se ka me urdhënuem engjujt' e vet për tyi, me të rueitunë ndë gjith' udhët' e tua.
- ¹² Kanë me të ngritunë mbi duer, qi të mos përpieksh kambënë tande mbë gur.
- ¹³ Ke me shkelunë mbi leon e mbi aspindhë, ke me shkelunë mbi këlysh leoni e mbi drangue.
- ¹⁴ Se vuni shpëresënë mbë mue, përandai kam me e shpëtuem; kam me e naltuem, se ngjofiti emëninë t'em.
- ¹⁵ Ka me thirrunë mbë mue, edhe kam me e ndigjuem; kam me i qenunë përënë ndë shtrëngim, kam me e shpëtuem, edhe kam me e lavdue.
- ¹⁶ Kam me e ngimë me ditt të gjata, edhe kam me i diftuem shpëtiminë t'em.

92

Psallmë kanke për ditën' e Sabbatesë.

- ¹ Mirë *ashtë* për me lavduruem Zotinë, edhe me psallunë për emëninë tand, o i Naltë.
- ² Me dhanë za ndë mëngjest për përdëlliminë tand, edhe për të vërtetënë tande për nate,
- ³ me psallter dhetë kordhëzash, bashkë me kankë e me qitharë.
- ⁴ Se më gëzove, o Zot, ndë krijesët tande, kam me u gëzuem për punët e duarvet tua.
- ⁵ Sa u madhuenë punët'e tua, o Zot! Fort thellë hynë mendimet' e tu.
- ⁶ Njeriu i pamend nukë ngjef, edhe i marri s'kupëton këte,
- ⁷ se të pa-besëtë bijenë pors bari, edhe gjith' ata qi punojënë pa udhë lulëzojënë, për me u vdierrë për gjithë jetënë.
- ⁸ Por ti, o Zot, *je* i naltë për gjithë jetënë.
- ⁹ Se qe anëmiqt e tu, o Zot, se qe anëmiqt e tu kanë me u vdierrë, *edhe* gith' ata qi punojënë pa udhë kanë me u përdamë.
- ¹⁰ Por ti ke me naltuem brininë t'em, pors të bri-vetëmit; unë kam me u lyem me voj të ri,
- ¹¹ edhe syni em ka me pamë *si do* për anëmiqt e mi, edhe veshët' e mi kanë me ndëgjuem për të këqijt qi janë ngritunë kundrë meje.
- ¹² I dreiti ka me lulëzuem pors finik, ka me u shumuem pors dullenj' e Libanit.
- ¹³ Ata qi janë mbiellë ndë shtëpit të Zotit, kanë me lulëzuem ndë oborret të Perëndisë sonë, kanë me bamë pemë edhe nd'ate pleqëni të lashtë,
- ¹⁴ *edhe* kanë me qenunë të majm e të ngjomë,
- ¹⁵ për me diftuem, se Zoti, guri em, *ashtë* i dreitë, edhe nuk' *ashtë* pa-udhëni nd'ate.

93

- ¹ Zoti mbëretënon, ashtë veshunë me madhëni, Zoti ka veshun' e ngjeshunë fuqi, edhe forcoi botënë kaqi, sa s'ka me u tundunë.

- ² Shkambi yt ashtë forcuem çë ndë krye të herësë, ti je çë para jetësë.
³ Lumëmate ngritnë, o Zot, lumëmate ngritnë zanin' e vet, lumëmate ngritnë valët' e veta.
⁴ *Por Zoti qi ashtë mbë të nalta, ashtë ma i fortë se zanet' e shumë ujënave, se valët' e forta të detit.*
⁵ Deshmimet' e tu janë fort të besuem, ndë shtëpi tande duhetë shenjtëni, o Zot për ditt të gjata.

94

- ¹ O Perëndia i të marrit shpagime, o Zot Perëndia i të marrit shpagime, duku.
² Naltohu, o gjykates i dheut, ep-u shpagim madhështorëvet.
³ Deri kurë të pa-besët', o Zot, deri kurë kanë me u mburrunë të pa-besëtë?
⁴ *Deri kurë kanë me folun' e me ligjruem ashpërë? Edhe kanë me u mburrunë gjith' ata qi punojënë pa-udhë?*
⁵ Po shtrëngojnë popullinë tand, o Zot, edhe po i bajënë keq trashigimit t'yt.
⁶ Vrasinë të venë e të huejinë, edhe vrasinë të vorfënitë.
⁷ Edhe thonë: S'ka me pamë Zoti, as ka me kupëtuem Perëndia i lakobit.
⁸ Kupëtoni pra, ju të pa-mençimit e popullit, edhe ju të marrëtë, kurë do të urtësosi?
⁹ Ai qi mbuell veshinë, s'ka me ndëgjuem? Ai qi krijoi syninë, s'ka me pamë?
¹⁰ Ai qi urtëson kombetë, s'ka me qirtuem? Ai qi u mëson njerëzëvet mend?
¹¹ Zoti ngjef mendimet e njerëzëvet, se janë të kotë.
¹² Lum ai njeri qi e urtëson, o Zot, edhe e mëson me anë të ligjësë s'ate.
¹³ Qi ta prajsh prei ditvet zeza, deri t'i rëmohetë gropë të pa-besit.
¹⁴ Se Zoti s'ka me hedhunë tej popullin' e vet, edhe s'ka me hiekunë dorë prei trashigimit vet.
¹⁵ Sepse gjyqi ka me u këthyem ndë dreitëni, edhe kanë me i votunë mbrapa gjith' ata qi kanë zemërë të dreitë.
¹⁶ Kush ka me u ngritunë për mue kundrë të këqivet? Kush ka me dalë përpara për mue kundrë atyne qi punojënë pa udhë?
¹⁷ Se ndë mos më kishte pasë ndifunë Zoti, për pak *gja* shpirti em do të kishte pasë ndenjunë ndë vend të pushimit.
¹⁸ Kur thoshiem: Rrëshqiti kamba eme, përdëllimi yt, o Zot, më ndifte.
¹⁹ Kur vritshiem mendëjenë me vetëhe, ngushullimet' e tu gëzuenë zemërënë t'eme.
²⁰ Mos ka shoqëni bashkë me tyi shkambi i pa-udhënisë, qi mendon të shtrembëtë ndë vend të ligjësë?
²¹ Ata gjuejënë shpirtin' e të dreitit, edhe dënojnë gjak të pa-fajm.
²² Por Zoti më ashtë pshtetëje, edhe Perëndia em *ashtë* ndifmës' i shërbesësë s'eme.
²³ Edhe ka me ua dhanë *mbas* pa-udhënis' atyneve, edhe ka me i prishunë mbas së keqes' atyneve; Zoti Perëndia ynë ka me i prishunë.

95

- ¹ Eni, le të gëzohemi për Zotinë, le të brohorijmë për gurin' e shpëtimit t'ynë.
² Le t'ia mbërrimë përpara ati bashkë me lavdurim, le të brohorijmë për ate me psallma.
³ Se Zoti *ashtë* Perëndia i math, edhe mbëret i math përmbi gjithë perëndinat.

- ⁴ Se nd'dorët t'ati *janë* të thellat' e dheut, edhe të naltat' e malevet *janë* t'ati.
⁵ Se deti *asht'* i ati, edhe ai e bani ate, edhe duert' e ati krijuenë tokënë.
⁶ Eni, le t'lusimë, e le t'i biemë ndër kambë, le të bienë ndë gjunë përpara Zotit, qi na krijoi.
⁷ Se ai *ashtë* Perëndia ynë, edhe na *jemi* populli i kullotës' ati, edhe dhent' e dorës' ati. Sod ndë ndëgjofshi zanin' e ati,
⁸ Mos ashpëroni zemërënë tuei, porsi ndë idhënimt t'asai ditësë të gërgamit ndë shkretinët,
⁹ atie ku më gërganë atenitë tuei, e më shprovuenë, edhe panë punët' e mia.
¹⁰ Katerdhetë viet u idhënueshë me *ate* bres, edhe thashë: Kyi *ashtë* një popull me zemërë të gënjyeme, edhe ata nukë ngjofnë udhët' e mia.
¹¹ Përandai u përбетuëshë ndë zemërimt t'em, se s'kanë me hymë ndë të praitunit t'em.

96

- ¹ Këndoni Zotit kankë të re, këndonu Zotit, gjithë dheu.
² Këndoni Zotit, bekoni emënin' e ati, epni za ditë për ditë për shpëtimin' e ati.
³ Diftoni kombevet lavdin' e ati, *edhe* gjithë popujvet mërekullit' e ati.
⁴ Se Zoti *asht'* i math, edhe i vëjefshim për me u lavduruem, *asht'* i frikshim përmbi gjithë perëndinat.
⁵ Se gjithë perëndinat' e kombevet *janë* idhuj, por Zoti bani qijetë.
⁶ Lavdi e madhëni *ashtë* përpara ati, fuqi e bukuri *ashtë* ndë shenjtënoret t'ati.
⁷ Epni Zotit, o ateniat' e popujvet, epni Zotit lavdi e fuqi.
⁸ Epni Zotit lavdin' e emënit ati, merrni dhunëtia, edhe hyni ndë oborret t'ati.
⁹ Lutni Zotinë ndë të bukurënë shenjtënoren' e *ati*, kini frikë prei faqes' ati, gjithë dheu.
¹⁰ Thoni ndër kombet, se Zoti mbëretënon, sepse bota ka me qenun' e forcume, qi të mos tundetë, ai ka me gjukuem popujtë me dreitëni.
¹¹ Le të gëzohenë qijetë edhe le të gazmohetë dheu, le të gjimojë deti, edhe të mbushunit' e ati.
¹² Le të gëzohenë fushate, edhe gjithë qish janë nd'ato, ate-herë kanë me u gazmuem gjithë dru' e pyllit, prei faqesë Zotit,
¹³ se vien, se vien me gjukuem dhenë; ka me gjukuem botënë me dreitëni, edhe popujtë me të vërtetën' e vet.

97

- ¹ Zoti mbëretënon, le të gëzohetë dheu, le të gazmohenë shumë ujdhëza.
² Re e njegullë *ashtë* rreth ati, dreitëni e gjyq *ashtë* të qindruemit' e shkambit ati.
³ Ziarm ecën përpara ati, edhe diek rreth e rotullë anëmiqt' e ati.
⁴ Vetimat' e ati ndrisinë botënë; pa dheu, edhe u tund.
⁵ Maletë tretenë porsi qiri prei faqesë Zotit, prei faqesë Zotit gjithë dheut.
⁶ Qijetë diftojnë dreitënin' e ati, edhe gjithë popujtë shofinë lavdin' e ati.
⁷ U turpënofshinë gjith' ata qi lusinë të latuemetë, ata qi mburrenë ndë idhujt; lutni ate, gjithë perëndinate.
⁸ Ndëgjoi Siona edhe u gëzue, edhe u gëzuenë të bijat' e ludësë për gjyqet e tu, o Zot.

- ⁹ Se ti, o Zot, je i naltë mbë gjithë dhenë, fort u naltove përmbi gjithë perëndinat.
¹⁰ Ju qi doni Zotinë, kini mëni të keqenë; ai ruen shpirtënat' e të dreitëvet vet, shpëton ata prej dorësë të pa-besëvet.
¹¹ Dritë mbilletë për të dreitinë, edhe gëzim për zemërë-dreitët.
¹² Gëzohi, o të dreitë, për Zotinë, edhe lavduronit të përmendunit' e shenjtënisë ati.

98

- ¹ Këndoni Zotit kankë të re, se bani mërekulli; e diathta e ati, edhe krahi i ati i shenjtënuemi e shpëtuenë.
² Zoti bani të ngjofunë shpëtimin' e vet, përpara kombevet shpërfaqit dreitënin' e vet.
³ Pruni ndër mend përdëllimin' e vet edhe të vërtetën' e vet për shtëpin' e Israelit, gjith' anët e dheut panë shpëtimin' e Perëndisë t'onë.
⁴ Brohorini për Zotinë, gjithë dheu; gëzohi, e këndoni, e psallni.
⁵ Psallni Zotit me qitharë, me qitharë e me za psallme.
⁶ Bashkë me pipëzë *bredhi*, edhe *me* za pipëzë brini, brohorini përpara Zotit Mbëret.
⁷ Le të gjimojë deti, edhe të mbushunit' e ati, bota, edhe ata qi rrinë nd'ate.
⁸ Lumënatë le të përpiekinë duertë, maletë le të gëzohenë bashkë, prej faqesë Zotit,
⁹ se vien me gjukuem dhenë; ka me gjukuem botënë me ligjë, edhe popujtë me dreitëni.

99

- ¹ Zoti mbëretënon, le të dridhenë popujtë, ai qi rri mbi Qerubimeë, le të tundetë dheu.
² Zoti *asht'* i math ndë Sionë, edhe *asht'* i naltë mbë gjithë kombet.
³ Le të lavdurojnë emëninë tand të madhinë edhe të frikshiminë, *sepse* *asht'* i shenjtënuem.
⁴ Edhe fuqia e mbëretit do gjyq; ti bane gati dreitëni, ti i bane gjyq e dreitëni lakobit.
⁵ Naltoni Zotinë Perëndinë t'onë, edhe lutni ndënëkambien' e kambëvet ati, se *ashtë* shenjt.
⁶ Moiseu edhe Aaroni ndërmiet priftënavet ati, edhe Samueli ndërmiet atyneve qi thërrasinë mb'emënit t'ati, thërritshinë mbë Zotinë, e i ndëgjoji.
⁷ Ndë shtyllë reje u fliste, rueitnë deshimit e ati, edhe urdhënimet' e *ati qi* u dha.
⁸ O Zot Perëndia ynë, ti i ndigjoishie ata, u bane tek ata Perëndi falës, por more shpagim për punët e atyneve.
⁹ Naltoni Zotinë Perëndinë t'onë, edhe lutni ndë malt t'ati të shenjtënueminë, se Zoti Perëndia ynë *ashtë* shenjt.

100

Psallmë lavdurimi.

- ¹ Brohorini mbë Zotinë, gjithë dheu.
² I shërbeni Zotit me gëzim, eni përpara ati me gazmend.
³ Dini, se Zoti *ashtë* Perëndia, ai na bani, e jo na, *por na jemi* populli i ati, edhe dhent' e kullotës' ati.
⁴ Hyni ndëpër dyert t'ati me lavdurim, ndëpër oborret t'ati me kankë; lavduronit ate, bekoni emënin' e ati.
⁵ Se Zoti *asht'* i mirë, përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë, edhe e vërteta e ati bres

mbas brezi.

101

Psallm' e Davidit.

- ¹ Kam me kënduem përdëllim e gjyq; për ty, o Zot, kam me psallunë.
- ² Kam me qenun' i urtë ndë udhë të pandyme, kurë do të vish tek unë? Kam me ecunë ndë të pakeqen' e zemërsë s'eme, ndë miedis të shtëpisë s'eme.
- ³ S'kam me vumë përpara syvet mi gja të keqe; marr mëni ata qi dalinë jashtë udhet, s'ka me m'u ngjitunë.
- ⁴ Zemër' e shtrembëtë ka me u shkitunë prei mejet, s'kam me ngjofunë të keqenë.
- ⁵ Ate qi përflet pshefas të afërmin' e vet, këte kam me e ndiekunë; s'kam me ngranë bashkë me ate qi ka sy madhështuer, edhe zemërë të naltë.
- ⁶ Syt' e mi *kanë me qenunë* mbi besëtarët e dheut, qi të rrinë bashkë me mue; ai qi ecën ndë udhë të pandyme, ky ka me më shërbyem.
- ⁷ Ai qi gënjen, s'ka me ndenjunë ndë miedis të shtëpisë s'eme; ai qi flet rrenë, s'ka me qindruem përpara syvet mi.
- ⁸ Për nadie kam me prishunë gjithë të pa-besët' e dheut, qi të shuej prei qytetit Zotit gjith' ata qi punojnë pa udhë.

102

Të falunit' e të vobegut, kur ka të dhimtonë, edhe derth anëkimin' e vet përpara Zotit.

- ¹ O Zot, ndigjo të falunitë t'em, edhe të klithunitë t'em le të vijë te ti.
- ² Mos këthe mbë-nj'-anë faqenë tande prei mejet; ate ditë qi kam shtrëngim, kërrus veshinë tand tek unë, ate ditë qi thërres *mbë ty*, ndëgjo-më shpeit.
- ³ Se ditt' e mia hupnë porsi tym, edhe eshtënat' e mia u thanë porsi shkarpa.
- ⁴ Zemëra eme u plague, e u tha porsi bar, kaqi sa harrova me ngranë bukënë t'eme.
- ⁵ Prei zanit shamtimësë s'eme, eshtënate m'u ngjitnë ndë misht.
- ⁶ U bashë porsi pelekan i shkretinësë, u bashë porsi korb' i natesë ndë vend të shkretë.
- ⁷ Rri pa gjumë, edhe jam porsi *nji* zok qi rri vetëmë mbë dhomë.
- ⁸ Gjithë ditënë më shpërnderojën' anëmiqt'e mi; të çëmendunitë përgjërohenë kundrë meje.
- ⁹ Se hangra hi porsi bukë, edhe përzieva me lott të pimitë t'em.
- ¹⁰ Për punë të zemërimit t'yt edhe të mënisë s'ate, se *më* ngrite e më hodhe poshtë.
- ¹¹ Ditt' e mia shkojënë porsi hie, edhe unë u thava porsi bar.
- ¹² Por ti, o Zot, mbet për gjithë jetënë, edhe të përmendunitë t'at bres mbas brezi.
- ¹³ Ti ke me u ngritunë, e ka me të ardhunë keq për Sionënë, se *ashtë* kohë për me e përdëlllyem, se i erdhi koha.
- ¹⁴ Se shërbëtorëvet tu u pëlqejënë gurët' e asai, edhe u dhimbetë për pluhunin' e asai.
- ¹⁵ Ateherë kombetë kanë me pasunë frikë emënin' e Zotit, edhe gjithë mbëretënit' e dheut lavdinë tande.
- ¹⁶ Se Zoti ka me ndërteu Sionë, *edhe* ka me u dukunë ndë lavdi të vet.

- ¹⁷ Ka me shtimë sytë mbë të falunit' e të përvumëvet, edhe s'ka me hedhunë tej lutëjen' e atyneve.
- ¹⁸ Këjo ka me u shkruem për brezinë qi vien, edhe populli qi ka me u krijuem, do të lavdurojë Zotinë.
- ¹⁹ Se u kurrus prei së naltit të shenjtënuemit vendit vet, Zoti shtiu sytë prei qielli mbi dhet,
- ²⁰ për me ndigjuem shamtimën' e të lidhunavet, për me sgidhunë dielmtë qi janë dënuem për vdekë,
- ²¹ qi të diftojnë' emënin' e Zotit ndë Sionë, edhe lavdurimin' e ati ndë Ierusalemë,
- ²² kur të mbëlidhenë popujtë bashkë, edhe mbëretënitë për me i shërbyem Zotit.
- ²³ Më preu fuqinë mb'udhë, më shkurtoi dittë.
- ²⁴ Unë thashë: Mos më merr, o Perëndia em, ndë gjymësët të ditvet mia; viet' e tu janë bres mbas brezash.
- ²⁵ Çë ndë krye të herësë *ti, o Zot,* themelove dhenë, edhe punët' e duervet tua janë qijetë.
- ²⁶ Ata kanë me u vdierrë, por ti mbet, edhe të gjithë kanë me u vietëruem porsi petk, edhe porsi të veshëme ke me pshtuellë ata, edhe kanë me u ndërruem.
- ²⁷ Por ti *je* vetë ai, edhe viet e tu s'kamë me menguem.
- ²⁸ Të bijt' e shërbëtorëvet tu kanë me ndenjünë, edhe fara e atyneve ka me qindruem përpara teje.

103

Psallm' e Davidit.

- ¹ Beko Zotinë, o shpirti em, edhe gjithë të përmbrendëshimet' e mia, emënin' e ati të shenjtënueminë.
- ² Beko Zotinë, o shpirti em, edhe mos harro gjithë të mirate, qi të ka dhanë,
- ³ ate qi fal gjithë paudhënit' e tua, ate qi shëndosh gjithë sëmundëjet' e tua,
- ⁴ ate qi shpërblen jetënë tande prei prishëjesë; ate qi të kunorëzon me ndëjesë e me përdëllime,
- ⁵ ai qi ngin dëshëriminë tand me të mira; dielmënia jote do të përtërihetë porsi e shqipësë.
- ⁶ Zoti u ban dreitëni e gjyq gjith' atyneve qi u bahetë pa-udhë.
- ⁷ I diftoi udhët' e veta Moiseut, edhe punët' e veta të bijvet Israelit.
- ⁸ Zoti *asht'* i dhimpshim e i përdëlllyeshim, zemërëgjan' e përdëllim-math.
- ⁹ S'ka me u zemëruem përherë, as s'ka me mbaitunë *mëni* për gjithë jetënë.
- ¹⁰ Nukë na e bani mbas pa-udhënitë t'ona, as na e shpagoi mbas fajevet t'anë.
- ¹¹ Se sa i naltë *ashtë* qielli prei dheut, *kaqi* i math ashtë përdëllim' i ati mb'ata qi e kanë frikë.
- ¹² Sa dan të lemit' e diellit prei të perënduemit, *kaqi* largoi prei nesh paudhënitë t'ona.
- ¹³ Sikurse i dhimbet atit për dielmt, *kështu* i dhimbet' edhe Zotit për ata qi e kanë frikë.
- ¹⁴ Se ai ngjef krijesënë t'onë, e mba mend se jemi baltë.
- ¹⁵ Ditt e njeriut janë porsi bari, porsi luleja e fushësë, kështu lulëzon.
- ¹⁶ Se shkon era mb'ate, edhe s'ashtë ma, edhe vendi i ati s'e ngjef *ma*.
- ¹⁷ Por përdëllimi i Zotit *ashtë* jetë mbas jete mb'ata qi e kanë frikë, edhe dreitënia e ati mbë bijt e të bijvet,

- ¹⁸ qi ruejënë dhiaten' e ati, edhe mbanë mend urdhënimet' e ati për me i bamë.
¹⁹ Zoti bani gati shkambin' e vet ndë qiell, edhe mbëretënia e ati zotënon mbi të gjitha.
²⁰ Bekoni Zotinë, ju engjujt' e ati, të fortë me fuqi, ju qi bani fjalën' e ati, ju qi ndigjoni zanin' e fjalës' ati.
²¹ Bekoni Zotinë, ju gjithë fuqiat' e ati, ju punëtorët' e ati, qi bani dashunimin' e ati.
²² Bekoni Zotinë, ju gjithë punët' e ati, mbë çdo vend të pushtetit ati. Beko Zotinë, o shpirti em.

104

- ¹ Beko Zotinë, o shpirti em; fort u madhënove, o Zot Perëndia em, je veshunë me lavdurim e me madhëni.
² Ai qi heth përmbi vetëhe dritënë, porsì petk; ai qi shtrin qiellinë, porsì kurtinë.
³ Ai qi mbulon me ujë të naltëtë vendet' e vet, ai qi ban retë qerren' e vet, ai qi ecën mbi fletët t'erënavet.
⁴ Ai qi ban engjujt' e vet fryma, edhe shërbëtorët' e vet flakë ziarrmi.
⁵ Ai qi themelon dhenë mbi qindrim t'ati, për mos me u tundunë jetë mbas jete.
⁶ Mbulove ate me abyssënë, porsì me petk; ujëdate qindruenë mbi malet.
⁷ Prei qirtimit t'yt iknë, prei zanit bumbullimësë s'ate u hoqnë me nxitim.
⁸ Hipnë ndë malet, sdripnë ndë fushat, nd'ate vend qi i themelove.
⁹ Vune sinuer *qi* s'kanë me e kapërcyem, as kanë me u këthyem, për me mbuluem dhenë.
¹⁰ Ai qi dërgon bunime ndër shpellat, qi të shkojnë ujëna ndërmiet malevet.
¹¹ Pinë ujë gjithë bishat' e fushësë, gomarët' e egrë shuejënë hetëjen' e vet.
¹² Afër' atyneve kanë të ndenjunitë shpezët' e qiellit, edhe apinë za ndërmiet degavet.
¹³ Ai qi ujit maletë prei të naltëvet vendevet vet, prei pemësë duervet tua nginjëtë dheu.
¹⁴ Ai qi ban me bimë bar për bagëtitt, edhe barishtë për shërbimin' e njeriut, qi të nxierri bukë prei dheut,
¹⁵ edhe venë qi gëzon zemërën' e njeriut, voj për me shkëlqyem faqenë, edhe bukë qi forcon zemërën' e njeriut.
¹⁶ U nginë drut' e Zotit, dullenjat' e Libanit qi mbolli,
¹⁷ atie ku bajënë fole zoqtë, bredhate janë të ndenjunit' e leilekut.
¹⁸ Malet' e naltë janë për dhit e egra, gurëtë janë pshtetëje për lepujt e butë.
¹⁹ Bani hanënë për motet, dielli ngjef të perënduemit' e vet.
²⁰ Lishon errësinë, e bahetë nate, nd'ate shkojnë gjithë bishat' e pyllit.
²¹ Këlyshët' e leonëvet ulurijënë për me rrëmbyem, e me lypunë prei Perëndiet ushqimin' e vet.
²² Porsa len dielli, mbëlidhen' edhe bien' e flenë ndëpër shtrofkat e veta.
²³ Del njeriu ndë punët të vet, e ndë mundimt' të vet, ngjer mbramanet.
²⁴ Sa të mëdha janë punët' e tua, o Zot! Të gjitha i bane me dituni, dheu u mbush me krijesënë tande.
²⁵ Ai det' i math e i gjanë, atie gjindenë shtërpjij qi s'kanë të ngjehunë, shtazë të vogëla bashkë me të mëdha.
²⁶ Atie shkojnë barkate, atie ashtë ky Leviathani, qi krijove për me lueitunë nd'ate.

- ²⁷ Gjithë *këto* shpërejënë mbë ty, për me u dhanë ushqiminë mbë kohë.
²⁸ Kur u ep, mbëledhinë, kur hap ti dorënë, nginjenë së mirash,
²⁹ por kur këthen ti faqenë mbë-nj'-anë, përzihenë, *kur* u ngre frymënë, ngordhinë,
edhe këthehenë ndë baltë të vet;
³⁰ kur u dërgon frymënë tande, ndërtohenë, edhe përtërin faqen' e dheut.
³¹ Qoftë lavdia e Zotit për gjithë jetënë, u gëzoftë Zoti për punët e veta.
³² Ai qi shtie sytë mbi dhet, edhe ban ate me u dridhunë: *ai qi* përket maletë, edhe
nxierrinë tym.
³³ Kam me i kënduem Zotit sa të rroj, kam me i psallunë Perëndisë sa të jemi.
³⁴ Mendimi em për ate do të jetë i amblë, *edhe* unë do të gëzohem për Zotinë.
³⁵ U shofshinë fajtorëtë prei dheut, edhe të paudhëtë mos qofshinë ma. Beko Zotinë,
o shpirti em. Alleluia.

105

- ¹ Lavduron i Zotinë, *edhe* thërritni mb'emënit t'ati; diftoni kombevet punët' e ati.
² Këndoni ati, *edhe* psallni ati, tregoni gjithë mërekullit' e ati.
³ Mburri mb'emënin' e ati të shenjtënueminë, u gëzoftë zemëra e atyneve qi
kërkojnë Zotinë.
⁴ Kërkoni Zotinë, edhe fuqin' e ati; kërkoni faqen' e ati përherë.
⁵ Përmendni mërekullit' e ati, qi bani, shenjet' e ati të frikshimetë, edhe gjyqet' e
gojës' ati.
⁶ O far' e Abrahamit, shërbëtorit ati, o bijt' e lakobit, të zgjedhunit' e ati.
⁷ Ai *ashtë* Zoti Perëndia ynë, mbë gjithë dhenë *janë* gjyqet' e ati.
⁸ Përmendni përherë dhiaten' e ati, fjalënë *qi* porositi mbë një mijë breza.
⁹ Ate *dhiatenë* qi bani me Abrahaminë, edhe ben' e ati qi *bani* tek Isaaku,
¹⁰ edhe e vuni te lakobi për urdhënë, *edhe* tek Israeli për dhiate të përherëshime,
¹¹ tue thanë: Ty kam me të dhanë dhen' e Hanaanit, rrypin' e trashigimit tuei.
¹² Kur ishin' ara të pakë ndë numërit, fort të pakë e të huej nd'ate,
¹³ edhe shkoishinë prei kombi ndë komp, prei mbëretënie ndë tietërë popull,
¹⁴ s'la njeri me u bamë keq atyne, por qirtoi mbëretën për ata,
¹⁵ e *tha*: Mos përkitni të lyemit' e mi, edhe mos u bani keq profetëvet mi.
¹⁶ Edhe pru zi buke mbi dhet, theu çdo forcat buke.
¹⁷ Dërgoi përpara atyneve njeri, Iosefinë *qi* u shit për shërbëtuer,
¹⁸ të cillit i shtrënguenë kambëtë me litar; shpirti i ati hoqi hekurë,
¹⁹ ngjer sa të vinte fjala' e ati, fjala e Zotit shprovoi ate.
²⁰ Dërgoi mbëreti, edhe e sgjidhi, i pari i popujvet, edhe e la.
²¹ E bani të zotin' e shtëpisë vet, edhe të parin' e gjithë gjasë vet,
²² për me munduem të parët' e ati si të doj vetë, edhe me u mësuem dituni pleqvet
ati.
²³ Ateherë erdhi Israeli ndë Misirë, edhe lakobi u ngul' ndë dhet të Hamit.
²⁴ Edhe *Zoti* shtoi fort popullin' e vet, edhe e bani ma të fortë se anëmiqt' e ati.
²⁵ Këtheu zemërën' e atyneve për me marrë mëni popullin' e ati, për me gënjyem
shërbëtorët' e ati.
²⁶ Dërgoi Moisenë shërbëtorin' e vet, *edhe* Aaroninë qi sgjodhi.
²⁷ Diftuenë ndër ata fjalët e shenjevet ati, edhe mërekullitë ndë dhet të Hamit.
²⁸ Dërgoi errësinë, edhe u err, edhe nukë ndigjuenë fjalët' e ati.

- ²⁹ Këthehu ujënat e atyneve mbë gjak, edhe vrau peshqit' e atyneve.
³⁰ Dheu i atyneve nxori bretëkosa ngjer ndë qilarët të mbëretënavet atyne.
³¹ Tha, edhe erthnë miza qensh, edhe mëshkaja mbë gjithë sinoret e atyneve.
³² U lishoi breshënë *ndë vend* të shiut, edhe flakë ziarmi ndë dhet t'atyneve.
³³ Edhe u ra vëneshtëvet atyne, edhe drunavet fiqvet atyne, edhe theu drunat' e sinorevet atyne.
³⁴ Tha, edhe erthnë karcaleca e krymba qi s'kishinë të ngjehunë,
³⁵ edhe hangrën gjithë barin' e dheut atyne, edhe hangrën pemët' e dheut atyne.
³⁶ Edhe vrau çdo *dialë* paralindës ndë dhet t'atyneve, ballin' e gjithë fuqis' atyneve.
³⁷ Edhe nxuer ata me argjand e me ar, edhe s'qe *ndonji* i sëmunië ndër farat e atyneve.
³⁸ U gëzue Misiri për të dalët e atyneve, se i kishte marrë frika prei atyneve.
³⁹ Hapi re për me i mbuluem, edhe ziarm për me ndritunë natenë.
⁴⁰ Lypnë, edhe u pruni shkurtëza, edhe i ngini me bukë qielli.
⁴¹ Çau gurin, edhe vrujoi ujë, rothnë lumëdate ndë vende të thate.
⁴² Se i ra ndër mend fjala e vet e shenjtënuemeja, tek Abrahami shërbëtori i vet.
⁴³ Edhe nxuer popullin' e vet me gëzim, të sgjedhunit' e vet me ngazëllim,
⁴⁴ edhe u dha dhenat' e kombevet, edhe trashiguenë mundimet' e popujvet,
⁴⁵ qi të rueishin' urdhënimet' e ati, edhe të mbaishinë ligjat' e ati. Alleluia.

106

- ¹ Alleluia. Lavduron i Zotinë, se *asht'* i mirë, se përdëllim' i ati *ashtë* për gjithë jetënë.
² Cilli mundetë me folunë për të fuqishimet punët e Zotit, me bamë të ndigjohenë gjithë lavdurimet' e ati?
³ Lum ata qi ruejënë gjyq, edhe punojënë dreitëni mbë ç'do kohë.
⁴ Kujto-më, o Zot, ndë pëlqim të popullit t'yt, vështro-më me shpëtiminë tand,
⁵ qi të shof të mirën' e të sgjedhunavet tu, qi të gëzohem ndë gëzim të kombit t'yt, qi të mburrem bashkë me trashëgiminë tand.
⁶ Fëjyem bashkë me atenitë t'anë, punuem kundrë ligjësë, punuem pa udhë.
⁷ Atenitë t'anë ndë Misirë s'kupëtuenë mërekullit' e tua, edhe nukë mbaitnë mend të shumën' e përdëllimit t'yt, edhe të idhënuenë *tue shkuem* për-anë detit, ndë Det të Kuq.
⁸ Por ai i shpëtoi për emënin' e vet, qi të bante me u ngjofunë fuqia e vet.
⁹ Edhe qirtoi Detin' e Kuq, edhe u tha; edhe u hoqi udhënë ndëpër abysa, pors i ndëpër shkretinë,
¹⁰ edhe i shpëtoi prei dorës' ati qi i kishte mëni, edhe i shpërbleu prei dorës' anëmikut.
¹¹ Edhe ujëdate mbuluen' anëmiqt e atyneve, s'mbeti as një prei asish.
¹² Ateherë i besuenë fjalës' ati, edhe kënduenë lavdurimin' e ati.
¹³ Por shpeit harruenë punët' e ati, nukë pritnë këshillën' e ati,
¹⁴ por dëshëruenë fort ndë shkretinë, edhe gërganë Perëndinë ndë vend të thate.
¹⁵ Edhe ai u dha qish i lypnë, por u dërgoi sëmundëje gjithë shpirtënavet.
¹⁶ Por patnë zmir edhe Moisenë ndë ushtërit, edhe Aaroninë shenjtin' e Zotit.
¹⁷ U hap dheu, e përpiu Dhathanë, edhe mbëloi përmbëledhëjen' e Abiramit.
¹⁸ Edhe u ndes ziarm ndë përmbëledhëjet t'atyneve: flaka doq të pabesëtë.
¹⁹ Edhe ndërtuenë viç ndë Horeb, edhe lutnë të derdhunin' *idhullë*,

- ²⁰ edhe ndërruenë lavdin' e vet me shëmbëllim kau qi ha bar.
- ²¹ Harruenë Perëndinë qi i shpëtoi, i cilli banipunë të mëdha ndë Misirë,
- ²² mërekulli ndë dhe të Hamit, *punë* të frikshime ndë Det te Kuq.
- ²³ Edhe tha me rrenuem ata, të mos ndenjëke përpara ati Moiseu i sgjedhun' i ati, kur zu me i dërrmuem, qi të këthente zemërimin' e ati, për mos me rrenuem *ata*.
- ²⁴ Por nukë zunë për gja as dhen' e dëshërueshim, nuk' i besuenë fjalës ati.
- ²⁵ Edhe murmuruenë ndër tendat të veta, nukë ndigjuenë zanin' e Zotit.
- ²⁶ Përandai ngriti dorën' e vet mbi ata, për me i rrenuem ndë shkretinët,
- ²⁷ edhe me rrëzuem farën' e atyneve ndër kombet, edhe me përdamë ata ndëpër vendet.
- ²⁸ Edhe u ngjitrë mbas Baal-peorit, edhe hangrën kurbane të vdekunish,
- ²⁹ edhe ndesnë *ate* me të punuemet e veta kaqi, sa u shumue ndër ata varra.
- ³⁰ Ateherë ndenji Finehesi, e bani gjyq, edhe pushoi varra.
- ³¹ Edhe iu numërue për dreitëni bres mbas brezi për gjithë jetënë.
- ³² Edhe nxen' *ate* ndë ujënat të Kundrë-fjalësë, edhe Moiseu hoq keq për ata,
- ³³ se i idhënuenë shpirtinë kaqi, sa foli pa mend me buzët e veta.
- ³⁴ Nukë prishnë ata kombetë, qi u pat thanë Zoti,
- ³⁵ por u përziënë bashkë me kombet, edhe mësuënë punët' e atyneve.
- ³⁶ Edhe u shërbyenë të latuememet *idhuj*, të cillët' u banë kurth ndër ata,
- ³⁷ edhe banë kurban bijt' e vet, edhe bijat' e veta diajvet,
- ³⁸ edhe derthnë gjak të pafajm, gjakun' e të bijvet edhe të bijavet, të cillët' i banë kurban mbë të latuemit *idhujt* e Hanaanit, edhe u ndye dheu prei gjaknash.
- ³⁹ Edhe u pëganë me vepërat e veta, edhe kurvënuenë me punët e veta.
- ⁴⁰ Përandai u zemërue fort Zoti kundrë popullit vet, edhe i erth të ndytë prei trashigimit vet.
- ⁴¹ Edhe dha ata ndër duert të kombevet, edhe i zotënuen' ata qi i kishinë mëni.
- ⁴² Edhe i shtrënguen' anëmiqt e atyneve, edhe u përvunë ndënë duert t'atyneve.
- ⁴³ Shumë herë i shpëtoi ata, por ata e idhënuenë me këshillet e veta, andai u përvunë për pa-ligjënit e veta.
- ⁴⁴ Por *Zoti* pa shtrëngimin' e atyneve, kur ndigjoi klithmën' e atyneve,
- ⁴⁵ edhe kujtoi dhiaten' e vet, edhe u pendue mbas të shumëtit përdëllimit vet.
- ⁴⁶ Edhe i bani me gjetunë përdëllim përpara gjith' atyneve qi i patnë skllavosunë.
- ⁴⁷ Shpëto-na, o Zot Perëndia ynë, edhe mbëlith-na prei kombesh, qi të lavduroim' emëninë tand të shenjtënueminë, *edhe* të mburremi ndë lavdurimt tand.
- ⁴⁸ I bekuem *qoftë* Zoti Perëndia i Israelit për gjithë jetën' e jetësë. Edhe le të thotë gjithë populli: Amen. Alleluia.

107

- ¹ Lavduron i Zotinë, se *asht'* i mirë, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë.
- ² Le të thonë *kështu* ata qi janë shpërblyem prei Zotit, të cillët' i shpërbleu prei dorës' anëmikut,
- ³ edhe i mbëlith prei vendesh, prei së lemi *diellit*, e prei së perënduemit, prei *anësë* borësë, e prei anësë detit.

- ⁴ Shkoishin' andej e këndej ndë shkretinë, mb'udhë pa-ujë, nukë gjejshinë qytet për të ndenjünë.
- ⁵ Kishin' uni e het, nuk' u mbet shpirt.
- ⁶ Ateherë thërritnë Zotinë ndë shtrëngim të vet,
- ⁷ *edhe* ai i shpëtoi prei nevojavet atyne. Edhe u hoq udhënë dreitë, qi të vinë ndë qytet për të ndenjünë.
- ⁸ Le të lavdurojënë Zotinë për përdëllimet e ati, edhe për mërekullit e ati *qi bani* te të bijt e njerëzëvet,
- ⁹ se ngini shpirt të heçim, edhe mbushi me të mira shpirt të unëshim.
- ¹⁰ Ata qi rrinë ndë errësinë e ndë hie të vdekësë, të lidhunitë ndë shtrëngim e ndë hekura,
- ¹¹ se nukë ndigjuenë fjalët' e Perëndisë, edhe nuk' e zunë për gja këshillën' e të Naltit,
- ¹² përandai përvuni zemërën' e atyneve me mundime: ranë, edhe s'kishte se kush me u ndifunë.
- ¹³ Ateherë i bërtitnë Zotit ndë shtrëngim të vet, *edhe* ai i shpëtoi prei nevojavet atyne.
- ¹⁴ I nxuer prei errësinës' e prei hiesë vdekësë, edhe këputi të lidhunat' e atyne.
- ¹⁵ Le të lavdurojënë Zotinë për përdëllimet e ati, edhe për mërekullit e ati *qi bani* te të bijt' e njerëzëvet,
- ¹⁶ se theu dyer të ramëta, edhe këputi shule të hekurtë.
- ¹⁷ Të marrëtë mundohenë për të dalat prei udhësë, e për pa-udhënit e veta.
- ¹⁸ Ç'do gjellë e ka të ndytë shpirti i atyneve, edhe afrohenë ngjer ndë dyert të vdekësë.
- ¹⁹ Ateherë i bërtasinë Zotit ndë shtrëngim të vet, *edhe* ai i shpëton prei nevojavet atyne.
- ²⁰ Dërgon fjalën' e vet, edhe i shëndosh, edhe i shpëton prei prishëjes atyneve.
- ²¹ Le të lavdurojënë Zotinë për përdëllimet e ati, edhe për mërekullit e ati *qi bani* te të bijt' e njerëzëvet.
- ²² Edhe le të bajënë kurban lavdurimi, edhe le të tregojënë punët' e ati me gëzim.
- ²³ Ata qi shkojënë ndë det me barkë, *edhe* bajënë punë ndër shumë ujëna.
- ²⁴ Këta shofinë punët' e Zotit, edhe mërekullit' e ati ndë thellësinat.
- ²⁵ Sepse thotë, edhe ngrihetë thëllim ere, edhe ngre nalt valët' e detit.
- ²⁶ Hipinë ngjer ndë qijet, e sdripinë ngjer ndë abyssat; shpirti i atyneve tretetë prei së keqesë.
- ²⁷ Tunden' e lëkundenë pors i deitunë, edhe gjithë ditunia e atyneve vdiuretë.
- ²⁸ Ateherë i bërtasinë Zotit ndë shtrëngim të vet, edhe ai i nxier prei nevojavet atyne.
- ²⁹ Ban thëlliminë veri, edhe pushojënë valët' e detit.
- ³⁰ Edhe gëzohenë, se pushuenë, edhe u hiek udhënë ndë lima qi dëshërojënë.
- ³¹ Le të lavdurojënë Zotinë për përdëllimet e ati, edhe për mërekullit e ati *qi bani* te të bijt' e njerëzëvet.
- ³² Edhe le ta naltojënë ndë përmbëledhëje të popullit, edhe le ta lavdurojënë ndë të ndenjünë të pleqësisë.
- ³³ Ban lumëmate të shkretë, edhe vruimet' e ujënavet të thate.
- ³⁴ Dhenë qi ban pemë, të ngjelmëtë, për të keqen' e atyneve qi rrinë nd'ate.
- ³⁵ Ban shkretinë të lëqenë ujënash, edhe dhen' e thate vruimë ujënash.
- ³⁶ Edhe atie ve të rrinë të unëshimitë, edhe ngrefinë qytete për të ndenjünë,

- ³⁷ edhe mbiellin' ara, e venë vëneshtë, edhe bajënë pemë e drithë.
³⁸ Edhe i bekon, e shumohenë fortë, edhe nuk' u pakëson bagëtinë.
³⁹ Mbasandai pakësohenë, edhe përvihenë prei shtrëngimit, e prei së keqesë, e prei mundimit.
⁴⁰ Derth shpërnderim mbi të parët, edhe i ban të sillen' andej e këndeje ndë vend të pa-shkelun' e pa udhë.
⁴¹ Por të nevojëshimin' e ngre prei nevojët, edhe ia ban fëmijët e shtëpisë, si tufë.
⁴² Të drejtëtë shofin' edhe gëzohenë, por çdo pa-udhënie ka me i u mbëshelunë goja e vet.
⁴³ Kush *asht* i mençim, e ve ore këto, edhe kanë me marrë vesht përdëllimet' e Zotit.

108

Kanka psallme e Davidit.

- ¹ Zemëra eme ashtë gati, o Perëndi, kam me kënduem, edhe kam me psallunë ndë lavdit t'eme.
² Sqohu, psallter, e qitharë: kam me u squem çë me nadie.
³ Kam me të lavduruem ndër popuj, o Zot, edhe kam me psallunë për ty ndër kombe,
⁴ se përdëllimi yt ashtë i math nalt ndë qijet, edhe e vërteta jote ngjer ndë ret.
⁵ Naltohu mbi qijet, o Perëndi, edhe lavdia jote qoftë mbë gjithë dhenë.
⁶ Qi të shpëtojnë të dashunit' e tu, shpëto *me anë* të së diathtësë s'ate, edhe ndigjome.
⁷ Perëndia foli ndë të shenjtënueminë *vendin'* e vet: Kam me u gëzuem, kam me damë Syhemënë, edhe kam me matunë gropësinën' e Sokhothit.
⁸ Emi *ashtë* Galaadi, emi ashtë Manasseu; Efraimiashtë fuqia e kresë s'eme, luda *ashtë* ligjë-vumësi em,
⁹ Moabi *ashtë* legeni i të lamit t'em; mbi Edominë kam me hedhunë këpucënë t'eme, kam me brohorimë mbi Palestinënë.
¹⁰ Kush ka me më siellë ndë qytet të fortë? Kush ka me më hiekun' udhënë deri në Edom?
¹¹ As por jo *ti*, o Perëndi, qi na hodhe tej? Edhe s'ke me dalë, o Perëndi, bashkë me ushtëriat tona?
¹² Ndif-na *për me shpëtuem* prei shtrëngimit, sepse shpëtimi i njeriut *ashtë* i kotë.
¹³ Me anë të Perëndisë kemi me bamë trimëni, edhe ai ka me shkelun' anëmiqtë t'anë.

109

Mbë të parinë kankatuer. Psallm' e Davidit.

- ¹ O Perëndia i lavdimit t'em, mos pushojsh,
² se gojë fajtori, edhe gojë gënjeshtari u hap kundrë meje; folnë kundrë meje me gjuhë rrenëse,
³ edhe me fjalë mënie më qarkuen' e më luftuenë kot.
⁴ Ndë vend qi të më doishinë, kallzojnë keq për mue, por unë falem.
⁵ Edhe më banë keq ndë vend të së mirësë, edhe mëni ndë vend të dashunisë s'eme.
⁶ Venë të pabesë mbi ate, edhe diali ndenjte prei së diathtash ati.

- ⁷ Kur të gjukohetë, daltë i dënuem, edhe të falunit' e ati u zantë për faj.
- ⁸ U bafshinë ditt' e ati të paka, edhe tietërë marrtë episkopin' e ati.
- ⁹ U bafshinë të bijt' e ati të vorfënë, edhe grueja e ati e ve.
- ¹⁰ Edhe të bijt' e ati u siellshin' andej e këndej edhe lypshinë, edhe kërkofshinë të ngranë prei vendesh vet të shkretë.
- ¹¹ Hua-dhanësi i kaptë gjithë qish ka, edhe të huejt' i rrëmbefshinë mundimetë.
- ¹² Mos pastë se kush t'i ndifi, edhe mos pastë se kuit t'i dhimbetë për të vorfënit e ati.
- ¹³ U shofshinë dielmt' e ati, u shoftë emëni i atyneve prei brezit qi vien.
- ¹⁴ U kujtoftë pa-udhënia e atenavet ati përpara Zotit, edhe mos u shoftë faji i s'amësë.
- ¹⁵ Qofshinë kurdo *fajet'* e atyne përpara Zotit, edhe ngritë prei dheut të përmendunit' e atyne.
- ¹⁶ Për sa s'u kujtue me bamë përdëllin, por ndoqi njeri të nevojëshim e të vobek, për me vramë ate qi ka zemërë të thyeme.
- ¹⁷ Edhe *sikundrë* deshi mallëkim, kështu arthtë mbi ate, edhe sikundrë nukë deshi bekim, kështu u largoftë prei ati.
- ¹⁸ Edhe sikundrë veshi mallëkiminë porsi petkun' e vet, kështu hyftë si ujë ndë zorrët t'ati, edhe si voj nd'eshtënat t'ati.
- ¹⁹ Iu bafhtë porsi petk qi vesh, edhe porsi brezi qi ngjesh përherë.
- ²⁰ Këtë shpagim *paçinë* prei Zotit anëmiqt' emi, edhe ata qi flasinë keq kundrë shpirtit t'em.
- ²¹ Por ti, o Zot Perëndi, puno bashkë me mue për emëninë tand, se përdëllimi yt *asht'* i mirë, shpëto-më.
- ²² Se jam i vobek e i nevojëshim, edhe zemëra eme asht' e plagueme pëmbrenda meje.
- ²³ Shkova porsi hie, kur sdripën, hidhem porsi karcalec.
- ²⁴ M' u këput fuqia e gjunjëvet prei agjinimit, edhe mishi em u lik prei të majmit.
- ²⁵ Edhe un' u bashë shpërnderim ndër ata; *kur* më panë, tuntnë krenët' e vet.
- ²⁶ Ndif-më, o Zot Perëndia em, edhe shpëto-më mbas përdëllimit t'yt,
- ²⁷ edhe le ta ngjofinë, se dora jote *ashtë* këjo, se ti, o Zot, bane këtë.
- ²⁸ Ata kanë me mallëkuem, por ti ke me bekuem; u turpënofshin' ata qi ngrihenë kundrë meje, por shërbëtori yt ka me u gëzuem.
- ²⁹ Veshshinë turp ata qi flasinë keq për mue, edhe veshshinë turpëjen' e vet porsi petk.
- ³⁰ Kam me lavduruem fort Zotinë me gojët t'eme, edhe kam me e lavduruem ndë miedis të shumëve,
- ³¹ se rri prei së diathtash të nevojëshimit, për me shpëtuem shpirtin' e ati prei atyneve qi e ndiekinë.

110

Psallm' e Davidit.

- ¹ Zoti i tha Zotit t'em: Rri prei së diathtash mia, ngjer sa të ve anëmiqt e tu përposh kambëvet tua.
- ² Zoti ka me dërguem shkopin' e fuqisë s'ate prei Sionet; zotëno ndë miedis t'anëmiqvet tu.
- ³ Populli *ytka me qenunë* gati ndë ditët të fuqisë s'ate, ndë të ndritëmenë

shenjtënorene; vesa e dielmënisë s'ate *ka me dalë* prei shtratit të sbardhëmesë dritësë.

⁴ Zoti bani be, edhe s'ka me u penduem, Tije prift për gjithë jetënë mbas rregullit Melhisedekut.

⁵ Zoti prei së diathtash tua, ka me dërrmuem mbëretën ndë ditë të zemërimit vet.

⁶ Ka me gjukuem ndër kombet, ka me mbushunë *dhenë* me korpna të vdekunish, ka me thyem krenë mbë shumë vende.

⁷ Ka me pimë prei purroit mb'ujë, përandai ka me ngritunë kryetë nalt.

111

¹ Alleluia. Kam me lavduruem Zotinë me gjithë zemërë ndë këshille të dreitëvet, edhe *ndë* përmbëledhëje.

² Punët' e Zotit *janë* të mëdha, të kërkue me prei gjith' atyneve qi u pëlqejenë.

³ Puna e ati ashtë lavdurim e madhëni, edhe dreitënia e ati mbet ndë jetët të jetësë.

⁴ Pruni ndër mend mërekullit' e veta, Zoti *ashtë* përdëllyes e i dhimshpim.

⁵ U dha ushqim atyneve qi e kanë frikë; ka me mbaitunë mend përherë dhiatën' e vet.

⁶ I diftoi popullit vet fuqin' e punëvet veta, për me u dhanë trashigim kombesh.

⁷ Punët' e duervet ati *janë* dreitëni e gjyq; gjithë porosit' e ati *janë* të vërteta,

⁸ të forcue me ndë jetët të jetësë, janë bamë me vërtetëni e me dreitëni.

⁹ Dërgoi shpërblim te popull' i vet, urdhënoi dhiatën' e vet për gjithë jetënë; emëni i ati *ashtë* i shenjtënuem e i frikshim.

¹⁰ Kryet' e ditunisë ashtë frik' e Zotit; gjith' ata qi punojën' ato, kanë mend të mirë; lavdurimi i ati mbetet ndë jetët të jetësë.

112

¹ Alleluia. Lum ai njeri qi druen Zotinë, i ka anda fort urdhënimet' e ati.

² Fara e ati ka me qenun' e fortë ndë dhet, brezi i të dreitëvet ka me u bekuem.

³ Nder e pasëje *kanë me qenunë* ndë shtëpi t'ati, edhe dreitënia e ati mbet ndë jetët të jetësë.

⁴ Len dritë nd'errësinë për të dreitët, *ashtë* përdëllyes, e i dhimpshim, e i dreitë.

⁵ Njeriu i mirë ban përdëllim e ep hua, guvernon punët' e veta me gjyq.

⁶ Andai s'ka me u tundunë kurrë, i dreiti ka me u përmendunë për gjithë jetënë.

⁷ Prei zanit keq s'ka me pasunë frikë, zemëra e ati *ashtë* gati për me shpëryem mbë Zotinë.

⁸ Zemëra e ati *ashtë* e fortë, s'ka me drashunë, ngjer sa të shofi *shpagiminë* mbë anëmiq e vet.

⁹ Përdau, dha të vobegëvet; dreitënia e ati mbet ndë jetët të jetësë, brini i ati ka me u naltuem me lavdi.

¹⁰ I pabesi ka me pamë, edhe ka me u zemëruem; ka me ngërcëlllyem dhambët' e vet, edhe ka me u tretunë, dëshërimi i të pabesëvet ka me u vdierrë.

113

¹ Alleluia. Lavduronit, o shërbëtorët' e Zotit, lavduronit emënin' e Zotit.

² Qoftë i bekuem emëni i Zotit çë tashti e për gjithë jetënë.

- ³ Qoftë i lavdurueshim emëni i Zotit që prej së lemit diellit ngjer mbë të perënduemit.
⁴ Zoti *asht'* i naltë mbë gjithë kombet, lavdia e ati *ashtë* mbë qijet.
⁵ Kush *ashtë* si Zoti Perëndia ynë? Ai qi rri mbë të naltat,
⁶ ai qi vështron poshtë ndë qiell e ndë dhet,
⁷ ai qi ngre prej baltet të vobegunë, *edhe* nalton prej plehesh të nevojëshiminë,
⁸ *qi ta bajë* të rrijë bashkë me të parët, bashkë me të parët e popullit ati;
⁹ ai qi ban gruenë shterpë, të rrijë ndë shtëpi amë me dielm tue u gëzuem. Alleluia.

114

- ¹ Kur duel Israeli prej Misirit, shtëpia e lakobit prej *nji* populli gjuhë-huej,
² Iuda u ba shenjtënim i ati, Israeli zotënim' i ati.
³ Deti pa, *edhe* iku, lordani u këthye mbrapazë,
⁴ maletë karcyenë porsi desh, *edhe* kodratë porsi qingja *dhensh*.
⁵ Qish *asht'*, o det, qi ike? *Edhe* ti, o lordan, *qi* u këtheve mbrapazë?
⁶ Ju, o male, qi karcyetë porsi desh? *Edhe* ju, o kodra, porsi qingja?
⁷ Dridhu, o dhe, prej faqesë Zotit, prej faqesë perëndisë lakobit,
⁸ i cilli bani gurinë lëqene ujënash, *edhe* shkrepin' e shkambit bunime ujënash.

115

- ¹ Mos neve, o Zot, mos neve, por emënit t'yt ep-i lavdi, për përdëlliminë tand, *edhe* për të vërtetënë tande.
² Se mos thonë ndonjiherë kombetë: Ku *ashtë* pra Perëndia i atyneve?
³ Por Perëndia yn' *ashtë* ndë qiell, bani gjithë sa deshi.
⁴ Idhujt' e atyneve *janë* argjand e ar, punë duersh njerëzish;
⁵ gojë kanë, e nukë flasinë, sy kanë, e nukë shofinë;
⁶ veshë kanë, e nukë gjegjenë, hundë kanë, e nukë marrin' erë;
⁷ duer kanë, e nukë përkasinë, kambë kanë, e nuk' ecinë, as nukë nxierrinë za prej gurmazit vet.
⁸ Porsi ato u bafshin' ata qi bajën' ato, *edhe* gjithë sa venë shpëresënë mb'ato.
⁹ Israeli shpëreu mbë Zotinë, ai *ashtë* ndifmës *edhe* mburonja e atyneve.
¹⁰ Shtëpia e Aaronit shpëreu mbë Zotinë, ai *ashtë* ndifmës *edhe* mburonja e atyneve.
¹¹ Ata qi druejënë Zotinë, shpëryenë mbë Zotinë, ai *ashtë* ndifmës *edhe* mburonja e atyneve.
¹² Zoti na kujtoi, e ka me *na* bekuem, ka me bekuem shtëpin' e Israelit, ka me bekuem shtëpin' e Aaronit.
¹³ Ka me bekuem ata qi druejënë Zotinë, të vogjëlitë bashkë me të mëdhejt.
¹⁴ Zoti ka me shtuemtë *miratë* mbë ju, *edhe* mbë bijt tui.
¹⁵ Ju *jeni* të bekuemit' e Zotit, qi bani qiellin' *edhe* dhenë.
¹⁶ Qielli i qiellit *asht'* i Zotit, *edhe* dhen' ua dha të bijvet njerëzëvet.
¹⁷ Të vdekunitë s'kanë me lavduruem Zotinë, as gjith' ata qi sdripinë ndë *vend* të pushimit,
¹⁸ por na kemi me bekuem Zotinë që tashti e për gjithë jetënë. Alleluia.

116

- ¹ Gëzohem, se Zoti ndigjoi zanin' e lutëjesë s'eme,

² se uli veshin' e vet tek unë, edhe për gjithë ditt e jetësë s'eme kam me thërritunë *mb'ate*.

³ Më qarkuenë të dhimptuna vdeke, edhe më gjetnë shtrëngime vorri, hasa shtrëngim e të dhimptunë.

⁴ Edhe thërrita mb'emënit të Zotit: O Zot, shpëto shpirtinë t'em.

⁵ Zoti *asht'* i përdëlyeshim e i dreitë, edhe Perëndia ynë *ashtë* zemërë-dhimpshim.

⁶ Zoti ruen të mitunitë; u përvuna, edhe më shpëtoi.

⁷ Këthehu ndë të praitunit tand, o shpirti em, se Zoti të bani mirë.

⁸ Se shpëtove shpirtinë t'em prei vdeket, syt' e mi prei lotsh, kambët e mia prei të rëshqitunit.

⁹ Kam me ecunë përpara Zotit ndë dhe të gjallëvet.

¹⁰ Besova, përandai fola, un' u përvuna fort,

¹¹ unë thashë ndë tëmerimt t'em: Ç' do njeri *ashtë* rrenës.

¹² Çë shpagim t'i ap Zotit, për gjith' ato të miratqi më bani?

¹³ Kam me marrë potirin' e shpëtimit, edhe kam me thirrunë mb'emënit të Zotit.

¹⁴ Kam me i dhanë Zotit uratat' e mia, tashti përpara gjithë popullit ati.

¹⁵ Vdeka e të dreitëvet ati *ashtë* shum' e ndershime përpara Zotit.

¹⁶ O Zot, unë jam shërbëtori yt, edhe i biri shërbëtoresë s'ate, ti sgjidhe të lidhunat'e mia.

¹⁷ Ty kam me të bamë kurban lavdurimi, edhe kam me thirrë mb'emënit të Zotit.

¹⁸ Kam me i dhanë Zotit uratat' e mia, tashti përpara gjithë popullit ati,

¹⁹ nd'oborre të shtëpisë Zotit, ndë miedis teje, o Ierusalemë. Alleluia.

117

¹ Lavduronu Zotinë, gjithë kombetë: nderoni ate gjithë popujtë,

² se përdëllimi i ati *ashtë* fort i math mbë ne, edhe e vërteta e Zotit *ashtë* për gjithë jetënë. Alleluia.

118

¹ Lavduronu Zotinë, se *asht* i mirë, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë.

² Le të thotë tashti Israeli, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë.

³ Le të thotë tashti shtëpia e Aaronit, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë.

⁴ Le të thonë tashti ata qi druejënë Zotinë, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë.

⁵ Prei shtrëngimit i thirra Zotit, Zoti më ndigjoi, e *më* vu ndë vend të gjanë,

⁶ Zoti *ashtë* me mue, s'kam me drashunë, qish do të më bajë njeriu.

⁷ Zoti *ashtë* me mue ndërmiet atyneve qi më ndimojënë, edhe unë kam me pamë anëmiqt' e mi *si due*.

⁸ Ma mirë me shpëryem kushi mbë Zotinë, se me pasunë shpëresë mbë njerinë.

⁹ Ma mirë me shpëryem kushi mbë Zotinë, se me pasunë shpëresë mbë të parët.

¹⁰ Gjithë kombetë më rrethuenë, por kam me i thyem mb'emënit të Zotit.

¹¹ Më qarkuen' e më rrethuenë, por kam me i thyem mb'emënit të Zotit.

¹² Më rrethuenë porsi bletë, u shuenë porsi ziarrm ferrash, sepse kam me i thyem mb'emënit të Zotit.

¹³ Më shtynë fort me ranë, por Zoti më ndimoi.

¹⁴ Fuqia eme edhe kanka *eme ashtë* Zoti, edhe u ba shpëtim tek unë.

¹⁵ Za gëzimi e shpëtimi *ashtë* ndë tendat e të dreitëvet, e diatht' e Zotit ban punë të

mëdha.

- ¹⁶ E diatht' e Zotit u naltue, e diatht' e Zotit ban punë të mëdha.
¹⁷ S'kam me vdekunë, por kam me rruem, edhe kam me treguem punët' e Zotit.
¹⁸ Zoti më mundoi fort, por s'më dha ndë dorët të vdekësë.
¹⁹ Më hapni dyert' e dreitënisë, kam me hymë nd'ato, *edhe* kam me lavduruem Zotinë.
²⁰ Këjo ashtë dera e Zotit, të dreitëtë kanë me hymë nd'ate.
²¹ Kam me të lavduruem, se më ndigjove, e m' u bane ndifmë.
²² Ate gurinë *qi* hohtnë tej ata *qi* ndërtojënë, *kyi* u ba krye-sqepi,
²³ prei Zotit u ba këjo, edhe *asht'* e mërekullueshime ndër syt t'anë.
²⁴ Këjo *asht'* ajo dita*qi* bani Zoti: le të gëzohemi e le të ngazëllohemi për ate.
²⁵ O Zot, shpëto-na pra, o Zot, ban-na udhën' e mbarë pra.
²⁶ I bekuem *asht'* ai *qi* vien mb'emënit të Zotit, të bekuem prei shtëpisë Zotit.
²⁷ Perëndia *ashtë* Zoti, edhe ndriti ndër ne; lithni kurbanin' e së kremëtesë me litar, *edhe sillni-a* ngjer ndë brijt të theroresë.
²⁸ Ti *je* Perëndia em, edhe kam me të lavduruem, *ti je* Perëndia em, *edhe* kam me të naltuem.
²⁹ Lavduronit Zotinë, se *asht'* mirë, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë.

119

Alef.

- ¹ Lum ata *qi* dalinë faqe-bardhë mb'udhë, ata *qi* ecinë ndë ligjë të Zotit.
² Lum ata *qi* rujënë deshmet' e ati, ata *qi* kërkojën' ate me gjithë zemërë.
³ Ende ata nukë punojënë pa udhë, *po* ecinë nd'udhët t'ati.
⁴ Ti urdhënove të ruhenë fort porosit' e tua.
⁵ Keshë me qenë të dreitohen' udhët' e mia, *qi* të ruj urdhënimet' e tu!
⁶ Atëherë s'kam me u turpënumë, kur shtie sytë mbë gjith' urdhënimet e tu.
⁷ Kam me lavdurumë me të dreitët të zemërësë, kur të mësojë gjukimet' e drejtënisë s'ate.
⁸ Kam me ruitun' urdhënimet' e tu, mos hiq dorë prei meje kreit.

Beth.

- ⁹ Me çfarë pune ka me qirum' i riu udhën' e vet? Tue ruitunë fjalët' e tua.
¹⁰ Të kërkova me gjithë zemërë, mos më ban me u largumë prei porosivet tua.
¹¹ Ruita fjalët' e tua ndë zemërët t'eme, *qi* të mos fëjej mbë tyi.
¹² I bekuem je, o Zot, mëso-më urdhënimet' e tu.
¹³ Me buzët e mia dëfteva gjithë gjyqet' e gojësë s'ate.
¹⁴ U gëzushë nd' udhët të deshmimevet tu, si për çdo pasëje.
¹⁵ Kam me shkumë ndër mend urdhënimet' e tu, ende kam me ngjoftun' udhët' e tua.
¹⁶ Kam me u gëzumë për urdhënimet e tu, s'kam me harrumë fjalët' e tua.

Gimel.

- ¹⁷ Shpagui shërbëtorinë tand, ban-më me rrumë, e me ruitunë fjalënë tande.
¹⁸ Çil syt' e mi, ende kam me pamë mërekullitë prei ligjësë s'ate.
¹⁹ Unë *jam* i huj ndë dhet, mos mpshif prei meje porosit' e tua.
²⁰ Shpirti em dëshëron për malltqi *kam* për gjyqet e tu përherë.

- ²¹ Qirtove të mallëkumitë madhështorë, qi përvarenë mbë-nj'-anë prei urdhënimevet tu.
- ²² Ngre prei meje turpëjen' ende shpërnderiminë, se ruita deshmimet' e tu.
- ²³ Sepse ndeitinë të parë, e folnë kundrë meje, *po* shërbëtori yt shkonte ndër mend urdhënimet' e tu.
- ²⁴ Sepse deshmimet' e tu *janë* shija eme, *ende* këshillësit' e mi.

Daleth.

- ²⁵ Shpirti em ngeli ndë baltët, ep-më frymë të gjallë mbas fjalësë s'ate.
- ²⁶ Dëfteva udhët' e mia, ende më ndëgjove; mëso-më urdhënimet' e tu.
- ²⁷ Ban-më me kupëtum' udhën' e urdhënimevet tu, ende kam me shkumë ndër mend mërekullit' e tua.
- ²⁸ Shpirti em po kullon prei shtrëngimit, forco-më mbas fjalësë s'ate.
- ²⁹ Mërgo prei meje udhën' e rrenësë, ende fal-më ligjënë tande.
- ³⁰ Sgjodha udhën' e së vërtetësë, vuna ndër mend gjyqet' e tu.
- ³¹ U ngjita mbas deshmimevet tu, o Zot, mos më turpëno.
- ³² Kam me ecunë nd'udhët të porosivet tua, kur të sgjanojsh zemrënë t'eme.

He.

- ³³ Mëso-më, o Zot, udhën' e urdhënimevet tu, ende kam me e ruitunë kurdo.
- ³⁴ Ban-më të mençim, ende kam me vështrumë ligjënë tande, ende kam me e ruitunë me gjithë zemërët t'eme.
- ³⁵ Hiq-më udhënë nd'urdhënimet e tu, se ate desha.
- ³⁶ U zemrënë t'eme ndë deshmimet e tu, e mos ndë lakëmim.
- ³⁷ Këthe mbë-nj'-anë syt' e mi, për mos me pamë kotësinë, ep-më frymë të gjallë mb'udhët tande.
- ³⁸ Qindro fjalënë tande te shërbëtori yt, qi të ka frikë.
- ³⁹ Hiq shpërnderiminë t'em, qi druj, sepse gjyqet' e tu *janë* të mirë.
- ⁴⁰ Ngje te dëshërova porosit' e tua, ep-më frymë të gjallë, me anët të dreitënisë s'ate.

Vau.

- ⁴¹ Ende arthtë përdëllimi yt mbë mu, o Zot, *ende* shpëtimi yt mbas fjalësë s'ate.
- ⁴² Atëherë kam me iu përgjegjun' ati qi më shpërnderon, se shpërej mbë fjalënë tande.
- ⁴³ Ende mos ngre kreit prei gojësë s'eme fjalën' e së vërtetësë, se shpëreva mbë gjyqet e tu.
- ⁴⁴ Ende kam me ruitunë ligjënë tande përherë ndë jetët të jetësë.
- ⁴⁵ Ende kam me ecunë ndë vend të gjanë, sepse kërkova porosit' e tua.
- ⁴⁶ Ende kam me folë përpara mbëretënish për deshmimet' e tu, ende s'kam me u turpënumë.
- ⁴⁷ Ende kam me u gëzumë për porosit' e tua, qi desha *fort*.
- ⁴⁸ Ende kam me ngritunë durët' e mia ndë porosit' e tua, qi desha, ende kam me shkumë ndër mend urdhënimet' e tu.

Zain.

- ⁴⁹ Kujto fjalënë ke shërbëtori yt, ndë të cillinë më bane me shpërymë.
- ⁵⁰ Këjo më ngushullon ndë shtrëngimt t'em, se fjala jote më dha frymë të gjallë.

- ⁵¹ Madhështorëtë më përqeshshinë fort, *po* unë nukë dola jashtë prei ligjësë s'ate.
⁵² Mendova gjukimet' e tu të jetëshimitë, o Zot, edhe u ngushullushë.
⁵³ Më mur frika prei të pabesëvet, qi kanë hiekunë dore prei ligjësë s'ate.
⁵⁴ Urdhënimet' e tu më ishinë kankë ndë dhe të huj.
⁵⁵ Kujtova emëninë tand, o Zot, natënë, ende ruita ligjënë tande.
⁵⁶ Këjo m'u ba, se ruita urdhënimet' e tu.

Heth.

- ⁵⁷ *Ti je* piesa eme, o Zot, thashë me ruitunë fjalët' e tua.
⁵⁸ Iu luta fjalësë s'ate me gjithë zemër; përdëllemë mbas fjalësë sate.
⁵⁹ Mendova udhët' e mia, ende këtheva kambët' e mia mbë deshmimet e tu.
⁶⁰ Nxitova, ende nuk' u vonushë me ruitunë porosit' e tua.
⁶¹ Tufa të pabesësh më qarkunë, *po* unë s'harrova ligjënë tande.
⁶² Ndë mies-natë qohem me të lavdurumë për gjyqet e dreitënisë s'ate.
⁶³ Unë *jam* piestar i gjith' atyne qi të drujën' e rujënë porosit' e tua.
⁶⁴ Dheu ashtë plot me përdëlliminë tand, o Zot, mëso-më urdhënimet' e tu.

Teth.

- ⁶⁵ I bane mirë shërbëtorit t'yt, o Zot, mbas fjalësë s'ate.
⁶⁶ Ep-më mendëje të mirë, e dituni, se u besova urdhënimet' tu.
⁶⁷ Para se të vujem, humba udhënë, *po* ndashti ruita fjalënë tande.
⁶⁸ Ti je i mirë, ende mirë-bamës, mëso-më urdhënimet' e tu.
⁶⁹ Madhështorëtë shpifnë rrenë kundërë meje, *po* unë kam me ruitunë porosit' e tua me gjithë zemërë.
⁷⁰ Zemëra e atyne ngrini posi dhiamë, *po* unë gëzohem për ligjënë tande.
⁷¹ *U ba* mirë për mu qi hoqa keq, për me mësum' urdhënimet' e tu.
⁷² Ligja e gojësë s'ate *ashtë* ma e mirë për mu, se mijëna ari e argjandi.

Iod.

- ⁷³ Durët' e tua më banë, e më gatunë; ban-më të mençim, ende kam me mësum' urdhënimet' e tu.
⁷⁴ Ata qi të drujënë, kanë me pamë, e me u gëzumë, se shpëreva mbë fjalët tande.
⁷⁵ Ngjof, o Zot, se gjyqet' e tu *janë* dreitëni, ende me udhë më përvunë.
⁷⁶ Le të më ngushullojë pra përdëllimi yt, mbas fjalësë s'ate mbë shërbëtorinë tand.
⁷⁷ Le të vinë përdëllimet' e tu mbë mu, qi të rroj, se ligja jote *ashtë* mendimi em.
⁷⁸ U turpënofshinë madhështorëtë, se kërkujënë të më prishinë pa udhë, *po* unë kam me shkumë ndër mend porosit' e tua.
⁷⁹ Le të këthehenë ke un' ata qi të drujënë, ende ata qi ngjofinë deshmimet' e tu.
⁸⁰ Zemëra eme qoft' e qirume mb'urdhënimet' e tu, qi të mos turpënohem.

Kaf.

- ⁸¹ Më digjetë shpirti për shpëtiminë tand, shpëreva mbë fjalët tande.
⁸² Më ranë sytë për fjalënë tande, tue thanë: Kurë ke me më ngushullumë?
⁸³ Sepse u bashë pors shakulli ndë tym, *po* s'harrova urdhënimet' e tu.
⁸⁴ Sa janë ditt' e shërbëtorit t'yt? Kurë ke me bamë gjyq kundërë atyne qi më ndiekinë?
⁸⁵ Madhështorëtë rëmunë gropë për mu, të cillëtë s'janë mbas ligjësë s'ate.

- ⁸⁶ Gjithë porosit' e tua *janë* të vërteta, pa udhë më ndiekinë, ndif-më.
⁸⁷ Për pak desh më rrenunë përdhe, po unë nukë hoqa dorë prei porosivet tua.
⁸⁸ Ep-më frymë të gjallë mbas përdëllimit t'yt, ende kam me ruitunë deshmimet' e gojësë s'ate.

Lamed.

- ⁸⁹ Për gjithë jetënë, o Zot, fjala jote mbet ndë qill,
⁹⁰ e vërteta jote bres mbas brezi; themelove dhenë, ende qindron.
⁹¹ Mbas urdhënimesh tu mbesinë ngjer mbë sot, se të tanë janë shërbëtorët' e tu.
⁹² Ligja jote të mos *ishte* mendimi em, atëherë do të humbiem ndë shtrëngim t'em.
⁹³ Për gjithë jetënë s'kam me harrumë porosit' e tua, sepse me ato më dhe frymë të gjallë.
⁹⁴ Unë *jam* yti, shpëto-më, se kërkova urdhënimet' e tu.
⁹⁵ Të pabesëtë më pritnë, për me më prishunë, *po* unë kam me u mbaitunë vesh deshmimevet tu.
⁹⁶ Mbë çdo *gja* të mbarume pashë fund, po porosia jote *ashtë* fort e gjanë.

Mem.

- ⁹⁷ Sa e du ligjënë tande! Gjithë ditën' e shkoj ndër mend.
⁹⁸ Më bane ma të mençim se anëmiqt' e mi, me anë t'urdhënimevet tu, se janë përherë bashkë me mu.
⁹⁹ Jam ma i mençim se gjith' ata qi më mësojënë, se shkoj ndër mend deshmimet' e tu.
¹⁰⁰ Jam ma i mençim se pleqtë, se ruita porosit' e tua.
¹⁰¹ Ndala kambët' e mia prei çdo udhë të keqe, për me ruitunë fjalënë tande.
¹⁰² Nukë dola jashtë prei gjyqesh tu, se ti më mësove.
¹⁰³ Sa të ambëla janë fjalët' e tua ndë gurmast t'em! Ma tepërë se mialta ndë gojët t'eme.
¹⁰⁴ Prei porosivet tua u bana i mençim, përandai mora mëni çdo udhë të shtrembëtë.

Nun.

- ¹⁰⁵ Fjala jote *ashtë* kandile ndër kambët të mia, ende dritë nd'udhët të mia.
¹⁰⁶ Bana be, ende do të qindroj me ruitunë gjyqet' e dreitënisë s'ate.
¹⁰⁷ Hoqa keq fort; o Zot, ep-më frymë të gjallë mbas fjalësë s'ate.
¹⁰⁸ Prit pra dhunëtiat' e gojësë s'eme, o Zot, qi t'i bie me dashunim, ende mëso-më gjyqet' e tu.
¹⁰⁹ E kam shpirtinë kur-do n'dorë, po s'harrova ligjënë tande.
¹¹⁰ Të pabesëtë më ngrefnë kurth, po unë nukë dola jashtë porosivet tua.
¹¹¹ Trashigova deshmimet' e tu për gjithë jetënë, se këto *janë* gëzim' i zemrësë s'eme.
¹¹² Ula zemrënë t'eme për me bam' urdhënimet' e tu përherë *ngjer* ndë fund.

Sameh.

- ¹¹³ Mora mëni mendimet' e shtrembëtë, ende desha ligjënë tande.
¹¹⁴ Ti *je* ndifmësi em, ende mburonjësi em, shpërej mbë fjalët tande.
¹¹⁵ Largohi prei meje, ju të këqijtë, sepse kam me ruitunë porosit' e Perëndisë t'em.
¹¹⁶ Ndif-më mbas fjalësë s'ate, ende kam me rrumë, ende mos më turpëno mbë

shpëresët t'eme.

- ¹¹⁷ Ndif-më, ende kam me shpëtimë, ende kam me pasunë ndër mend kurdo urdhënimet' e tu.
- ¹¹⁸ Ti shkelmovë gjith' ata qi dalinë jasht' urdhënimevet tu, se gënjeshtër e atyne *asht'* e kotë.
- ¹¹⁹ Heth tej gjithë të këqijt' e dheut, porsì plehe, andai desha deshmimet' e tu.
- ¹²⁰ M'u droth mishi prej frikësë s'ate, ende u frikushë prej gjyqevet tu.

Ain.

- ¹²¹ Bana gjyq e dreitëni, mos më ep n'dorë t'atyne qi më bajënë punë pa udhë.
- ¹²² Bahu dorë-zanës shërbëtorit t'yt për të mirë, le të mos më shtrëngojnë madhështorëtë.
- ¹²³ Më ranë sytë për shpëtiminë tand, ende për fjalën' e dreitënisë s'ate.
- ¹²⁴ Ban bashkë me shërbëtorinë tand mbas përdëllimit t'yt, ende mëso-më urdhënimet' e tu.
- ¹²⁵ Unë *jam* shërbëtori yt, ban-më të mençim, ende kam me ngjoftunë deshmimet' e tu.
- ¹²⁶ *Ashtë* kohë për me punumë Zoti, prishnë ligjënë tande.
- ¹²⁷ Përandai desha porosit' e tua përmbi arinë, ende përmbi arin' e kullumë.
- ¹²⁸ Andai ngjofta të dreita gjithë porosit' e tua për çdo *gja*, ende mora mëni çdo udhë të shtrembëtë.

Pe.

- ¹²⁹ Deshmimet' e tu *janë* të mërekullushim, përandai i ruiti shpirti em.
- ¹³⁰ Dëftimi i fjalëvet tua ndrit, ban të mençim të mitunitë.
- ¹³¹ Hapa gojënë t'eme, e mora frymë, se u mallënjyshë për porosit' e tua.
- ¹³² Shtierë sytë mbë mu, ende përdëlle-më, mbas mëndyrësë *qi ke ke* ata qi dun' emëninë tand.
- ¹³³ Ndreç' hapat' e mia ndë fjalët tande, ende le të mos më pushtojë ndonji paudhëni.
- ¹³⁴ Shpëto-më prej shtrëngimit njerëzëvet, ende kam me ruitunë porosit' e tua.
- ¹³⁵ Ndrinë fagenë tande mbë shërbëtorinë tand, ende mëso-më urdhënimet' e tu.
- ¹³⁶ Syt' e mi derthnë rrëke ujënash, sepse s'ruitnë ligjënë tande.

Cade.

- ¹³⁷ I dreitë je, o Zot, ende të dreitë *janë* gjyqet' e tu.
- ¹³⁸ Deshmimet' e tu *qi* urdhënove, janë dreitëni e vërtetëni fort e madhe.
- ¹³⁹ Zëlia eme më treti, se anëmiqt' e mi harrunë fjalët' e tua.
- ¹⁴⁰ Fjala jote *ashtë* fort e kullume, përandai shërbëtori yt e do.
- ¹⁴¹ Jam i vogël' e i pazanë për *gja*, *po* s'harrova urdhënimet' e tu.
- ¹⁴² Dreitënia jote *ashtë* dreitëni për gjithë jetënë, ende ligja jote e vërtetë.
- ¹⁴³ Më gjetnë shtrëngime e nevoja, *po* urdhënimet' e tu *janë* gëzimi em.
- ¹⁴⁴ Deshmimet' e tu *janë* dreitëni për gjithë jetënë, ban-më të mençim, ende kam me rrumë.

Kof.

- ¹⁴⁵ Thërrita me gjithë zemërë, ndëgjo-më, o Zot, *ende* kam me ruitun' urdhënimet' e tu.

- ¹⁴⁶ Thërrita mbë tyi: Shpëto-më, ende kam me ruitunë deshmet' e tu.
¹⁴⁷ E mbërrina pa sbardhunë drita, ende thërrita, shpëreva mbë fjalët tande.
¹⁴⁸ Syt' e mi mbërrijënë përpara të ruitunavet natësë, për me shkumë ndër mend fjalënë tande.
¹⁴⁹ Ndëgjo zaninë t'em, o Zot, mbas përdëllimit t'yt, ep-më frymë të gjallë mbas gjyqit t'yt.
¹⁵⁰ U afrun' ata qi venë mbas së keqesë, *ende* u largunë prei ligjësë s'ate.
¹⁵¹ Ti, o Zot, *je* ngjat, ende gjith' urdhënimet e tu *janë* të vërtetë.
¹⁵² Sa për deshmet' e tu, e ngjofa çë përpara, se i themelove për gjithë jetënë.

Resh.

- ¹⁵³ Shif shtrëngiminë t'em, ende liro-më, se s'harrova ligjënë tande.
¹⁵⁴ Gjuko gjyqinë t'em, ende shpërble-më; ep-më frymë të gjallë mbas fjalësë s'ate.
¹⁵⁵ Shpëtimi *ashtë* lark prei të pabesësh, se s'kërkojën' urdhënimet' e tu.
¹⁵⁶ Përdëllimet' e tu *janë* të mëdhej, o Zot, ep-më frymë të gjallë mbas gjyqit t'yt.
¹⁵⁷ Shumë *jan'* ata qi më ndiekin' e më shtrëngojnë, *po* nukë dola jashtë deshmet' tu.
¹⁵⁸ Pash' ata qi dalinë jasht' udhësë, ende u drothsh, sepse s'ruitnë fjalënë tande.
¹⁵⁹ Shif sa i du porosit' e tua, o Zot, ep-më frymë të gjallë mbas përdëllimit t'yt.
¹⁶⁰ Kryet' e fjalësë s'ate *ashtë* e vërteta, ende gjithë gjukimet' e dreitënisë s'ate *mbesinë* për gjithë jetënë.

Sin.

- ¹⁶¹ Të parëtë më ndoqnë kot, po zemrënë t'eme e mur frika për fjalënë tande.
¹⁶² Gëzohem për fjalënë tande, posi ai qi gjen shumë plaçëka.
¹⁶³ Kam mëni e të ndytë rrenënë, *po* du ligjënë tande.
¹⁶⁴ Shtatë herë ditënë të lavduroj për gjyqet e dreitënisë s'ate.
¹⁶⁵ Ata qi dunë ligjënë tande, kanë shumë paqtim, ende për ata s'ka skandal.
¹⁶⁶ Prita shpëtiminë tand, o Zot, ende bana porosit' e tua.
¹⁶⁷ Shpirti em ruiti deshmet' e tu, ende i deshi fort.
¹⁶⁸ Ruita porosit' e tua, ende deshmet' e tu, se gjith' udhët' e mia *janë* përpara teje.

Tau.

- ¹⁶⁹ Le t' afrohetë klithma eme përpara teje, o Zot, ban-më të mençim mbas fjalësë s'ate.
¹⁷⁰ Le të vijë të lutunitë t'em përpara teje, shpëto-më mbas fjalësë s'ate.
¹⁷¹ Buzët' e mia kanë me nxierrë kankë, kur të më mësojsh urdhënimet' e tu.
¹⁷² Gjuha eme ka me folë fjalënë tande, se gjithë porosit' e tua janë dreitëni.
¹⁷³ Dora jote le të më ndifi, se sgjodha porosit' e tua.
¹⁷⁴ U mallënjyshë për shpëtiminë tand, o Zot, ende ligja jote *ashtë* mendimi em.
¹⁷⁵ Le të rrojë shpirti em, ende ka me të lavdurumë, ende gjyqet' e tu le të më ndifinë.
¹⁷⁶ U solla andej e këndej, porsi dele e humbunë; kërko shërbëtorinë tand, se nukë harrova porosit' e tua.

- ¹ Ndë shtrëngim t'em i bërtita Zotit, edhe më ndëgjoi.
- ² O Zot, shpëto shpirtinë t'em prej buzësh shtrembëta, *edhe* prej gjuhe gënjeshtare.
- ³ Qish ka me të dhanë, a qish ka me të shtuem gjuha gënjeshtare?
- ⁴ Shigjetat' e prefëta e të fortit, bashkë me thëngjij dullenje.
- ⁵ Mjeri unë, qi rri i huej ndë Meseh, rri ndë tendat të Kedarit!
- ⁶ Shumë kohë ndenji shpirti em bashkë me ata qi kanë mëni paqtiminë.
- ⁷ Unë *due* paqtiminë, por kur flas, ata *bahenë gati* për luftë.

121

Kank' e shkallëvet.

- ¹ Ngre syt' e mi ndë malet, prej kah ka me ardhunë ndifma eme.
- ² Ndifma eme *vien* prej Zotit, qi bani qiellin' edhe dhenë.
- ³ S'ka me lanë të tundetë kamba jote; as s'ka me i ardhunë gjum' ati qi të ruen.
- ⁴ Qe te s'ka me i ardhunë gjumë, as s'ka me fletun' ai qi ruen Israelinë.
- ⁵ Zoti *ashtë* rueitësi yt; Zoti *ashtë* mbulesa jote prej së diathtësë s'ate.
- ⁶ Dielli s'ka me të diegunë ditënë, as hana natënë.
- ⁷ Zoti ka me të rueitunë prej çdo të keqeje; ai ka me rueitunë shpirtinë tand.
- ⁸ Zoti ka me rueitunë të dalëtë t'at e të hymitë t'at, çë tashti e për gjithë jetënë.

122

Kank' e shkallëvet Davidit.

- ¹ U gëzueshë, kur më thanë: Le të vemi ndë shtëpi të Zotit.
- ² Kambëtë t'ona kanë me qindruem ndër duert e tua, o Ierusalemë.
- ³ Ierusalemë ashtë ndër tuem si qytet i përmbëledhunë bashkë.
- ⁴ Atie hipinë faratë, farat' e Zotit, *mbas* deshmimit Israelit, për me lavduruem emënin' e Zotit.
- ⁵ Se atie u vunë shkembe për gjyq, shkembet' e shtëpisë Davidit.
- ⁶ Kërkoni paqtimin' e Ierusalemësë; le t'u vejë mbarë atyne qi të duenë.
- ⁷ Le të jetë paqtim ndë muret e tu, *edhe* mbarësi ndë pallatet e tu.
- ⁸ Për punë të vëllazënavet mi, edhe t'afërëvet mi, kam me thanë tashti: Paqtim mbë ty!
- ⁹ Për punë të shtëpisë Zotit Perëndisë t'onë, kam me kërkue të mirënë tande.

123

Kank' e shkallëvet.

- ¹ Ngrita syt' e mi te ti qi rri ndë qijet.
- ² Qe, sikurse syt' e shërbëtorëvet *venë* mbë dorët të zotënivet vet, sikurse syt' e shërbëtoresë *venë* mbë dorët të zonjësë vet, kështu *edhe* sytë t'anë *venë* mbë Zotinë Perëndinë t'onë, ngjysh sa të na përdëllejë.
- ³ Përdëlle-na, o Zot, përdëlle-na, se u ngimë fort me të shkëlmuemit.
- ⁴ Fort tepër' u ngi shpirti ynë prej shpërnderimit atyne qi prahenë, *edhe* prej të shkëlmuemit madhështorëvet.

124

Kank' e shkallëvet Davidit.

- ¹ Ndë mos ishte Zoti bashkë me ne, le të thotë tashti Israeli;
- ² ndë mos ishte Zoti bashkë me ne, kur u ngritnë njerës përmbi ne,
- ³ atëherë do të na kishinë përpimë të gjallë, kur digjei zemërimi i atyne kundrë nesh;
- ⁴ atëherë ujënatë do të na kishinë mbytnë, purroi do të kishte shkuem përsipër shpirtit t'ynë;
- ⁵ atëherë ujënatë qi qenë frymë, do të kishinë shkuem përsipër shpirtit t'ynë.
- ⁶ *Qoftë* bekuem Zoti, qi s'na dha porsi gja ndër dhambët t'atyne.
- ⁷ Shpirti ynë shpëtoi porsi zok prei lakut gjuatarëvet; laku u këput, e na shpëtuem.
- ⁸ Ndifma jonë *ashtë* mb'emënit të Zotit, qi bani qiellin' edhe dhenë.

125

Kank' e shkallëvet.

- ¹ Ata qi kanë shpëresë mbë Zotinë, *janë* porsi mali i Sionësë, *qi* s'ka me u tundunë, *por* mbet për gjithë jetënë.
- ² *Sikurse* Ierusalemë rrethohetë prei malesh, kështu Zoti rrethon popullin' e vet, çë tashti e për gjithë jetënë.
- ³ Se s'ka me mbetunë shkopi i pa-besënisë ndë shortët të dreitëvet, qi të mos shtrijënë të dreitëtë duert' e veta ndë pa-udhëni.
- ⁴ Ban-u mirë, o Zot, të mirëvet, edhe atyne *qi janë* zemërë-dreitë.
- ⁵ Por ata qi përvarenë nd'udhë të shtrembëta, Zoti ka me i shpumë bashkë me ata qi punojënë paudhë; paqtim mbë Israelinë.

126

Kank' e shkallëvet.

- ¹ Zoti kur këtheu prapë robënit' e Sionësë, ishim si ndëpër andërrë.
- ² Atëherë u mbush me gas goja jonë, edhe gjuha jonë me gëzim; atëherë thoshinë ndër kombet: Zoti bani *punë* të mëdha për ata.
- ³ Zoti bani *punë* të mëdha për ne: u gëzuem.
- ⁴ Këthe, o Zot, robënitë t'anë, porsi purrojtë mb'anë të mies-ditësë.
- ⁵ Ata qi mbiellinë me lott, kanë me korrë me gëzim.
- ⁶ Ata venë edhe qajënë, tue bartunë farë të shtreitë, këta kanë me u këthyem me gëzim, tue bartunë dorëzat' e veta.

127

Kank' e shkallëvet Solomonit.

- ¹ Ndë mos ndërtoftë Zoti shtëpi, kot mundohen ata qi ndërtojnë; ndë mos rueitë Zoti qytetinë, kot rri squem rueitësi.
- ² Kot *ashtë* mbë ju të ngritunitë çë me nadie, të fletunitë vonë, tue ngranë bukën' e mundimit, kur *Zoti* ep gjumë të dashunit vet.
- ³ Qe, trashigim prei Zotiit *janë* dielmtë, paga e *ati ashtë* pem' e barkut;
- ⁴ sikurse *janë* shigjetatë n'dorë të fortit, kështu *jan'* edhe të bijt' e dielmënisë.
- ⁵ Lum ai njeri qi mbushi kuletën' e shigjetavet me kësosh; *të këtillëtë* s'kanë me u

turpënuem, kur flasinë bashkë me anëmiqt ndë derët.

128

Kank' e shkallëvet.

- ¹ Lum' kush druen Zotinë, kush ecën nd'udhët t'ati.
- ² Se ke me ngranë prei mundimit duervet tua, ke me qenun' i lumunë, edhe *ka me qenunë* mirë për tyi.
- ³ Grueja jote *ka me qenunë* porsi veshtë plot me pemë, për krahë shtëpisë s'ate; bijt' e tu, porsi bimëza ullinjsh të rij, rreth truvezësë s'ate.
- ⁴ Qe, kështu ka me u bekuem njeriu qi druen Zotinë.
- ⁵ Zoti ka me të bekuem kah Siona, edhe ka me pamë të mirën' e Ierusalemësë gjithë ditt' e jetësë s'ate,
- ⁶ edhe ke me pamë bijt' e bijvet tu; paqtim mbë Israelinë.

129

Kank' e shkallëvet.

- ¹ Shumë herë më luftuenë çë ndë dielmëni t'eme, le të thotë tashti Israeli;
- ² shumë herë më luftuenë çë ndë dielmëni t'eme, por nukë më muntë.
- ³ Bujqitë lëvruenë mbi shpinët t'eme, banë të gjata hulliat' e veta.
- ⁴ Zoti *asht'* i dreitë: këputi litarët e të pa-besëvet.
- ⁵ U turpënofshin' e u këthefshinë mbrapazë, gjith' ata qi kanë mëni Sionënë.
- ⁶ U bafshinë porsi bari dhomavet, qi thahetë, çë pa shkulunë,
- ⁷ prei të cillit korrësi nukë mbush dorën' e vet, as lidhësi dorëzavet krahin' e vet,
- ⁸ kaqi sa udhëtarëtë s'kanë me thanë: Bekimi i Zotit *qoftë* mbi ju, u bekoimë mb'emënit të Zotit.

130

Kank' e shkallëvet.

- ¹ Prei së thellash klitha te ti, o Zot.
- ² O Zot, ndigjo zaninë t'em, veshët' e tu le t'i kenë kujdes zanit lutëjevet mia.
- ³ Ndë shikofsh, o Zot, paudhëni, kush mundetë me qindruem, o Zot?
- ⁴ Por për-anë teje *ashtë* ndëjesë, për me të drashunë.
- ⁵ Prita Zotinë, shpirti em priti, edhe shpëreu mbë fjalën' e ati.
- ⁶ Shpirti em *pret* Zotinë ma tepërë se ata qi presinë të sbardhëmen' e dritësë, *po*, se ata qi presinë të sbardhëmen' e dritësë.
- ⁷ Le të shpërejë Israeli mbë Zotinë, se për-anë Zotit ashtë përdëllim, edhe shumë shpërblin për-anë ati,
- ⁸ edhe ai ka me shpërblyem Israelinë prei gjithë paudhënvivet ati.

131

Kank' e shkallëvet Davidit.

- ¹ O Zot, nuk' u naltue zemëra eme, as nuk' u ngritnë përpjetë syt' e mi, as nuk' ecij mbë punë të mëdha, as mbë punë të mërekullueshime për mue.

² Vërtet vuna ndënë vetëhe, edhe pushova shpirtinë t'em, porsì dialin' e svierdhun' afërë s'amësë; shpirti em *ashtë* tek unë porsì dial' i svierdhunë.

³ Le të shpërejë Israeli mbë Zotinë çë tashti e për gjithë jetënë.

132

Kank' e shkallëvet.

¹ Kujto, o Zot, Davidinë, edhe gjithë mundimet' e ati,

² si bani be mbë Zotinë, edhe bani uratë mbë të fortinë *Perëndin'* e lakobit:

³ S'kam me hymë ndë tendët të shtëpisë s'eme, s'kam me hipunë ndë shtrat të shtresësë s'eme,

⁴ s'kam me u dhanë gjumë syvet mi, as të kotunë qerpikëvet mi.

⁵ Ngjer sa të gjej vend për Zotinë, të ndenjunë për të fortinë *Perëndin'* e lakobit.

⁶ Qe të ndigjuem për ate ndë Efratha, gjetëm ate ndër fushat të pyllit.

⁷ Le të hymë ndë tendat t'ati, le të lusim ndë vend qi shkelnë kambët' e ati.

⁸ Ngreu, o Zot, ndë të praitunit tand, ti, edhe arka e fuqisë s'ate.

⁹ Priftënit' e tu le të vishenë me dreitëni, edhe të dreitët' e tu le të gëzohenë.

¹⁰ Për punë të Davidit shërbëtorit t'yt, mos këthe mbë-nj'-anë faqen' e të lyemit t'yt.

¹¹ Zoti iu betue Davidit *me* të vërtetë, s'ka me këthyem prapë fjalënë. Prei pemësë barkut t'yt kam me vumë mbë shkamp tand.

¹² Ndë rueiçinë bijt'e tu dhiatënë t'eme, edhe deshmimet' e mi qi kam me u mësuem, edhe bijt' e atyne kanë me ndenjunë për gjithë jetënë mbë shkamp tand.

¹³ Se Zoti sgjodhi Sionënë, i pëlqeu me ndenjunë nd'ate.

¹⁴ Këta *ashtë* të praitunitë t'em ndë jetët të jetësë, këtu kam me ndenjunë, se më pëlqeu.

¹⁵ Kam me bekuem fort të ngranët' e asai, kam me ngimë me bukë të vobegët' e asai,

¹⁶ edhe kam me veshunë priftënit' e asai me shpëtim, edhe të dreitët' e asai kanë me u gëzuem me gëzim.

¹⁷ Atie kam me bamë t'i bijë Davidit bri; bana gati kandil për të lyeminë t'em.

¹⁸ Kam me veshun' anëmiqt' e ati me turpëni, por mb' ate ka me lulëzuem kunora e ati.

133

Kank' e shkallëvet Davidit.

¹ Qe, sa e mirë, e sa e pëlqyeshime *ashtë* me ndenjunë bashkë vëllazënitë!

² *Ashtë* porsì voj ere mbi kryet, qi sdripën ndë miekrët, *ndë* miekrët të Aaronit, qi sdripën mbi grykët të petkut ati,

³ porsì vesa e Hermonit, qi sdripën mbi malet e Sionësë, se atie urdhënoi Zoti bekiminë, të rruem për gjithë jetënë.

134

Kank' e shkallëvet.

¹ Qe, bekoni Zotinë, ju gjithë shërbëtorët' e Zotit, qi rrini natënë ndë shtëpi të Zotit.

² Ngreni nalt duertë tueja *mbë* të shenjtënuemet, edhe bekoni Zotinë.

³ Të bekoftë Zoti prei Sionet, ai qi bani qiellin' edhe dhenë!

135

¹ Alleluia. Lavduronu emënin' e Zotit, lavduronu, ju shërbëtorët' e Zotit,

² qi rrini ndë shtëpi të Zotit, ndë oborre të shtëpisë Perëndisë t'onë.

³ Lavduronu Zotinë, se Zoti *asht'* i mirë; psallni emënit ati, se *ashtë* mirë.

⁴ Se Zoti sgjodhi lakobinë për vete, Israelinë për thesoren' e vet.

⁵ Sepse un' e ngjofta, se Zoti *asht'* i math, edhe Zoti ynë *ashtë* përmbi gjithë perëndinat.

⁶ Zoti bani gjithë sa deshi ndë qiellt e ndë dhet, ndë detënat e ndë gjith' abyssat.

⁷ Hipën retë prei kantevet dheut, ban vetima për shi, nxier erëna prei thesorevet veta.

⁸ I cilli vrau para-lindësit' e Misirit, çë prei njeriu ngjer mbë bagëtinë,

⁹ dërgoi shenje e punë të frikshime ndë miedis tand, o Misirë, mbi Faraonë, edhe mbi gjithë shërbëtorët e ati.

¹⁰ I cilli u ra kombeve të mëdhej, edhe vrau mbëretën të fortë:

¹¹ Sionë mbëretin' e Amorevet, edhe Ogunë mbëretin' e Bashanit, edhe gjithë mbëretëniat' e Hanaanit,

¹² edhe dha dhen' e atyne trashigim, trashigim mbë Israelinë popullin' e vet.

¹³ O Zot, emëni yt *ashtë* për gjithë jetënë, edhe të përmendunitë t'at bres mbas brezi, o Zot.

¹⁴ Se Zoti ka me gjukuem popullin' e vet, edhe ka me u ngushëlluem për shërbëtorët e vet.

¹⁵ Idhujt' e kombevet *janë* argjand e ar, punë duersh njeriu.

¹⁶ Gojë kanë, e nukë flasinë, sy kanë e nukë shofinë,

¹⁷ veshë kanë e nukë gjegjenë, as kanë frymë ndë gojë t'atyne.

¹⁸ Porsi ato u bafshin' ata qi bajën' ato, kushdo qi ka shpëresë mb'ato!

¹⁹ O shtëpi e Israelit, bekoni Zotinë; o shtëpi e Aaronit, bekoni Zotinë;

²⁰ o shtëpi e Leviut, bekoni Zotinë; ju qi keni frikë Zotinë, bekoni Zotinë.

²¹ I bekuem *qoftë* Zoti prei Sionet, ai qi rri ndë Ierusalemë. Alleluia.

136

¹ Lavduronu Zotinë, se *asht'* i mirë, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë.

² Lavduronu Perëndin' e perëndinavet, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë.

³ Lavduronu Zotin' e zotënavet, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë.

⁴ Ate qi vetëmë ban mërekulli të mëdha, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë.

⁵ Ate qi bani qijetë me mend, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë.

⁶ Ate qi qindroi dhenë mbi ujënat, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë:

⁷ Ate qi bani dritarët' e mëdhej, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë,

⁸ diellinë, për urdhënin' e ditësë, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë,

⁹ hanën' edhe hyjetë, për urdhënin' e natësë, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë.

¹⁰ Ate qi i ra Misirit bashkë me para-lindësit e atyne, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë,

¹¹ edhe nxuer Israelinë prei miedisit atyne, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë;

- ¹² me dorë të fortë, edhe me krahë të gjatë, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë.
- ¹³ Ate qi dau mbë dy Detin' e Kuq, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë;
- ¹⁴ edhe bani Israelinë me shkuem për miedis t'ati, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë,
- ¹⁵ edhe hodhi Faraonin' edhe ushtërin' e ati ndë Det të Kuq, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë.
- ¹⁶ Ate qi i hoq udhënë popullit vet ndë shkretinë, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë.
- ¹⁷ Ate qi u ra mbëretënave të mëdhej, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë;
- ¹⁸ edhe vrau mbëretën të fortë, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë;
- ¹⁹ Sionë, mbëretin' e Amorevet, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë;
- ²⁰ edhe Ogunë, mbëretin' e Bashanit, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë;
- ²¹ edhe u dha dhen' e atyne për trashigim, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë;
- ²² trashigim mbë Israelinë, shërbëtorin' e vet, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë.
- ²³ I cilli na kujtoi ndë të përvumit t'onë, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë;
- ²⁴ edhe ate qi na shpëtoi prej anëmiqvet t'anë, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë.
- ²⁵ Ate qi i dha ushqim çdo korpi, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë.
- ²⁶ Lavduron Perëndin' e qiellit, se përdëllimi i ati *ashtë* për gjithë jetënë.

137

- ¹ Mbi lumënat të Babylonësë, atie ndeitëm edhe qjam, kur kujtuem Sionënë.
- ² Mbi shelqet ndë miedis t'asai varëm qitharatë t'ona.
- ³ Se ata qi na sklavosnë, atie kërkuenë prej nesh fjalë kankësh; edhe ata qi na hoqnë udhënë, *kërkuenë prej nesh kankë gëzimi, tue thanë*: Na këndon prej kankash Sionësë.
- ⁴ Qysh të këndoimë kankën' e Zotit ndë dhe të huej?
- ⁵ Ndë të harrofsha, Ierusalemë, m'u harroft' e diathta!
- ⁶ Ndë mos të kujtofsha, m'u ngjittë gjuha ndë gurmast, ndë mos vufsha ma përpara Ierusalemënë ndë kryet të gëzimit t'em!
- ⁷ Kujto, o Zot, të bijt' e Edomit, të cillëtë ditën' e Ierusalemësë thoshinë: Rrëzoni, rrëzoni ate, ngjer ndë themelet t'asai.
- ⁸ Bij' e Babylonësë, qi ke për me u shkretuem, lum kush të api shpagim për sa na bane!
- ⁹ Lum kush të rroki, e të hedhi foshnjët' e tua mbi gurt!

138

Psallm' e Davidit.

- ¹ Kam me të lavduruem me gjithë zemërë t'eme, kam me të psallunë përpara engjujvet,
- ² kam me lutunë ndë tempullë tand të shenjtënueminë, edhe kam me lavduruem emëninë tand, për përdëlliminë tand, edhe për të vërtetënë tande, se madhënove fjalënë tande ma tepërë, se sa të pat dalë emëni.
- ³ Ate ditë qi klitha, më ndigjove, i dhe fuqi shpirtit t'em.

- ⁴ Kanë me të lavduruem, o Zot, gjithë mbëretënit' e dheut, kur të ndigjojënë fjalët' e gojësë s'ate,
- ⁵ edhe kanë me kënduem nd'udhët të Zotit, se lavdia e Zotit asht' e madhe.
- ⁶ Se Zoti asht' i naltë, edhe shtie sytë mbi të poshtëminë, por të naltin' e ngjef çë së largu.
- ⁷ Ndë ecësia ndë miedis të shtrëngimit, ke me dhanë frymë të gjallë, ke me shtrimë dorënë tande kundër zemërimit anëmiqvet mi, edhe e diathta jote ka me më shpëtuem.
- ⁸ Zoti ka me mbaruem *ato qi duhenë* për mue; o Zot, përdëllimi yt ashtë për gjithë jetënë; mos këthe sytë mbë-nj'-anë prei punëvet duervet tua.

139

Mbë të parinë kankatuer. Psallm' e Davidit.

- ¹ O Zot, më shprovove, edhe *më* ngjofte.
- ² Ti ngjef të ndenjunitë t'em, edhe të ngritunitë t'em; ti kupëton mendimet' e mi çë së largu.
- ³ Shikon t'ecunitë t'em, edhe të diergunitë t'em, edhe ngjef gjith' udhët' e mia.
- ⁴ Se edhe pa *ardhunë* fjala ndë gjuhët t'eme, qe, o Zot, ti ngjef të gjitha.
- ⁵ Më qarkon mbrapa e përpara, edhe vune dorënë tande mbi mue.
- ⁶ Këjo dituni ashtë fort e mërekullueshime tek unë, asht' e naltë, s'mundem *me e mbërrimë* ate.
- ⁷ Ku të vete prei frymësë s'ate? Edhe ku të ikij prei faqesë s'ate?
- ⁸ Ndë hipsha ndë qiell, *tije* atie; ndë rafsha ndë ferr, qe ti *tek je atie*;
- ⁹ ndë marrsha fletët' e të gëdhimesë, *edhe* të rri ndë fundnat të detit,
- ¹⁰ edhe atie dora jote ka me më hiekun' udhënë, edhe e diathta jote ka me më mbaitunë.
- ¹¹ Ndë thansha: Por errësina ka me më mbuluem, edhe nata ka me qenunë dritë rreth meje,
- ¹² edhe ajo errësina s'mbulon *gja* prei teje, edhe nata ndrit si dita, edhe porsia errësina, kështu edhe drita janë *si nji nji* te ti.
- ¹³ Se ti bane veshnjet' e mia, më mpështolle ndë barkut t'amësë s'eme.
- ¹⁴ Kam me të lavduruem, se të gatuemitë t'em u ba me punë të frikshime e të mërekullueshime, punët' e tua *janë* të mërekullueshime,
- ¹⁵ edhe shpirti em fort mirë*i* ngjef. Eshtënat' e mia nuk' u mpshefnë prei teje, kur i baishie ndë të mpshefëtë, as të qenunitë t'em ndë fundnat të dheut.
- ¹⁶ Syt' e tu panë brumin' e korpit t'em ndë fundnat të dheut. Syt' e tu panë brumin' e korpit t'em çë pa punuem, edhe gjithë këto qenë shkruem ndë libër tand, *edhe* dittë kur gatuheshinë, edhe kur nukë *qe* as nji prei këtyne.
- ¹⁷ Fort të vëjefshim janë mendimet' e tu për mue, o Perëndi! Fort u shumue numëri i atyne!
- ¹⁸ *Ndë* kishiem me i numëruem, kapërcein' edhe ranënë; çohem, edhe jam por bashkë me ty.
- ¹⁹ Vërtet ke me vramë të pabesëtë, o Perëndi; largohi pra prei meje, o burra gjaksorë.
- ²⁰ Se ata thonë keq ndër mend për ty; anëmiqtë zanë n'gojë *emëninë tand* mbë të kotë.

- ²¹ Nukë kam mëni unë, o Zot, ata qi të kanë mëni? Edhe nukë zemërohem për ata qi janë ngritunë kundrë teje?
- ²² Me mëni të madhe i kam mëni ata, i kam për anëmiq.
- ²³ Shprovo-më, o Perëndi, edhe ngjif zemërënë t'eme; shiko-më, edhe ngjif mendimet' e mi;
- ²⁴ edhe shif, nd'ashtë tek un' udh' e shtrembëtë, edhe hiq-më mbë udhët të përjetëshime.

140

Mbë të parinë kankatuer. Psallm' e Davidit.

- ¹ Shpëto-më, o Zot, prei njeriut keq, ruei-më prei njeriut shtrembëtë,
- ² të cillëtë mendojnë të këqia ndë zemërë, gjithë ditënë mbëlidhenë për luftëna.
- ³ Prefnë gjuhën' e vet porsì të gjarpënit, vëner aspidhe *ashtë* ndënë buzët t'atyne. Selah.
- ⁴ Ruei-më, o Zot, prei dorësë të pabesit, shpëto-më prei njeriut shtrembëtë, të cillëtë mendohenë me rrëshqitunë hapat' e mia.
- ⁵ Madhështorëtë pshefnë kurth kundrë meje, edhe shtrinë rrieta me tërkuzë ndë kambët të mia, ngrefnë leqe për mue. Selah.
- ⁶ Thashë Zotit: Ti je Perëndia em, ven'-i vesh, o Zot, zanit lutëjesë s'eme.
- ⁷ Zot Perëndi, fuqia e shpëtimit t'em, ti më mbulove kryetë ndë ditët të luftësë.
- ⁸ Mos i apish, o Zot, të pa-besit dëshërimetë, mos lash me u mbaruem mendimi i ati, qi të *mos* naltohenë. Selah.
- ⁹ Kryet' e atyne qi më qarkojënë, e mbuloftë të keqt' e buzëvet atyne.
- ¹⁰ Rafshinë thëngjij të ndezunë mbi ata, u hethshinë ndë ziarrm, ndë gropa të thella, qi të mos ngrihenë *ma*.
- ¹¹ Njeri gojë-keq mos qindroftë mbi dhet, të keqtë ka me ndiekunë njerin' e shtrembëtë, për të vdierrë.
- ¹² E di, se Zoti ka me bamë gjyqin' e të vobegëvet, *edhe* gjyqin' e të nevojëshimvet.
- ¹³ Por të dreitëtë kanë me lavduem emëninë tand, *edhe* të dreitëtë kanë me ndenjunë për-anë faqesë s'ate.

141

Psallm' e Davidit.

- ¹ O Zot, klitha mbë tyi, shpeito tek unë, ven-i vesh zanit t'em, kur thërras mbë tyi.
- ² Të falunitë t'em voftë dreitë përpara teje, *porsi* kem; të ngritunit' e duervet mia *u bafte* porsi kurban mbramie.
- ³ Venë të rueitunë ndë gojët t'eme, o Zot, ruei derën' e buzëvet mia.
- ⁴ Mos përvar zemrënë t'eme mbë gja te keqe, qi të baj punë të këqia bashkë me njerës qi punojënë pa-udhë, edhe të mos ha prei gjellëvet sgjedhuna t'atyne.
- ⁵ Le të më mundojë i dreiti, se *ashtë* përdëllim, edhe le të më qirtojë, se *ashtë* voj me erë; s'ka me i bamë keq kresë s'eme, se edhe ma tepërë kam me u falunë *për* ata, kur të jenë ndë të keq.
- ⁶ Gjykatësit' e atyne, kur u hojnë ndë vende gurishta, ndigjuenë fjalët' e mia, se ishinë të ambëla.

- ⁷ Eshtënatë t'ona përdahetë ndë gojët të vorrit, si ndonji *kur* pret e çan *dru* mbi dhet.
⁸ Përandai syt' e mi *shtirenë* mbë tyi, o Zot Perëndi; shpëreva mbë tyi, mos hup shpirtinë t'em.
⁹ Ruei-më prei kurthit, *qi* ngrefnë për mue, edhe prei leqevet atyne qi punojënë pa udhë.
¹⁰ Të pabesëtë rafshinë ndë rrietat të veta, ngjysh sa të shkoj unë mb'-at'-anë.

142

Mashhil i Davidit: uratë, kur ishte ndë shpellët.

- ¹ Klitha mbë Zotinë me zaninë t'em, iu lutsh Zotit me zaninë t'em.
² Kam me derdhunë të lutunitë t'em përpara ati, kam me diftuem shtrëngiminë t'em përpara ati.
³ Kur m'u zu fryma, atëherë ti ngjofte udhët' e mia. Pshefnë kurth për mue, mb'ate udhë qi ecëjem.
⁴ Vështroishiem mbë të diathtë, e shkoishiem, por s'kishte ndonji të më ndifte; mpshtetëja hupi prei meje, edhe s'kishte ndonji të kërkonte shpirtinë t'em.
⁵ Thirra te ti, o Zot, e thashë: Ti je shpëresa eme, piesa eme ndë dhe të gjallëvet.
⁶ Mba-i vesh zanit t'em, se u përvuna fort, shpëto-më prei atyne qi më ndiekinë, se janë më të fortë se unë.
⁷ Nxir shpirtinë t'em prei burgut, qi të lavduroj emëninë tand; të dreitëtë kanë me më qarkuem, kur të ma shpaguejsh.

143

Psallm' e Davidit.

- ¹ O Zot, ndigjo të falunitë t'em, mba-i vesh të lutunit t'em, përgjeq-m'u mbas së vërtetësë s'ate, *edhe* mbas dreitënisë s'ate.
² Edhe mos hynë ndë gjyq bashkë me shërbëtorinë tand, se asnji i gjallë s'ka me dalë i dreitë përpara teje.
³ Se anëniku ndoqi shpirtinë t'em, përvuni jetënë t'eme përdhe, më vuni me ndenjunë ndë vende t'errëtë, si të vdekunitë gjithë monë.
⁴ Përandai m'u zu fryma përmbrenda meje, zemëra eme m'u përzi.
⁵ Kuitoj ditt' e lashta, mendoj gjithë punët' e tua, shkoj ndë mend të punuemet e duervet tua.
⁶ Ndej duert' e mia te ti, shpirti em *qahet* për tyi, porsi dheu i thatë. Selah.
⁷ Shpeit ndigjo-më, o Zot, më zihetë fryma, mos këthe mbë-nj'-anë faqenë tande prei meje, qi të mos u shëmbëllej atyne qi sdripinë ndë gropë.
⁸ Ban-më me ndiguem përdëlliminë tand ndë mëngjest, se shpëreva mbë tyi; ban-më me ngjofun' udhënë qi ashtë për të ecunë, se vara shpirtinë t'em te ti.
⁹ Shpëto-më prei anëmiqvet mi, o Zot, te ti erdha me u mpshtetunë.
¹⁰ Mëso-më me bamë dashuniminë tand, se ti je Perëndia em; fryma jote e mira le të më hieki ndë vend të dreitë.
¹¹ Për punë t'emënit t'yt, o Zot, ep-më frymë të gjallë; për dreitëninë tande nxir shpirtinë t'em prei ngushtimit

¹² Edhe për përdëlliminë tand prish anëmiqt' e mi, edhe hup gjith' ata qi shtrëngojnë shpirtinë t'em, se unë *jam* shërbëtori yt.

144

Psallm' e Davidit.

- ¹ I bekuem *qoftë* Zoti, shkambi em, ai qi mëson duert' e mia për të zanë, gishtënit' e mi për luftë.
- ² Përdëllimi em edhe kasteli em, e nalta mpshtetëja eme, edhe liruesi em, mburonja eme, shpëreva mb'ate, qi ve ndënë mue popullinë t'em.
- ³ O Zot, qish *ashtë* njeriu, qi ta ngjofish! A i bir' i njeriut, qi ta mendojsh!
- ⁴ Njeriu i gjan së kotësë, ditt' e ati shkojnë porsi hie.
- ⁵ O Zot, ul qijet' e tu, edhe sdrip; përkit maletë, edhe kanë me nxierrë tym.
- ⁶ Vetëtij vetimë, edhe ke me i përdamë; hith shigjetat' e tua, edhe ke më i përziemë.
- ⁷ Ngjat duert' e tua prei së naltit, shpëto-më edhe liro-më prei ujënavet shuma, prei dorësë të bijvet huej.
- ⁸ Të cillëvet goja flet të kotë, edhe e diathta e atyne asht' e diathtë rrene.
- ⁹ O Perëndi, kam me të kënduem kankë të re, kam me të psallunë me psallter dhetë-kordhëzash,
- ¹⁰ tyi qi ep shpëtim mbëretënavet, qi liron Davidinë shërbëtorinë tand prei shpatësë keqe.
- ¹¹ Shpëto-më edhe liro-më prei dorësë të bijvet huej, të cillëvet goja flet të kotë, edhe e diathta e atyne *asht'* e diathtë rrene,
- ¹² qi të *jenë* bijtë t'anë, porsi bima të ra, qi rritenë, kur janë të rij; bijatë t'ona, porsi gurë të latuem, qi vihenë ndë ballë të murit pallatit;
- ¹³ qilitë t'ona *janë* plot, e nxierrinë çdo farë *gjaje*; dhentë t'anë shumohenë me mijëna e me dhetë mijëna ndë fushat t'ona;
- ¹⁴ qetë t'anë janë të fortë për me bartunë barrë; mos qoftë as të hymë, as të dalë, as të bërtitunë ndër rrugat t'ona.
- ¹⁵ Lum ai popull, qi *gjindetë* kështu! Lum ai popull, të cillit Zoti *ashtë* Perëndia i ati!

145

Lavduria e Davidit.

- ¹ Kam me të naltuem, o Perëndia em, Mbëret, edhe kam me bekuem emëninë tand për gjithë jetënë, edhe për gjithë jetënë.
- ² Përditë kam me të bekuem, edhe kam me lavduem emëninë tand për gjithë jetënë, edhe për gjithë jetënë.
- ³ Zoti *asht'* i math, e fort i lavdurueshim, edhe madhënis' ati s'i gjindetë fund.
- ⁴ Brezi brezit ka me lavduruem punët' e tua, edhe ka me treguem fuqinë tande.
- ⁵ Kam me folë për madhënin' e lavdisë shenjtënisë s'ate, edhe për punët e tua të mërekullueshimetë;
- ⁶ edhe kanë me folë *për* fuqin' e punëvet tua të frikshimevet, edhe kam me treguem madhëninë tande.
- ⁷ Kanë me prumë ndër mend të shumën' e së mirësë s'ate, edhe kanë me u gëzuem për dreitëninë tande.
- ⁸ Zoti *asht'* i dhimpshim edhe i përdëlllyeshim, zemërë-gjanë edhe përdëllim-math;

- ⁹ Zoti *asht'* i mirë mbë të gjithë, edhe përdëllimet' e ati *janë* mbi gjithë punët e ati.
- ¹⁰ Gjithë punët' e tua, o Zot, kanë me të lavduruem, edhe të drejtët' e tu kanë me të bekuem.
- ¹¹ Kanë me thanë për lavdin' e mbëretënisë s'ate, edhe kanë me folë për madhëninë tande.
- ¹² Për me bamë të ditunë te të bijt' e njerëzëvet madhënin' e ati, edhe lavdin' e madhënisë mbëretënis' ati.
- ¹³ Mbëretënia jote *ashtë nji* mbëretëni e gjithë jetëvet, edhe pushteti yt *ashtë* mbë gjithë brezat.
- ¹⁴ Zoti ngre gjith' ata qi bienë, edhe dreiton gjith' ata qi janë të kurrusunë.
- ¹⁵ Syt' e të gjithëve shpërejënë mbë tyi, edhe ti u ep ushqiminë me kohë.
- ¹⁶ Hap dorënë tande, edhe mbush me të mira çdo gja të gjallë.
- ¹⁷ Zoti *asht'* i drejtë mbë gjith' udhët e veta, edhe i mirë mbë gjithë punët e veta.
- ¹⁸ Zoti *ashtë* ndaj gjith' ata qi thërresinë mb'ate, ndaj gjith' ata qi thërresinë mb'ate me të vërtetë.
- ¹⁹ Ban dëshërimin' e atyne qi e druejënë, edhe ndigjon të bërtitunit' e atyne, edhe i shpëton.
- ²⁰ Zoti ruen gjith' ata qi e duenë, edhe ka me prishunë gjithë të pa-besëtë.
- ²¹ Goja eme ka me folë lavdurimin' e Zotit, edhe çdo mish le të bekojë të shenjtënuemin' emënin' e ati për gjithë jetënë, edhe për gjithë jetënë.

146

- ¹ Alleluia. Lavduro Zotinë, o shpirti em.
- ² Kam me lavduruem Zotinë sa të rroj, kam me psallunë për Perëndinë t'em sa të jem.
- ³ Mos kini shpëresë mbë të parët, as mbë bir njeriu, prei të cillit s'ashtë shpëtim.
- ⁴ Ati i del fryma, edhe këthehetë ndë dhet të vet, ate ditë hupinë mendimet' e ati.
- ⁵ Lum' ai *njeri*, të cillit ndifmës *ashtë* Perëndia i lakobit, edhe shpëresa e ati *ashtë* mbë Zotinë Perëndin' e ati,
- ⁶ qi bani qiellin' edhe dhenë, detin edhe gjithë sa janë nd'ato, qi ruen të vërtetënë për gjithë jetënë,
- ⁷ qi u ban gjyq atyne qi u bahetë pa udhë, qi ushqen të unshëmitë; Zoti sgjith të lidhunitë,
- ⁸ Zoti çel syt' e të verbëvet, Zoti dreiton të kurrusunitë, Zoti do të drejtëtë,
- ⁹ Zoti ruen të huejtë, mburon të vorfënin' edhe të venë, edhe prish udhën' e fajtorëvet.
- ¹⁰ Zoti ka me mbëretënuem për gjithë jetënë, Perëndia yt, o Sionë, bres mbas brezi. Alleluia.

147

- ¹ Lavduronit Zotinë: se *ashtë* mirë t'i psallim Perëndisë t'onë, se *asht'* i pëlqyeshim lavdurimi, qi i ka hie.
- ² Zoti ndërton Ierusalemënë, ka me përmbëledhunë të shpërndamit' e Israelit.
- ³ Shëndosh ata qi kanë zemërë të thyeme, edhe u lith plagëtë.
- ⁴ Ngjeh numërin' e yjevet, edhe thërret të gjitha me emënë.
- ⁵ Zoti ynë *asht* i math, edhe fuqia e *ati asht* e madhe; mendëja e ati *asht* e pa-

ngjehunë.

- ⁶ Zoti ngre të butëtë, edhe përve fajtorëtë ngjer përdhe.
⁷ Këndoni Zotit tue lavduruem, psallni Perëndisë t'onë me qitharë,
⁸ ati qi mbulon qiellinë me re, qi ban gati shi për dhenë, qi ban me bimë bar ndë malet,
⁹ qi ep bagëtisë të ngranët' e atyne, *edhe* zoqvet korbavet qi thërrasinë *mb'ate*.
¹⁰ S'gëzohetë për fuqin' e kalit, as nuk' i pëlqejënë shalët' e njeriut;
¹¹ Zoti pëlqen ata qi e druejënë, *edhe* qi shpërejënë mbë përdëllimt t'ati.
¹² Lavduro Zotinë, o Ierusalemë, lavduro Perëndinë tand, o Sionë.
¹³ Se forcoi shulet' e dyervet tua, bekoi bijt' e tu ndë miedis teje.
¹⁴ Ve paqtim *ndë* sinoret të tu, të ngin me të majmit' e grunit.
¹⁵ Dërgon urdhënin' e vet dheut, fjala e ati ecën shpeit.
¹⁶ Ep borë porsi lesh, mbiell brymënë porsi hi.
¹⁷ Heth akullin' e vet porsi copa; kush mundetë me qindruem përpara të ftoftit ati?
¹⁸ Dërgon fjalën' e vet, edhe i shkrin, fryn erën' e vet, *edhe* ujënat' ecinë.
¹⁹ Difton fjalët' e veta lakobit, urdhënimet' edhe gjyqet' e vet Israelit.
²⁰ S'ka bamë kështu mbë ndonji komp, as nukë ngjofnë gjyqet' e *ati*. Alleluia.

148

- ¹ Alleluia. Lavduronu Zotinë prei qijesh, lavduronu ate ndë të naltat.
² Lavduronu ate, gjith' engjujt' e ati, lavduronu ate gjithë fuqit' e ati.
³ Lavduronu ate, o diell' edhe hanë, lavduronu ate, gjithë' yjet' e dritësë.
⁴ Lavduronu ate, qijet' e qijevet, edhe ujëtë qi *ashtë* përmbi qijet.
⁵ Le të lavdurojën' emënin' e Zotit, se ai urdhënoi, edhe u krijuenë;
⁶ edhe forcoi ato për gjithë jetënë; *edhe* për gjithë jetën' e jetësë, bani urdhënë, qi s'ka me shkuem.
⁷ Lavduronu Zotinë prei dheut, dragonjt' edhe gjith' abyssatë.
⁸ Ziarm e breshënë, bor' e avullë, er' e fortë qi ban fjalën' e ati,
⁹ bieshat' edhe gjithë maletë, drunatë qi bani pemë, edhe gjithë dullenjatë,
¹⁰ bishat' edhe gjithë bagëtitë, shtërpinj edhe shpendë fluturake,
¹¹ mbëretënit' e dheut edhe gjithë popujtë, të parët edhe gjithë gjukatësit' e dheut,
¹² dialoshë e vaiza, pleq bashkë me të rij.
¹³ Le të lavdurojën' emënin e Zotit, se vetëm' emëni i ati u naltue, lavdia e ati ashtë mbi dhet, edhe mbi qiellt.
¹⁴ Edhe ai i ngriti bri popullit vet, lavdurim për gjithë të dreitët e vet, për të bijt e Israelit, popullit *qi ashtë* ngjat ati. Alleluia.

149

- ¹ Alleluia. Këndoni Zotit kankë të re, lavdurimi i *atiashtë* ndë mbëledhëje të dreitëvet.
² Le të gëzohet Israeli për ate qi e bani, *edhe le të* gëzohenë të bijt' e Sionësë për mbëretin' e vet.
³ Le të lavdurojën' emënin' e ati me valle, le t'i psallin' emënin ati me tympan e me qitharë.
⁴ Se Zotit i pëlqeu populli i vet, ka me naltuem të butëtë me shpëtim.
⁵ Të dreitëtë kanë me u mburrunë ndë lavdi, *edhe* kanë me u gëzuem mbi shtratnat të vet.

- ⁶ Lavdurimet' e Perëndisë *kanë me qenunë* ndë gurmast t'atyne, edhe shpatatë me dy presëje n'dorët t'atyne,
⁷ për me marrë shpagim prej kombevet, *edhe me dhanë* mundim popujvet,
⁸ për me lidhunë mbëretënit' e atyne me litar, edhe të lavdurueshimit' e atyne me lidhëje të hekurta,
⁹ për me bamë mb'ata gjyqin' e shkruem. Këjo lavdi *ka me qenunë* për gjithë të dreitët' e ati. Alleluia.

150

- ¹ Alleluia. Lavduron Perëndinë ndë të shenjtënuemetë *vendet* e ati, lavduroni ate ndë qindresë të fuqis' ati.
² Lavduroni ate për madhënit t'ati. Lavduroni ate mbas së shumësë madhënis' ati.
³ Lavduroni ate me za pipëze, lavduroni ate me psallter e me qitharë.
⁴ Lavduroni ate me tympan e me valle, lavduroni ate me kordhëza e me organa.
⁵ Lavduroni ate me qymballa za-mira, lavduroni ate me qymballa brohorie.
⁶ Çdo frym' e *gjallë* le të lavdurojë Zotinë. Alleluia.
- FUNDI, EDHE QOFTË LAVDUEM ZOTI.